

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΤΟΣ Α' ΑΘΗΝΑΙ ΑΡΙΘ. 5

ΑΘΗΝΑΙΑ AMAZONA
μέ έναν καθάρσιμο
του Ίππικου Όμιλου



ΑΚΤΗ "ΑΣΤΗΡ" ΓΛΥΦΑΔΑ



ΕΝΑΡΞΗ
ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ



ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ 50Ν

29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ — 5 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1955

ΓΡΑΦΕΙΑ

Σύνταξις : Σωκράτους 57, Αθήναι. Τηλ. 57-081
Εκδοσις : Βουλιαγμένης 352, Αθήναι. » 90-821

Τηλεγραφική Διεύθυνσις : ΕΙΚΟΝΕΣ Αθήνας

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ : ΔΡΑΧΜΑΙ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Εσωτερικού :	Εξάμηνος :	Δρχ. 130.—
	Ετησία :	» 260.—
Εξωτερικού :	Εξάμηνος :	\$ 7.—
	Ετησία :	\$ 14.—

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησεως
Αγγελίαι, διαφημίσεις κατά συμφωνίαν

Απαγορεύεται ή άναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του
περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των έκδο-
τών. Τά μη δημοσιευμένα χειρόγραφα δέν επιστρέφονται.

Διεύθυνσις Συντάξεως : Έλένη Γ. Βλάχου
(Μουρούζη 1)

Διεύθυνσις Εκδόσεως : Η. Γ. Ήλιόπουλος
(Βουλιαγμένης 352)

Προϊστ. Τυπογραφείου : Κ. Ζαγοριανίτης
(Αλδου Μανουτίου 18)

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Περιορισμένης ευθύνης
(Κεφάλαιον όλοσχερώς καταβεδλημένον Δρχ. 400.000)

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ



ΜΙΑ ΑΘΗΝΑΙΑ ΑΜΑΖΟΝΑ,
ή Νινέτι Ρούσον, με την «Κυ-
ρά», ένα από τα καλύτερα ά-
λογα του «Ελληνικού Ίππι-
κού Όμίλου» που πρόκειται να
μετάσχη στους προσεχείς Ό-
λυμπιακούς Αγώνες της Στοι-
χόλης. Σχετικό ρεπορτάζ δη-
μοσιεύεται σ' αυτό το τεύχος.
(Φωτ. Στ. Λύδη)

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ :

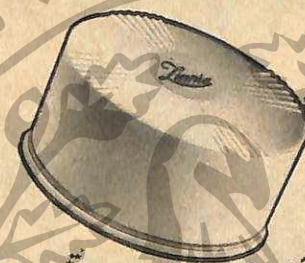
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΝΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΡΕΠΟΡ-
ΤΑΖ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΡΜΑΤΙΚΟΥ



να σύγχρονο προϊόν
Μεγάλης άξίας

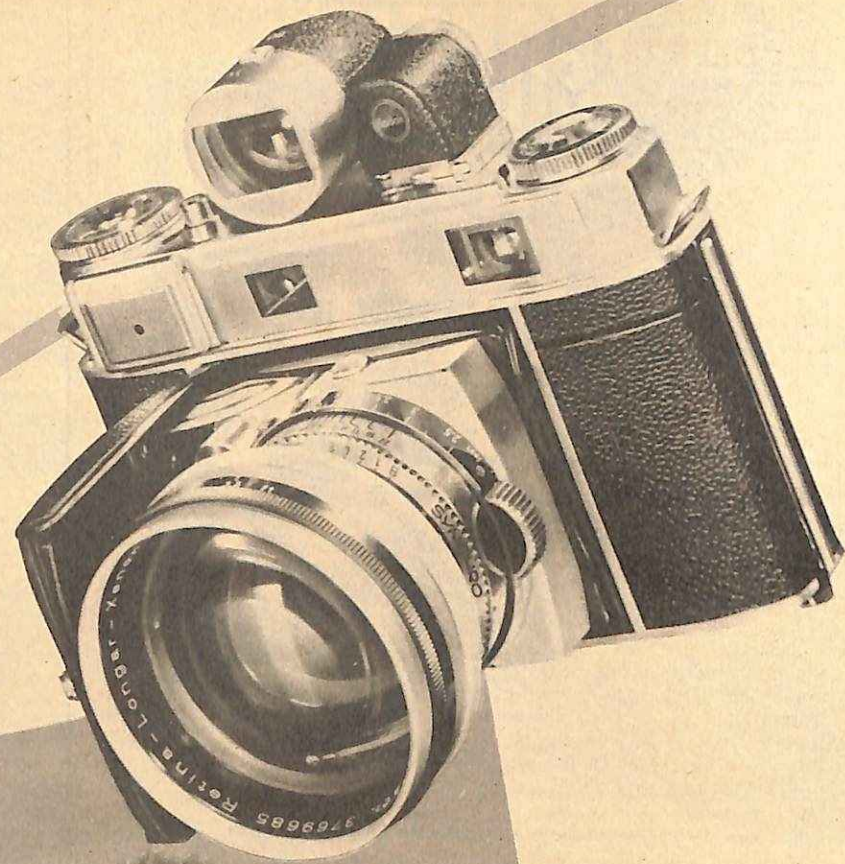
Η ΝΕΑ ΑΕΡΟΠΟΙΗΜΕΝΗ
ΠΟΥΔΡΑ "ΖΙΝΝΙΑ",
ΜΕ ΒΑΣΙ ΤΟ ΚΑΘΑΡΟ
ΦΥΣΙΚΟ ΜΕΤΑΞΙ.



- ★ Το ΚΑΘΑΡΟ ΦΥΣΙΚΟ ΜΕΤΑΞΙ προφυλάσσει την επιδερμίδα από όλες τας καιρικές με-
ταβολάς.
- ★ Το ΚΑΘΑΡΟ ΦΥΣΙΚΟ ΜΕΤΑΞΙ αναζωογονεί την επιδερμίδα και της προσδίδει το χρώμα
της νεανικότητας και της υγείας.
- ★ Το ΚΑΘΑΡΟ ΦΥΣΙΚΟ ΜΕΤΑΞΙ διατρεί άνοικτους τους πόρους του δέρματος, τό άποϊον
άφίνει ελεύθερον να αναπνέη.
- ★ Το ΚΑΘΑΡΟ ΦΥΣΙΚΟ ΜΕΤΑΞΙ άπορροά τον ιδρώτα του προσώπου και τό διατρεί φυσι-
κό, μαλακό και μάτ.
- ★ Το ΚΑΘΑΡΟ ΦΥΣΙΚΟ ΜΕΤΑΞΙ ύποβοηθεί την πούδρα να στρώνη και να διατηρήται έπί
του προσώπου 24 ώρες.
- ★ Το ΚΑΘΑΡΟ ΦΥΣΙΚΟ ΜΕΤΑΞΙ, εις την φυσικήν του μορφήν χρησιμοποιείται άποκλειστικώς
και μόνον από τή "ΖΙΝΝΙΑ", διά τήν παρασκευήν της αεροποιημένης πούδρας "ΖΙΝΝΙΑ".

Linnia

ΤΑ ΚΑΛΩΝΤΙΚΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ



KODAK

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΠΥΡΟΣ Δ. ΣΚΟΥΡΑΣ
ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 5 - ΑΘΗΝΑΙ



ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ΠΑΡΑΦΩΝΙΕΣ

«...Οι διαφημίσεις σας είναι όλες επιτυχημένες (εκτός δύο). Σήμερα, τύπος σημαίνει εξασφάλισιν διαφημίσεων. Οργανώστε καλά τα συνεργεία των διαφημίσεων, συγκεντρώσατε όσον το δυνατόν περισσότερες...»

Νότης Λεβέντης (Αίγυπτος)

«...Επιτέλους χάρηκα τις διαφημίσεις σας. Είναι όλες καλοβαλμένες, διαλεγμένες θα έλεγε κανείς, μεταξύ των εκατοντάδων που θα λάβατε. Το είδος αυτό, το έχουν πολύ κακομεταχειρισθή στην Ελλάδα, κι έτσι, όλοι μας, αγαπώμεν όταν τις βλέπουμε στον τύπο, όταν τις ακούμε στο ραδιόφωνο, ή όταν τις βλέπουμε και τις ακούμε στον κινηματογράφο... Συγχαρητήρια λοιπόν και για τις εκλάμψεις σας...»

Βίκτωρ Τεζάκις (Θεσσαλονίκη)

Και οι δύο μας αναγνώσται κατάλαβαν καλά όχι μόνο πόσο απαραίτητες είναι οι διαφημίσεις για κάθε έντυπο, αλλά ακόμη και για αυτήν την ίδια την διάδοσι των προϊόντων. Οι ΕΙΚΟΝΕΣ αποκλείεται να στερηθούν μιάς τόσο σπουδαίας πηγής ζωής. Φυσικά ούδέποτε θα διαθέσουν το χώρο της ύλης των, για να διαφημίσουν οτιδήποτε. Άλλα μήπως όλα ανεξαιρέτως τα ξένα περιοδικά δεν είναι πάντοτε γεμάτα από αυτές; Πολλά μάλιστα, μόνον για να πλαισιώσουν τις διαφημίσεις έχουν και άλλη ύλη. Οι ΕΙΚΟΝΕΣ δεν πρόκειται να τους μοιάσουν.

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

«...Από σήμερα ηνοιχθή πλέον νέος ορίζων εις την ελληνικήν περιοδικήν κίνησιν, ένας όριζων έννημέρητος, επιστήμης, τέχνης, πολιτικής και έν γένει πάσης φύσεως...»

Λάκης Άν. Στεργίου (Ένταυθα)
«...Όλοι περιμέναμε τις ΕΙΚΟΝΕΣ. Το περιοδικό που θα τραγουδούσε τις ελληνικές θάλασσες με τις άναες εικόνες, τα ήμερα ελληνικά βουνά με τις φωτεινές και ξεκάθαρες γραμμές των. Για να φανή ή τέχνη στις ράχες των δικών μας τοπίων φέρνοντας με την εικόνα σε ίσορροπία και αντίστοιχία την μορφή με το περιεχόμενο...»

Γιώργος Κωσταγιάννης (Λειβαδιά)

ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ

«...Και άλλο, πολύ καλό, που θα πρέπει να διατηρηθή και να επεκταθή μάλιστα: ή σύντομη βιογραφία, που συνοδεύεται εκτός από τις σύγχρονες και με παλαιότερες φωτογραφίες. Αυτές σε κάνουν να δής την προσωπικότητα όχι σαν κάτι στιγμιαίο και σταθερό, αλλά σαν κορδέλλα ζωής με αρχή και συνέχεια. Είναι ώραίο να βλέπουμε τις μορφές που γνωρίζουμε «έτσι» όπως υπήρξαν πριν!...»

Καίτη Γεωργουλέα
Μαρία Λούβαρη

Φυσικά οι βιογραφίες θα συνεχισθούν, αν όχι σε κάθε τεύχος, πάντως τακτικά.

ΧΩΡΙΣ ΣΧΟΛΙΑ

Σπέτσαι τη 2.11. 1955
Αξιότιμε Κύριε Διευθυντά.
Αν και κατάγομαι εκ Πειραιώς σας γράφω από τις Σπέτσες. Από πολλές ημέρες περιμένω την έκδοσι του άξιου περιοδικού σας. Η αγωνία μου ήταν τόσο μεγάλη όσο δεν μπορείτε να φαντασθήτε. Καθ' ότι λατρεύω πολύ τις εικόνες και γενικά τα τοπία (ίσως είναι κι αυτό μια λόξα). Είμαι πλανόδιος έμπορος γυρίζοντας σε διάφορα μέρη της Ελλάδος. Σας διαβεβαιώ ότι αισθάνομαι μεγαλύτερη χαρά βλέποντας τα διάφορα τοπία, συνήθειες, ήθη, έθιμα, παρά απ' ότι νοιώθω εκ των κερδών μου.

Σήμερα, περνώντας έξω από ένα περίπτερο των Σπετσών φορτωμένος με τα έμπορεύματα, είδα το περιοδικό σας και έτρεξα να το αγοράσω. Αν και με τη φαντασία μου είχα μια ιδέα διαφορετική του περιεχομένου, όφειλω να σας συγχαρώ δια την πρωτότυπη έμπνευσί σας δια της οποίας όλοι οι νέοι θα δυνηθούν να γνωρίσουν διάφορες προσωπικότητες, πρωτότυπες συσκευές, τοπία που μορφώνουν αναμφιδόλως την ψυχή. Ίδιαιτέρως μου ήρεσαν οι πρώτες εικόνες στη σελίδα 13-14 που αθέλα μου γεννιέται ένα ρίγος. Ένας ένθουσιασμός. Θα ήταν εύχης έργον (αν και δεν γνωρίζω το πρόγραμμά σας) να εκθέτατε εικόνες του εξωτερικού, όπως διάφορα τοπία, εργοστάσια, λιμάνια, παλιά και πρωτότυπα μηχανήματα, υγειονομικά κέντρα, σχολεία, διάφορα ζωα, τα οποία θα κινούν περισσότερο το ενδιαφέρον του αναγνώστη.

Τίποτε άλλο.

Μετά τιμής
Ένας αναγνώστης
Φ. Μ.

ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟ

«...Περίμενα όμως, και πιστεύω να το ιδώ σε άμεσως προσεχές τεύχος, για να λάβουν μόνιμη θέση και στο ίδιο πάντα μέρος «Τις στήλες του παιδιού». Όχι μία, ούτε δύο, αλλά τέσσερες... Δεν νομίζετε ότι κι' εμάς τους γονείς και διδασκάλους θα βοηθούσατε στο έργο μας;»

Ιωάννης Δίπλας (Τρίπολις)

Τα περιοδικά πρέπει να είναι ή για μικρούς ή για μεγάλους. Οι ΕΙΚΟΝΕΣ, ενώ απευθύνονται στους τελευταίους, είναι κατάλληλες για όλους.

ΙΣΩΣ ΑΡΓΟΤΕΡΑ

«...Ύστερα, θα θέλαμε και κάποια στήλη διαγωνισμού, που να επιτρέπη στους αναγνώστες σου ενεργό συμμετοχή στο περιοδικό...»

Ε. Κόλμαν (Αθήναι)

Πρός το παρόν δεν είναι δυνατόν. Ίσως αργότερα θεσπισθούν διαγωνισμοί! Το θέμα είναι υπό μελέτην.

Μην χάνετε

κάθε

μήνα

τόν πλέον

χρήσιμο

πολύτιμο

ευχάριστο

σύντροφο

ΤΗΝ

έκρηγή

Το μοναδικό

έλληνικό

έγκυκλοπαιδικό

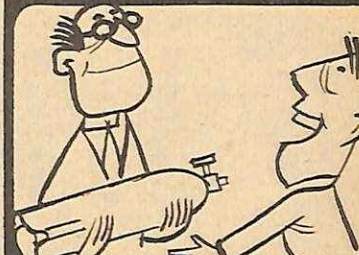
περιοδικό

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧ. 6

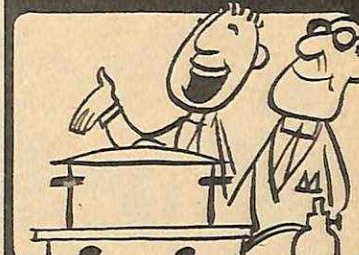
ΠΡΟΣΟΧΗ:

Για τους αναγνώστες των «ΕΙΚΟΝΩΝ» που θα μάς στείλουν το παρόν απόκομμα ή έτησια συνδρομή θα είναι μόνον Δρ. 60 αντί 72, ή έξαμηνος συνδρομή θα είναι μόνον Δραχ. 32 αντί 38.

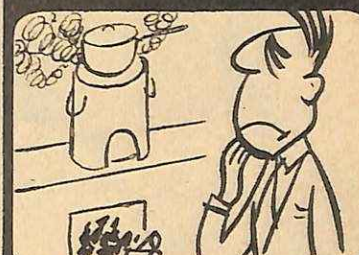
τό ΣΙΝΕΜΑ μας



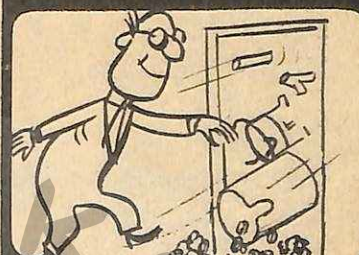
ΦΙΛΕ, χαρά



πού μου φερες



και λύπη



πού μου πήρες



ΣΟΥΠΕΡΓΚΑΖ

ΤΟ ΔΕΙΙ ΧΕΡΙ
ΤΗΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ

Σ. & Ε. ΜΑΚΡΥΜΙΧΑΛΟΣ & ΣΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΜΟΝΟΙΑΣ 21

ΤΗΛ. 52-705

ΠΡΑΤΗΡΙΑ:

ΑΘΗΝΩΝ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 4

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: ΒΑΣ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΑΔΕΛΑ και ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ



Η ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ ΜΩΡΙΣ ΤΟΡΕΖ, ΣΤΗΝ ΚΥΑΝΗ ΑΚΤΗ, ΟΠΟΥ ΔΙΑΓΕΙ ΒΙΟΝ ΒΑΘΥΠΛΟΥΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΟΥ...



Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ ΗΓΕΤΗΣ, ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΚΜΗΣ ΤΟΥ, ΟΜΙΛΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

Ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΑΓΑ ΧΑΝ

Τò σκάνδαλο του Κομ. Κόμματος Γαλλίας

Οι Γάλλοι κομμουνιστάι «παίζουν» τους κεφαλαιοκράτες. Και τί κεφαλαιοκράτες! Ο Μωρίς Τορέζ, Γενικός Γραμματέας του Γαλλικού Κομμουνιστικού Κόμματος, ο άρρωστος που οι σοφοί της σοβιετικής έπιστήμης δεν κατώρθωσαν να γιατρέψουν, ζή από το 1953 με μιά μεγαλοπρέπεια που μόνον οι μεγαϊστάνες του πλούτου μπορούν να επιτρέπουν στον έαυτό τους. Από που προέρχονται τὰ έκατομμύρια ενός τέτοιου τρόπου ζωής; Τὰ ταμεία του ΚΚΓ είναι άρκετά γεμάτα για να αντιμετωπίσουν τὰ κολοσσιαία αυτά έξοδα; Αύτεις είναι οι έρωτήσεις που έχει κανείς το δικαίωμα να θέσει όταν εξέταξη από κοντά τον τρόπο της ζωής του «συντρόφου» Μωρίς Τορέζ.

Το θησαυροφυλάκιο του ΚΚΓ δεν επιτρέπει τέτοια έξοδα, αν λάθωμε ύπ' όψιν ότι ή κομμουνιστική έφημερίς «Ce Soir» σταμάτησε την έκδοσή της το 1953 λόγω έλλείψεως κεφαλαίων για την υποστήριξή της. Αυτό το ίδιο θησαυροφυλάκιο κάνει συνεχώς έκκλησεις στη γενναιοδωρία των «πιστών», για να αντιμετωπίσει τις «τρέχουσες δαπάνες»: συγκεντρώσεις, ταξίδια των μελών, διοργανώσεις έκδηλώσεων, επιχορήγησης της «Ούμανιτέ», που είναι πιά ή μόνη έφημερίδα που διαθέτει το Κόμμα και που χάνει αναγνώστες συνεχώς από το 1952. Από που, λοιπόν, προέρχονται τὰ έκατομμύρια που χρειάζονται για την συντήρησι του Μωρίς Τορέζ; Η ά-

πάντησι είναι εύκολη. Το ταμείο του διεθνούς κομμουνισμού έχει στην διαθεσί του μιά τράπεζα που ξέρει να προμηθεύη χρήμα. Ο Τορέζ δεν έχει ανάγκη να ζυγίζεται για να εισπράττη το θάρος του εις χρυσόν. Ένα απλό τηλεφώνημα και οι πιστώσεις παραδίδονται κατ' όκον.

«ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΓΑΤΟΥ»

Αυτόν τον ρόλο του «έρυθρου» Άγα Χάν, ο Τορέζ τον παίζει στην έντελεια. Θα πίστευε κανείς πως αυτός ο γυιός εργατικών γονέων δεν έκανε άλλο τίποτε στη ζωή του παρά να παίζει τον κεφαλαιοκράτη. Από τότε που γύρισε από τη Ρωσία, τον Άπριλιο του 1953, ο Τορέζ, έμεινε στο περιθώριο του Κόμματος. Ήταν άρρωστος και έπρεπε να αναπαύεται. Όπως όλοι οι μεγαλοκαρχαρίες που κάθε τόσο κεραυνοβολεί το ΚΚ, ο Γενικός Γραμματέας του δεν μπορούσε ν' αναπαυθή παρά στην Κυανή Άκτη, και μάλιστα κοντά στις Κάννες. Πράγματι, νοίκιασε, ή μάλλον του νοίκιασαν μιά θίλλα στο Μουζέν. Η «θίλλα» είναι ένα θαυμάσιο προθηγκιανό παλατάκι που ονομάζεται «Λά Γκατουιέρ» (που σημαίνει «Το σπίτι του Γάτου» στην προθηγκιανή διάλεκτο) και που είναι σχεδόν αδύνατον να πλησιάση κανείς επισκέπτης. Χαμένη μέσα στα πεύκα, τις έλιες και τους κάκτους, ή θίλλα αποτελείται από δώδεκα κύρια δωμάτια, χωρίς να υπολογίσωμε τὰ δευ-

τερεύοντα και τὰ βοηθητικά, μιά πισίνα στον κήπο και όλα τὰ σύγχρονα οικιακά σκεύη. Το «σιδηρούν παραπέτασμα» που προστατεύει τον Τορέζ από τους αδιάκριτους εξασφαλίζεται χωρίς σε δέκα σωματοφύλακες, που περπολούν αδιάκοπα νύχτα-μέρα. Η ύπηρεσία στο έσωτερικό της θίλλας αποτελείται από πέντε άτομα διαλεγμένα με μεγάλη προσοχή. Όσο για τις έξόδους του κ. Μωρίς Τορέζ, αυτές γίνονται με μιά μαύρη «Ντελααί», που λέγεται ότι είναι θωρακισμένη. Μ' αυτό το αυτοκίνητο, ένα από τὰ πολυτελέστερα της γαλλικής βιομηχανίας, ο άρχηγός του ΚΚΓ πηγαίνει στο Παρίσι, γιατί, όσο νάναι, πρέπει να κάνει που και που καμιά σύντομη εμφάνισι στο κέντρο.

Η άρρώστεια από την όποια υποφέρει ο Τορέζ (παράλυσις του βραχιόνος και της άριστερης κνήμης) τον υποχρεώνει σε μιά σχεδόν τέλεια άκνησία. Όταν δεν κάνει τον περίπατό του σε μιά καρέκλα με ρόδες ή σπηριγμένος σε δεκανίκια από αλουμίνιον, ο Τορέζ ζητά από την γυναίκα του, την κ. Ζανέτ Φερμέερς, να του διαβάξη. Και, αν πιστέψωμε τον στενό του φίλο, τον ζωγράφο Πिकासό, που έχει έλευθερά εισοδο στη θίλλα, τὰ άγαπημένα άναγνώσματα του Τορέζ είναι οι στίχοι του Βερλαίν και του Ρεμπώ. Πολύ μακρυνά δηλαδή, από την σταλινική λογοτεχνία που κατά την γνώμη του Πिकासό, δεν είναι «για τους βαρείς άσθενείς».



ΖΑΚ ΝΤΥΚΛΟ: Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ —ΚΑΙ ΘΑΝΑΣΙΜΟΣ ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ...

ΤΟΡΕΖ

ΜΕ ΤΟ ΕΝΑ ΧΕΡΙ ΠΑΡΑΛΥΤΟ, Ο ΤΟΡΕΖ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΜΟΣΧΑ. ΣΤΟ ΣΤΑΘΜΟ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΤΟΝ ΥΠΟΒΑΣΤΑΖΕΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ



Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

“Αρα, λοιπόν, ο Μωρίς Τορέζ ζή σέ μιὰ παραδεισιακή ἀτμόσφαιρα, μακριὰ ἀπὸ τὶς θίαιες ἀναταραχὲς πὺ ὑφίσταται τὸ Κόμμα. Ἐχει συνειδησι ὅμως τῆς καταστάσεως; Ἐχει ἰδέα τῆς τρομακτικῆς κρίσεως πὺ περνάει τὸ ΚΚΓ, ἐδῶ καὶ δύο σχεδὸν χρόνια;

Βέβαια ἡ ἀρρώστεια τοῦ δὲν τοῦ ἐπιβάλλει μόνο ἀποχή ἀπὸ τὰ κομμουνιστικὰ συνέδρια. Ἀπαιτεῖ καὶ ἀπόλυτη ἡσυχία. Στὸν ἀρχηγὸ — ἡ μήπως τέως ἀρχηγό; — τοῦ ἄλλοτε ἰσχυροτάτου Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Γαλλίας δὲν πρέπει νὰ λέγωνται τὰ δυσάρεστα. Οἱ φροντίδες καὶ οἱ σκοτοῦρες τῆς τελευταίας δεκαετίας δὲν ἀποκλείεται νὰ εἶναι μιὰ ἀπ’ τὶς κυριώτερες αἰτίες πὺ τὸν ἀναγκάζουν νὰ μένη σήμερα καθηλωμένος στὸ κρεβάτι. Ἐτσι τὰ πράγματα τοῦ παρουσιάζονται

κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ρόδινα. Ἡ πολιτικὴ αὐτὴ, ἡ «κούρα» ἀν θέλετε, ἔχει δύο... εὐεργετικὲς συνέπειες: ἀπ’ τὴ μιὰ μεριά δημιουργοῦνται οἱ ἀναγκαῖες προϋποθέσεις νὰ θελιώση τὴν ὑγεία τοῦ. Ἀπ’ τὴν ἄλλη, ὅλοι οἱ φύλαρχοι τοῦ κόμματος, πὺ τὸν περιέβαλαν δῆθεν μὲ σεβασμὸ καὶ ἀγάπη, θρῆκαν μιὰ μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ ριχτοῦν στὴν ἐξουσία παραμερίζοντάς τον. Γιὰ ἓνα κόμμα καὶ μάλιστα ἓνα κόμμα πὺ ἀπαιτεῖ σιδερένια πειθαρχία καὶ ὀργάνωσι, ἓνας κατάκοιτος ἡγέτης εἶναι ἓνας ἀνυπαρκτος ἡγέτης. Πάντως ἡ περαστικὴ τοῦ ἐμφάνισις στὸ Κογκρέσσο τοῦ Ἰθρύ, τὸν Ἰούλιο τοῦ 1954, εἶχε ἤδη παρατηρηθῇ. Ἀπὸ τότε ὁ Τορέζ παρακολουθεῖ ἀπὸ ἀρκετὰ μακριὰ τὴν πρόοδο τῶν ἐσωτερικῶν ὑποθεσέσεων τοῦ κόμματος καὶ πάντα ἀπὸ μεσάζοντας, ἓνας ἀπὸ τοὺς ὁποῖους εἶναι καὶ ὁ Ζάκ Ντυκλό.

Τὰ προβλήματα πὺ πρέπει νὰ

ἀντιμετώπισι ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κ.Κ. εἶναι δύο εἰδῶν: προβλήματα αἰγλης τοῦ κόμματος καὶ προβλήματα καθαρᾶς πολιτικῆς φύσεως.

Ἀπὸ ἀπόψεως αἰγλης, τὸ Κ.Κ. χάνει συνεχῶς. Τὴν ἐπομένη τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Γαλλίας τὸ Κ.Κ. ἦταν τὸ πὺ σημαντικὸ κόμμα καὶ λόγω τοῦ ἀριθμοῦ καὶ λόγω τῆς σημασίας τῶν μελῶν τοῦ. Τὸ 1946, οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ Κόμμα ἀνῆρχοντο σὲ 820.000. Τὸ 1955, ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς κατέβηκε στὶς 360.000. Στὶς ἐκλογὲς ὅμως, τὸ Κ.Κ. ἔχει πάντα τοὺς περισσότερους ψήφους. Ἡ ἐλάττωσις μόνον τῶν μελῶν εἶχε μεγάλῃ ἐπίδρασι στὸν κομμουνιστικὸ τύπο, τὶς ἐφημερίδες «Σὲ Σουάρ» καὶ «Οὐμανιτέ». Ἡ κατὰστασις ἀντιθέτως εὐνόησε τὸν ἀριστερίζοντα τύπο, πὺ ὅμως δὲν ὑπακούει πιστὰ στὴν «γραμμὴ» τοῦ κόμματος, ὅπως λ.χ. τὴν ἡμερησίᾳ ἐφημερίδα «Λιμπερασιόν», τῆς ὁποίας ἡ κυκλοφορία αὐξήθηκε σημαντικὰ ἀπὸ τὸ 1950.

ΝΕΟ ΛΑΪΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

Στὸ πολιτικὸ ἐπίπεδο ἡ κρίσις τοῦ Κ.Κ. εἶναι ἀκόμη πὺ βαθεῖα. Στὰ τελευταῖα πέντε χρόνια, δηλαδῇ, ἀπὸ τότε πὺ ἀρρώστησε ὁ Τορέζ, σοβαρὲς ἀνα-

ταραχὲς κλόνισαν τὰ ἀνώτερα στελέχη τοῦ κόμματος. Ὁ Τιγιόν, ὁ Μαρτύ ἀποκλείστηκαν ἀπὸ τὸ κόμμα, παρὰ τὶς καθυστερημένες προσπάθειες τοῦ Τορέζ νὰ τοὺς ἐπαναφέρῃ. Ὁ Μισῶ ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὸ Πολιτικὸ Γραφεῖο, ἐνῶ ὁ Ὁγκύστ Λεκέρ, ἐκεῖνος πὺ ἀπὸ τὸ 1951 ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ διάδοχος τοῦ Τορέζ, ἀπομακρύνθηκε τὸ 1954 ὀριστικὰ, ἀπὸ κάθε πολιτικῆς, ὀργανικῆ καὶ κεντρικῆ δράσι τοῦ κόμματος. Μετὰ ἀπὸ τὸν Μαρτύ, πὺ δημοσίευσε ἓνα βιβλίο μὲ τίτλο «Ἡ ὑπόθεσις Μαρτύ», ὅπου ἐκθέτει τοὺς ἀληθινούς λόγους τῆς ἀπομακρύνσεώς τοῦ ἀπὸ τὸ Κ.Κ. καὶ διηγεῖται αὐτὸ πὺ ἐπρόκειτο νὰ εἶναι «Ἡ Κίνησις τῆς Εἰρήνης», ὁ Ὁγκύστ Λεκέρ δημοσιεύει τώρα κι’ αὐτὸς ἓνα βιβλίο μὲ τίτλο «Ἡ ἀναμενόμενη αὐτοκριτική». Πράγματι ὁ Λεκέρ εἶχε ἀρνηθῇ νὰ κάνῃ τὴν αὐτοκριτικὴ τοῦ ἐμπρός στὸ Κόμμα. Εἶναι, λοιπόν, ἐνδιαφέρον νὰ παρατηρήσι κανεῖς ὅτι ὅλα τὰ πρόσωπα πὺ εἴτε ἀποκλείσθηκαν, εἴτε ἀπομακρύνθηκαν ἀπὸ κάθε πολιτικῆς δράσι τοῦ κόμματος, εἶναι ἀκριβῶς ἐκεῖνα πὺ εἶχαν δείξει μιὰ ὀρισμένη ψυχρότητα γιὰ τὸν Ζάκ Ντυκλό. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ, ὅλοι οἱ καινούργιοι, εἴτε στὴν Γραμματεία, εἴτε στὸ Πολι-

ΜΩΡΙΣ ΤΟΡΕΖ, Ο ΑΠΟΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ... «ΕΡΥΘΡΟΣ» ΑΓΑ ΧΑΝ



Ο ΤΟΡΕΖ (ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΥΚΟΥΛΑ) ΚΑΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΚΑΝΟΥΝ ΤΟΝ ΠΕΡΙΠΑΤΟ ΤΟΥΣ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ ΤΗΣ ΛΕΥΚΗΣ ΒΙΛΛΑΣ ΤΩΝ

τικὸ Γραφεῖο, εἴτε στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ, εἶναι, ὅπως ὁμολογοῦν τὰ ἀνώτερα στελέχη τοῦ Κόμματος, προσωπικοὶ φίλοι τοῦ Ντυκλό. Ὑπὸ αὐτὰς τὰς προϋποθέσεις, ὁ Τορέζ θρῆκεται σχεδὸν τελείως ἀπομονωμένος, ἐνῶ ὁ Ζάκ Ντυκλό κρατᾷ ὑπὸ τὴν ἐποπτεία τοῦ, ἄμεση ἢ ἔμμεση, τὸ σύνολο τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Γ.

ΧΩΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ

Οἱ διαταγμοί, πὺ ἐκδηλώνονται στὴν κορυφὴ τοῦ Κ.Κ. καθρεφτίζονται στὴν πολιτικὴ στάσι πὺ υἱοθετεῖ τὸ κόμμα στὰ ἐθνικὰ προβλήματα. Ἡ ἀπόφασις τῆς κυβερνήσεως φῶρ νὰ προκηρύξῃ καινούργιες βουλευτικὲς ἐκλογὲς τὸν Δεκέμβριο, θέτει σοβαρώτατα προβλήματα στὸ Κ.Κ. Γ. Ἀπὸ τὸ Κογκρέσσο τοῦ Ἰθρύ (τὸν Ἰούλιο τοῦ 1954), ἀν καὶ τὸ Κ.Κ. εἰδείνε μιὰ ὀρισμένη σκλήρυνσι στὴν ἐσωτερικὴ τοῦ πολιτικῆ, ἐπιζητοῦσε τὴν δημιουργία ἐνὸς νέου Λαϊκοῦ Μετώπου, ἐπεὶδῃ φοβόταν τὴν ὅλο καὶ θαυύτερη ἐπιρροή τοῦ Μαντές-Φράνς στὶς μάζες. Πράγματι, τὸ Κ.Κ.Γ. φοβάται ὅλο καὶ περισ-

σότερο ὅτι θὰ θρεθῇ στὴν πὺ ἀπόλυτη ἀπομόνωσι, ἐνῶ θὰ μπορούσε νὰ ἔχῃ κερδίσει ὀρισμένους συμμάχους. Αὐτὸν τὸν φόβο προδίδει τὸ ἄρθρο τοῦ Βικτόρ Λεντύκ πὺ δημοσιεύθηκε πρὸ ἑβδομάδων, στὸ ὄργανο τοῦ Κ.Κ. στὴν «Οὐμανιτέ»: «Ἡ ἐπιθυμία μιᾶς ἀναγεννήσεως ἐνέπνευσε καὶ ἐμπνέει τὰ διαδήματα ὀρισμένων τιμίων πολιτικῶν, πὺ θέλουν νὰ ξαναθροῦν, σὲ ἓναν σχηματισμὸ ἀνάλογο μὲ τὸ Λαϊκὸ Μέτωπο, τοὺς δρους τῆς συνεργασίας μὲ τὴν ἐργατικὴ τάξι καὶ τὸ κόμμα τῆς. Οἱ πολιτικοὶ ὅμως τῆς μπουρζουαρίας, πὺ ξέρουν νὰ σφυγμομετροῦν τὴν κοινὴ γνώμη, προσπαθοῦν νὰ ἐμποδίσουν αὐτὸ τὸ ρεύμα...»

“Ὅλα αὐτὰ εἶναι στοιχεῖα πὺ καθρεπτίζουν τὴν ἀληθινὴν κατάστασι ἐνὸς κόμματος πὺ δὲν ἔχει ἀκόμη ξεκαθαρίσει τὴν καινούργια πολιτικὴ γραμμὴ τοῦ. Ἡ σκλήρυνσι τοῦ Κ.Κ.Γ. εἶναι ἱδια μὲ τὴν σκλήρυνσι τοῦ σοβιετικοῦ Κ.Κ. Μπορεῖ νὰ αὐξομειώνεται ἀναλόγως μὲ τὶς παρουσιάζόμενες κάθε φορὰ περιστάσεις.

JEAN DELAMOTTE



"ΟΙ ΠΥΡΠΟΛΗΤΑΙ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ"

ΕΝΑ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΟ ΣΜΗΝΟΣ ΑΣΣΩΝ ΤΟΥ ΑΙΘΕΡΟΣ



ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΡΟΜΒΟΥ ΣΕ
ΥΨΟΣ 15.000 Μ. ΟΠΟΥ ΧΑΝΕ-
ΤΑΙ Ο ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ

Πολλοί είναι εκείνοι που είχαν την καλή τύχη να παρακολουθήσουν, στις φετινές γιορτές της ελληνικής αεροπορίας, την περίφημη - και μοναδική στην 'Ελλάδα - ομάδα των «πυρπολητών του ουρανού». Ίσως να μην τους έχετε ακούσει. Άλλα οι επιδείξεις που έκαμαν στο Παλαιό Φάληρο, την 'Ελευσίνα, τη Θεσσαλονίκη και τη Λάρισα είχαν τέτοια καταπληκτική επιτυχία που πολύ σύντομα - και σαν ομάδα, και σαν άτομα - θα είναι πασίγνωστοι στη χώρα μας: αν όχι και πιά έξω...

Οι «πυρποληταί του ουρανού» είναι 4 πιλότοι που απαρτίζουν το ελληνικό ακροβατικό σμήνος, το «άκρο-τιμ», όπως το ξέρουν οι αεροπόροι. Τέσσερα αεριωθούμενα τύπου «Θάντερ Τζέτ F-84» αποτελούν το άκρο-τιμ με χειριστές τον αντισμήναρχο Κ. Κόκκα, τον σμηναγό Ι. Στυλιανάκη, τον υποσμηναγό Δ. Δαμάσκον και τον ανθυποσμηναγό Έμ. Παπαδημητρόπουλο. Όλοι τους είναι νέοι, χαρακτηριστικοί τύποι ελληνικής τόλμης και θάρρους. Άπλοϊ, ταπεινοί, αντιπροσωπευτικοί των 'Ελλήνων χειριστών που διασχίζουν με τα υπερηχητικά αεροναυπηγήματα τους ουρανούς. Για τα καταπληκτικά τους κατορθώματα μιλούν με μετριοφροσύνη, ενώ στα πρόσωπά τους διακρίνεται σοβαρή υπερηφάνεια.

ΜΟΝΟΙ ΣΤΟΝ ΑΙΘΕΡΑ

Όταν «παίζουν» με τα αεριωθούμενα, σε ύψος 15.000 μέτρων, νομίζεις ότι πρόκειται για υπεράνθρωπους. Και μόνον όταν τροχοδρομήσουν, βλέπεις ότι οι υπεράνθρωποι αυτοί είναι Έλληνες πιλότοι.

Στά μεγάλα ύψη όπου φθάνουν σήμερα τα αεροσκάφη, οι χειριστές, χιλιάδες μέτρα μακριά από τον πλανήτη μας, δεν μπορούν να ξεχωρίσουν τίποτε. Πετούν στο διάστημα και τους δημιουργείται η εντύπωση ότι είναι οι μοναδικοί κάτοικοι του κόσμου.

Οι πυρποληταί είναι κλασσικοί τύποι του ανθρώπου που θέλει να λύση όλα τα μυστήρια που τον περιβάλλουν. Με επιμονή, υπομονή και τόλη παίρνουν τα αεριωθούμενα και πετάνε σε ύψη όπου η θερμοκρασία φτάνει τους 60 βαθμούς υπό το μηδέν, ή ατμοσφαιρική πίεση είναι χαμηλή, δεν υπάρχει οξυγόνο και ένα σωρό άλλα «δέν».

ΟΙ ΑΣΣΟΙ ΤΩΝ ΑΙΘΕΡΩΝ ΑΝΕΡΧΟΝΤΑΙ ΔΙΑ ΝΑ ΔΙΑΓΡΑΨΟΥΝ ΠΛΗΡΗ ΚΑΤΑΚΟΡΥΦΟ ΚΥΚΛΟ

ΜΟΙΡΑ «ΙΠΤΑΜΕΝΩΝ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΩΝ»

Άς δώσουμε όμως κάποια τάξη στην ιστορία μας:

Την άνοιξη του 1952 ήλθαν στην 'Ελλάδα οι «σκάυ - μπλάιητζερς», 4 άσσοι της αεροπορίας των 'Ηνωμένων Πολιτειών, οι οποίοι περιώδευαν στις χώρες του Βορειοατλαντικού Συμφώνου και έδειχναν την ακροβατική τους δεινότητα. Στο αεροδρόμιο της 'Ελευσίνας οι «4 άσσοι» έκαμαν επιδείξεις, που σε όλους τους πιλότους μας έδημιούργησαν την επιθυμία να οργανώσουν και αυτοί ένα παρόμοιο σμήνος. Την σχετική πρωτοβουλία ανέλαβε ο αντισμήναρχος Κόκκας, διοικητής τότε της 337 Μοίρας Διώξεως βομβαρδισμού που ήταν γνωστή με τον τίτλο Μοίρα 'Ιπταμένων Φαντασμάτων. «Όσο διήρκεσε η επίδειξη των «σκάυ - μπλάιητζερς», λέγει ο αρχηγός του άκρο-τιμ, οι συνάδελφοι και εγώ είμαστε κυριολεκτικά πυρπολημένοι».

Χος Κόκκας, διοικητής τότε της 337 Μοίρας Διώξεως βομβαρδισμού που ήταν γνωστή με τον τίτλο Μοίρα 'Ιπταμένων Φαντασμάτων. «Όσο διήρκεσε η επίδειξη των «σκάυ - μπλάιητζερς», λέγει ο αρχηγός του άκρο-τιμ, οι συνάδελφοι και εγώ είμαστε κυριολεκτικά πυρπολημένοι».

ΠΡΩΤΕΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ

Και άρχισε η εργασία: Συζητήσεις με τους 'Αμερικανούς πιλότους για τον τρόπο εκπαίδευσης, επίλογη των μελών του σμήνους και πρακτική εξάσκηση. Στην 110 Πτέρυγα Μάχης, στο αεροδρόμιο της Λαοΐσης, έγινε όλη η εκπαίδευση των 'Ελλή-

ΟΙ ΠΥΡΠΟΛΗΤΑΙ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ: ΑΝΘΥΠΟΣΜΗΝΑΓΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΤΙΣΜΗΝΑΡΧΟΣ ΚΟΚΚΑΣ, ΥΠΟΣΜΗΝΑΓΟΣ ΔΑΜΑΣΚΟΣ (δρβιοι, έξ άριστερών) ΚΑΙ Ο ΣΜΗΝΑΓΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΑΚΗΣ



νων άσων και διήρκεσε περίπου ένα χρόνο. Οι 4 πιλότοι εργάζοντο υπεράνθρωπα τα άπογεύματα, μετά τις κύριες άσכולίες τους στη μονάδα. 'Επειδή ωστόσο εγνώριζαν τί δύσκολα προβλήματα είχαν να αντιμετωπίσουν και τί ήθικές υποχρεώσεις ανέλαμβάναν απέναντι των συναδέλφων των με την τολμηρή τους απόφαση, προσπάθησαν να μείνουν απρατήρητοι στην εκπαίδευσί τους.

Ξεκίνησαν από το έδαφος: Σε μία γωνία του αεροδρομίου έβαλαν τα τέσσερα αεριωθούμενα σε θέσι σχηματισμού και για πολλές ημέρες δεν έκαναν τίποτε άλλο παρά να κυττάζουν, ο καθένας από το σκάφος του, χαρακτηριστικά σημεία των άλλων F-84, ώστε να συνειδητοποιήσουν τις άποστάσεις μεταξύ των.

Το μόνιμο σχήμα του σμήνους είναι ο ρόμβος. Μπροστά πάει ο αρχηγός. Πίσω, (χαμηλότερα έναμιση μέτρο για να άποφεύγη τα καυσάκια του προηγούμενου σκάφους) και σε άπόσταση ενός μόνο μέτρου έρχεται ο Νο 4 (Στυλιανάκης). Δεξιά, στη μέση της άποστάσεως των άκροπτερυγίων των αεροπλάνων αυτών - ή άπόσταση είναι 8 περίπου μέτρα - πετάει ο Νο 3 (Παπαδημητρόπουλος) και άριστερά ο Νο 2 (Δαμάσκος). 'Ο άρχηγός, ο 2 και ο 3 βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο. Τα δεξιά άκροπτερύγια του άρχηγού και του 4 και το άριστερό άκροπτερύγιο του 3 είναι στο ίδιο κατακόρυφο επίπεδο, όπως το δεξιά άκροπτερύγιο του 2 με τα άριστερά άκροπτερύγια του άρχηγού και του 4. Τα δύο πλαινά σκάφη άπέχουν μεταξύ τους εσωτερικά 6 περίπου μέτρα.

ΑΜΕΣΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Οι άποστάσεις αυτές του κλειστού σταυροειδούς σχηματισμού είναι οι μικρότερες που επιτρέπουν οι λόγοι ασφαλείας και γι' αυτό οι πιο επικίνδυνες. Με τις υπερηχητικές ταχύτητες αναπτύσσονται μεταξύ των σκαφών πιέσεις, οι οποίες, λίγα εκατοστά αν μειωθούν οι άποστάσεις των αεροπλάνων, θα προκαλέσουν την σύγκρουση των αεριωθούμενων.

Είναι χαρακτηριστικό ότι από λαυδασμένο χειρισμό έπεσαν και συνετρίβησαν, πριν από λίγα χρόνια στο Λας Βέγκας, 4 αεριωθούμενα της άμερικανικής αεροπορίας, τα όποια άποτελούσαν ακροβατικό σμήνος και έκαμαν επιδείξεις.

ΠΡΩΤΕΣ ΠΤΗΣΕΙΣ

Ύαφου οι πιλότοι απέκτησαν από τὸ ἔδαφος πλήρη συνείδησι τῆς θέσεώς τους στὸ σμῆνος, ἄρχισαν πτήσεις τοῦ ἀρχηγοῦ μετὰ τὸν καθένα χειριστὴ ξεχωριστὰ γιὰ νὰ ἐξασφαλίσθῃ σταθερότητα στὴν τήρησι τῶν ἀποστάσεων καὶ νὰ ἀποκτηθῇ ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη, ποὺ εἶναι τὸ βασικὸ στοιχεῖο τῶν ὁμαδικῶν ἐπιδείξεων καὶ ἀπαιτεῖ πολὺ ἐξάσκηση. Ἐνα ἄλλο δύσκολο σημεῖο τῆς ἐκπαίδευσως τῶν ἄσων ἦταν νὰ ἐξοικειώσουν τὸν ὁργανισμό τους στὶς τεράστιες φυγοκεντρικὰς δυνάμεις ποὺ ἀναπτύσσονται κατὰ τὶς ἀπτόντες στροφές. Γιὰ νὰ ἀντιδρῶν στὶς δυνάμεις αὐτές, οἱ πιλότοι φοροῦν εἰδικὰ στολές.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΘΑΥΜΑΣΜΟΣ

Μετὰ τὴν δυαδικὴ ἐκπαίδευσι ἄερος, ἀκολούθησαν πτήσεις τριάδος καὶ τέλος ἡ τετράδα τοῦ «ἄκρο-τιμ» κατέλαβε τὰ ὕψη μετὰ ἀπίθανα κόλπα δικῆς τῆς ἐμπνεύσεως.

Ἀπὸ τότε οἱ «πυρποληταὶ τοῦ οὐρανοῦ» θριαμβεύουν. Τὴν ἀνοιξι τοῦ 1954 ἔκαμαν ἐπιδείξεις παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ στρατάρχου Τίτο, ὁ ὁποῖος τοὺς ἀνέειμε ἄνω-τέρω γιουγκοσλαβικὸ ἱπτάσημο καὶ τοὺς ἐδώρισε ἀπὸ ἓνα ρολοὶ χρυσὸ μετὰ τὸ μονόγραμμά του. Ἐδείξαν ἐπίσης τὴν ἱκανότητά τους

στὸν ἀρχηγὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τῆς Γιουγκοσλαβίας, στρατηγὸ Οὐλέπιτς, στοὺς ἐκπροσώπους τῆς Περσικῆς Ἀκαδημίας Πολέμου, στὴν Ἑλληνικὴ Ἀκαδημία Πολέμου καὶ στὴ Σχολὴ Ἐπιτελῶν, στὴν Αἰγυπτιακὴ Στρατιωτικὴ Ἀποστολὴ, στὸν ἀρχηγὸ τῆς ἀεροπορίας τῆς νοτιονατολικῆς πτέρυγας τοῦ Βορειοατλαντικοῦ Συμφώνου, στὸν ἀρχηγὸ τῶν ἀεροπορικῶν δυνάμεων τοῦ ΝΑΤΟ στὴ Νότια Εὐρώπῃ καὶ σὲ στρατιωτικοὺς ἐκπροσώπους πολλῶν ἄλλων χωρῶν.

ΡΕΚΟΡ

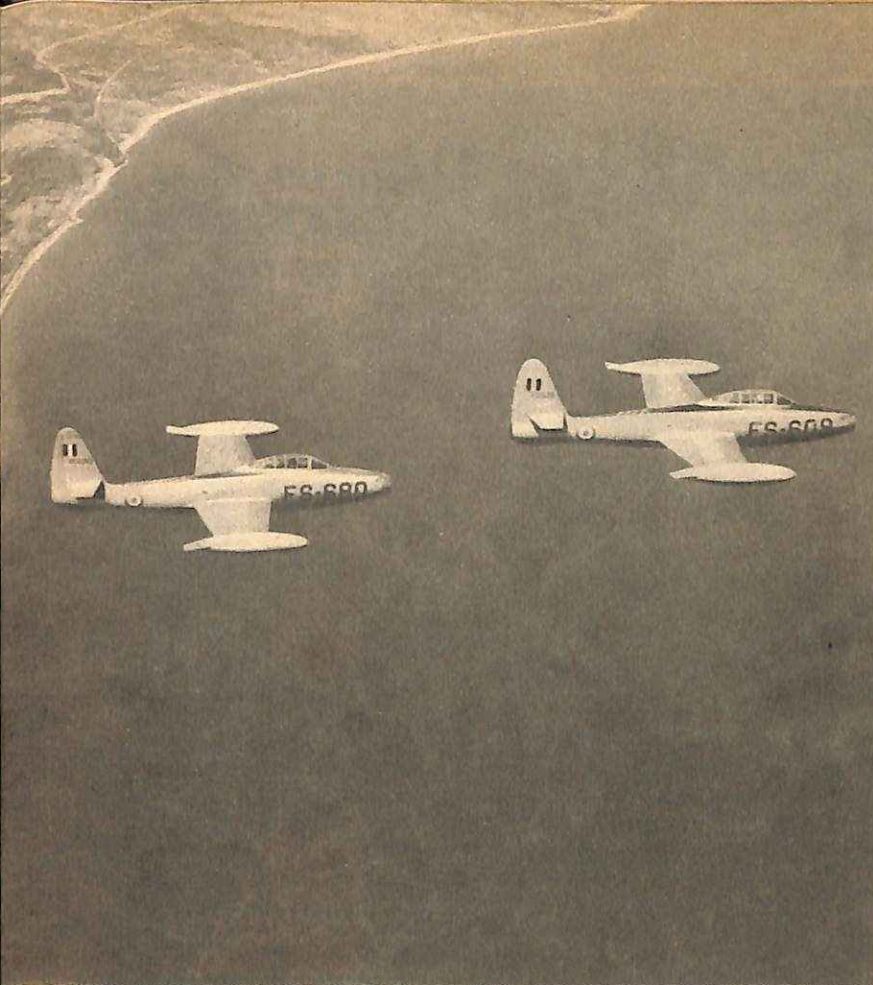
Ἀπὸ τὸ 1953 μέχρι σήμερα, οἱ πυρποληταὶ ἔχουν κάμει 700 ἐκπαιδευτικὰ καὶ ἐπιδεικτικὰ ἐξορμήσεις, οἱ ὁποῖες καλύπτουν συνολικὰ 350 ὥρες πτήσεως. Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἶναι παγκόσμιον ρεκόρ, ἂν ληθῶν ὅτι ὅσον ἢ κόπωση τοῦ ὁργανισμοῦ ἀπὸ τοὺς ἐλιγμούς, τὴν ταχύτητα, τὰ δυσθεώρητα ὕψη καὶ ἡ ὑπερέντασι τῶν νευρῶν ἀπὸ τὴν ἐπίγνωσι ὅτι καὶ τὸ παραμικρὸ λάθος θὰ πληρωθῇ μετὰ τὴν ζωὴν δῶν τῶν πιλότων τοῦ σμῆνους.

Ρεκόρ ἐπίσης εἶναι καὶ τὰ 17 λεπτὰ ποὺ διαρκεῖ κάθε τους ἐπιδείξι. Ὁ κανονικὸς χρόνος εἶναι 12 λεπτὰ, τὰ ὁποῖα ὁμως ἀντιστοιχοῦν σὲ ἓνα ἔτος περίπου ζωῆς...ἐπιγείου ρυθμοῦ.

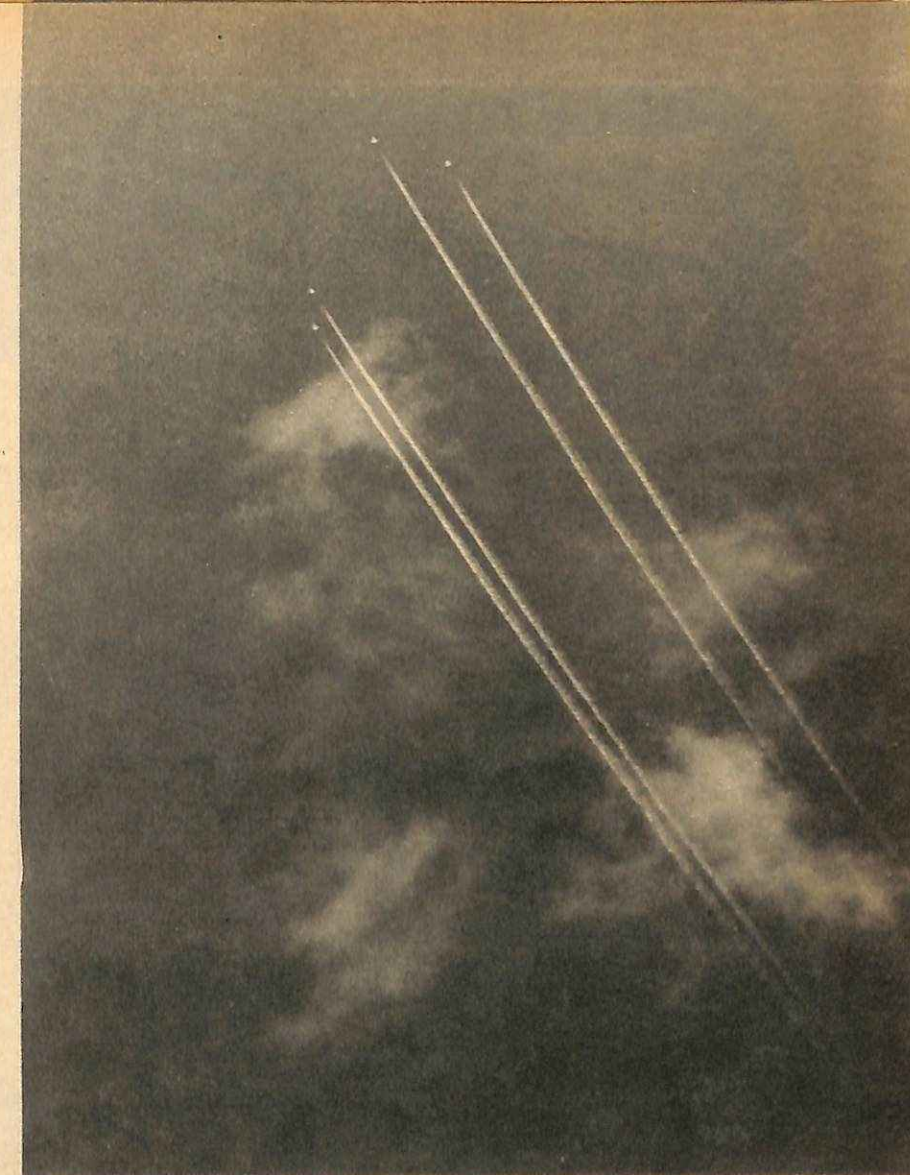
ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙ ΠΡΟΣΘΕΤΗΣ ΜΟΝΑΔΟΣ ΑΥΤΟΠΡΩΘΗΣΕΩΣ. ΟΙ ΜΟΝΑΔΕΣ ΑΥΤΕΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΕ ΒΑΡΕΙΑ ΦΟΡΤΙΑ



ΑΚΡΟΒΑΤΙΚΟ ΣΜΗΝΟΣ, 6000 Μ. ΠΑΝΩ ΑΠ' ΤΟ ΘΕΡΜΑΪΚΟ ΚΟΛΠΟ



Η ΑΠΟΣΤΑΣΙ ΠΟΥ ΧΩΡΙΖΕΙ ΤΑ ΣΚΑΦΗ ΔΕΝ ΠΕΡΝΑΕΙ ΤΑ 3 ΜΕΤΡΑ



ΤΟ ΣΜΗΝΟΣ ΤΩΝ «ΠΥΡΠΟΛΗΤΩΝ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ» ΑΝΑΡΡΙΧΑΤΑΙ ΣΕ ΥΨΟΣ 15.000 Μ. ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΟ «ΗΧΗΤΙΚΟΝ ΤΕΙΧΟΣ»

ΠΡΩΤΟΙ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Οἱ Ἕλληνες «πυρποληταὶ τοῦ οὐρανοῦ» εἶναι τὸ καλύτερον ἀκροβατικὸ σμῆνος τοῦ κόσμου. Ἡ ποικιλία τῶν ἐλιγμῶν τους εἶναι τόσο μεγάλη ὥστε ἓνας ἀπὸ τοὺς πλέον εἰδικούς, ὁ ἀρχηγὸς ἐπιχειρήσεων τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τῆς καναδικῆς ἀεροπορίας, τὴν ἐχαράκτηρισε ὡς τὴν πληρεστέρα ποικιλία ποὺ εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ ποτέ.

Μία πλήρης ἐπιδείξις 17 λεπτῶν περιλαμβάνει ἀπογείωσι, ἀναρρίχησι σὲ 3.000 μέτρα, βύθισι μέχρι 1-5 μέτρα, κατακόρυφη ἀναρρίχησι, σὲ μεγάλῳ ὕψος, ἡμιαναστροφή ἀριστερά, κατακόρυφη βύθισι, ἀναρρίχησι, ἡμιαναστροφή δεξιὰ, βύθισι, ἐκτέλεσι πλήρους ἀνακυκλώσεως (καὶ τὰ 4 σκάφη διαγράφουν ἓνα κατακόρυφον κύκλον).

Ἀκολουθοῦν: χαμηλὴ διέλευσι (1-5 μέτρα), πλήρης περιστροφή, ἀναρρίχησι, βύθισι, χαμηλὴ διέλευσι, δευτέρα περιστροφή, πτήσι κατὰ τὸ σχῆμα ἑνὸς κατακορύφου 8, χάφ-ρὸλλ (στροφή 270 μοιρῶν σὲ κατακόρυφον ἐπίπεδο μετὰ κλειστὴ στροφή σὲ ὀριζόντιον), μετασχηματισμοὶ τοῦ ρόμβου σὲ γραμμὴ παραγωγῆς —τὸ ἓνα σκάφος μετὰ τὸ ἄλλο— χαμηλὴ διέλευσι μεγάλῃς ταχύτητος, ἀνασχηματισμὸς σὲ ρόμβον. Ἡ ἐπιδείξις συνεχίζεται μετὰ κατακόρυφον βύθισι, δεύτερον μετασχηματισμὸν σὲ γραμμὴ παραγωγῆς, ἀνασχηματισμὸν σὲ ρόμβον, ἀναρρίχησι κατακόρυφον, διάλυσι τοῦ σμῆνους πρὸς τὰ 4 σημεία τοῦ ὀρίζοντος, βύθισι μετὰ τὴν ἰσχύ τοῦ κινητήρος, διέλευσι μετὰ τὴν σειράν σὲ μεκρὰ χρονικὰ διαστήματα πάνω ἀπὸ ἓνα σημεῖο σὲ καθορισμένη ἀπόστασι ἀπὸ τὸ ἔδαφος καὶ πολλὰ ἄλλα κόλπα ποὺ σταματοῦν τὴν ἀναπνοήν.

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΒΡΟΝΤΙΣΜΟΥ

Ὅταν τὰ ἀεριοθούμενα ἀνεβαίνουν σὲ 15.000 μ. γιὰ νὰ καταρρίψουν μετὰ μετὰ κατακόρυφον βύθισι τὸ φράγμα τοῦ ἤχου, στὸν οὐρανὸ διακρίνονται πίσω ἀπὸ τὰ σκάφη λευκὰς οὐρές. Εἶναι τὰ καυσάεiria τοῦ κινητήρος, ποὺ στὶς ἀρνητικὰς θερμοκρασίαις τοῦ μεγάλου ὕψους παγώνουν.

Ἀπὸ ἐκεῖ ἐπάνω τὰ σκάφη βυθίζονται κ' ὅταν σπᾶσουν τὸ ἡχητικὸν τεῖχος, κάτω, σὲ ἔδαφος, ἀκούεται κάτι ὡς ἐκρηξὶ μεγάλου κανονιοῦ ποὺ μπορεῖ νὰ σπᾶσῃ τὰ τζάμια τῶν κτιρίων. Αὐτὸ εἶναι τὸ λεγόμενον φαινόμενον τοῦ βροντισμοῦ, ἀνεξήγητο ἀκόμη ἐπιστημονικὰ. Ὁ βροντισμὸς αὐτὸς ξεκινάει ἀπὸ τὴν μύτη τοῦ σκάφους καὶ διαδίδεται μέσῃ σὲ ἓνα κύλινδρον ποὺ ἔχει διάμετρο τριῶν περίπου μιλίων. Ὁ ἄξονας τοῦ κυλίνδρου συμπίπτει μετὰ τὸν ἄξονα τῆς ἀτράκτου τοῦ σκάφους.

Ὅταν τὸ ἀεριοθούμενον περνᾷ τὸ φράγμα τοῦ ἤχου μετὰ κατακόρυφον βύθισι, ὁ κρότος ἀκούγεται σὲ ἔδαφος. Ἀλλ' ὁ βροντισμὸς ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὅταν τὸ σκάφος, ἀνερχόμενον γιὰ νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ὑπερηχητικὴν ταχύτητα, φθάσῃ καὶ πάλι τὴν ταχύτητα τοῦ ἤχου. Τότε ὁ κρότος χάνεται στὸν οὐρανὸν, γιατί ὁ βροντισμὸς ξεκινάει ἀπὸ τὴν μύτη τοῦ σκάφους ἀλλὰ ἔχει μιὰ κατεύθυνσι: πρὸς τὰ ἔμπροσ.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν «πυρπολητῶν τοῦ οὐρανοῦ» ἀντισμήναρχος Κόκκας ἐτοποθετήθη ὑπασπιστὴς τοῦ Βασιλέως καὶ τὴν θέσιν του παρέλαβε ὁ σμήναρχος Στυλιανᾶκης. Τὸ σμῆνος συμπληρώθηκε σὲ Νο 4 μετὰ τὸν ἀνθυποσμήναρχον Σ. Φιρφυλιώτη.

Γ. Β.

Οἱ 4 ποὺ κατήργησαν
τὸ ὕψος καὶ τὸ βάρος

ΧΑΜΗΛΗ ΔΙΕΛΕΥΣΙ ΤΩΝ ΠΥΡΠΟΛΗΤΩΝ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΓΛΥΦΑΔΑΣ ΚΑΙ ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ



“Ένας χρόνος έχει 8.760 ώρες....”

60 ώρες

ΑΡΚΟΥΝ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ ΑΓΓΛΙΚΑ ΓΑΛΛΙΚΑ, ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ (34 ΓΛΩΣΣΕΣ ΚΑΤ'ΕΚΛΟΓΗΝ)
ΜΕ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ **LINGUAPHONE**

Κανένα βιβλίο δεν μπορεί να σας κάνει να μιλήσετε γλώσσες με άποψη προφορά. Πρέπει να ακούσετε να μιλούν οι άνθρωποι του τόπου. Θα τους ακούτε στο σπίτι σας, όποτε θέλετε, ακολουθώντας το Σύστημα σπουδής όμιλούντων δίσκων Linguaphone. Εύθυσ έξ αρχής μεταφέρεστε στο περιβάλλον της ξένης χώρας, και σε 60 ώρες μιλάτε σαν να μείνατε χρόνια στο εξωτερικό. Με το Linguaphone περνάτε την ώρα σας εύχαραστα. Έλάτε να ακούσετε ένα μάθημα επιδείξεως δωρεάν ή γράψτε μας για να λάβετε άμεσα, χωρίς καμιά υποχρέωσή σας και χωρίς καμιά δαπάνη σας, ένα ενδιαφέρον εικονογραφημένο τεύχος 24 σελίδων που σας κατατοπίζει σχετικά με την

ΜΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
200 ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ
ΤΟ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ
15.000 ΣΧΟΛΕΙΑ
ΚΑΤΑΛΕΝΕΙ
1.500.000 ΜΑΘΗΤΕΣ

ΔΟΚΙΜΗ 8 ΗΜΕΡΩΝ στο σπίτι σας

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ LINGUAPHONE Πανεπιστημίου 10 Αθήνας

Παρακαλώ, στείλτε μου δωρεάν και χωρίς καμιά υποχρέωσή μου, το εικονογραφημένο τεύχος σας με όλες τις πληροφορίες για τη δωρεάν δοκιμή των 8 ημερών στο σπίτι μου.

ΟΝΟΜΑ _____

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ _____

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ _____

ΔΔΕΛ



**Γιὰ νὰ εἶναι
ΙΖΟΛΑ
εἶναι μαθή...**

Θερμάστρα

ἀκαθάρτου πετρελαίου,
αὐτομάτου ρυθμίσεως
καὶ λειτουργίας, τελείως
ἄοσμη.

Ἑφωδιασμένη μετὴν Ἱδία θαλδίδα αὐτομάτου καύσεως πού εἶναι ἐφωδιασμένες ὅλες οἱ ἀμερικανικὲς θερμάστρες, δηλ. τὴν θαλδίδα κατασκευῆς τοῦ ἐργοστασίου A. P. CONTROLS CORPORATION

Θερμαντικὴ ἱκανότης :
50.000 B.T.U. ἢ 12.500 θερμίδων
Κατάλληλος διὰ 4-5 δωμάτια

Κατωτὴ ὥρισις κατανάλ. 300 γραμ.
Ἀνωτὴ » » 1.500 »
Μέση » » 850 »

Ιζόλα

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΔΕΛ

Μόνο

Τὸ BP SPECIAL ENERGOL "VISCO-STATIC"



**ΚΑΛΥΠΤΕΙ
ΚΑΙ ΤΑΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ
ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ!
SAE 10W-20-30-40**

BP ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ



Ο ΜΠΑΪ-ΡΟΝ ΜΕ ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ («ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ» ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ)

Οί “Κόρες τῶν Ἀθηνῶν,”

Οί τρεῖς ἀδελφές Μακρή, πού γοήτευσαν τὸν Βύρωνα

Ο λόρδος Βύρων ἔφτασε γιὰ πρώτη φορά στὴν Ἀθήνα στὶς 24 Δεκεμβρίου 1809.

Ἦταν μιὰ Ἀθήνα πού διέψευδε τὴν ποιητικὴ φαντασία. Ἐνα τουρκοχώρι χωρὶς σημασία, πού εἶχε ὅμως τὸ σπάνιο προνόμιο νὰ διασώζη ἀκόμη μαρμάρινα λείψανα ἐνὸς ἀφθιτου κλασσικοῦ μεγαλείου.

Κι' ἦταν αὐτὰ πού τὸν ἔλκυσαν. Ἀπόφοιτος τοῦ Καίμπριτζ, ἀριστοκράτης, ἀρχαὸ-θρεμμένος, θεωροῦσε τὸν ἑαυτὸ του ὑποχρεωμένον νὰ περάσῃ κι' αὐτὸς γιὰ ἕνα προσκύνημα στὴ χώρα τῶν λαμπρῶν ἀναμνήσεων.

Δυὸ χάνια διέθετε τότε ὅλα κι' ὅλα ἡ Ἀθήνα. Καὶ ἕνα σπίτι - πανσιόν, πού τὸ συντηροῦσε ἡ Θεοδώρα Μακρή, χήρα τοῦ παλοῦ προξένου τῆς Ἀγγλίας. Ὁ ποιητὴς προτίμησε νὰ καταλύσῃ ἐκεῖ.

«Τὸ διαμέρισμά μας — γράφει σὲ λίγες μέρες στὴ μητέρα του — ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα σαλόνι καὶ δυὸ κρεβατοκάμαρες. Βλέπει σὲ μιὰν ἀλλή, ὅπου ὑπάρχουν ἑξή-ἑπτὰ λεμονιές. Τοὺς καρπούς των τοὺς κόβουν κάθε πρωὶ καὶ τὸ χυμὸ τους μᾶς τὸν ρίχνουν στὸ πιλάφι καὶ σὲ ἄλλα φαγητὰ πού σερβίρουν στὸ πενιχρὸ μας τραπέζι».

Ἐκεῖνο ὅμως πού ἔχει ἰδιάτερο ἐνδιαφέρον εἶναι τὸ ὑστερόγραφο:

«Ἐσχάσα νὰ σᾶς γράψω ὅτι πεθαίνω ἀπὸ ἔρωτα γιὰ τρεῖς νεαρές Ἑλληνοποῦλες τῶν Ἀθηνῶν, πού εἶναι καὶ ἀδελφές. Μένουν στὸ ἴδιο σπίτι. Τὶς λένε Τερέζα, Μαριάννα καὶ Κατίγκω».

Ἦταν οἱ τρεῖς κόρες τῆς Θεοδώρας Μακρή, 16, 14 καὶ 13 χρόνων.

Τὶς ἀγαποῦσε καὶ τὶς τρεῖς;

Ἔτσι ὁμολογεῖ ὁ ἴδιος. Καὶ τὴν ὁμολογία του δὲν μπορεῖ νὰ τὴν διαμεύσῃ ὁ ἀκόρεστος ἐρωτισμὸς του καὶ οἱ δονζουανικὲς του περιπέτειες, μετὰ τὶς ὁποῖες θορύβησε τοὺς ἀριστοκρατικοὺς καὶ φιλογλικούς κύκλους τῆς Εὐρώπης.

Καὶ ἡ μὲν Κατίγκω ἦταν ἀκόμη πολὺ μικρὴ γιὰ ν' ἀφεθῇ στὴ βίη τῶν εὐκολῶν αἰσθημάτων του. Ὡστε ἡ προσπάθειά του θὰ πρέπει μᾶλλον νὰ ἐντοπίστηκε στὶς δυὸ μεγαλύτερες.

Χρειάστηκε προσπάθεια; Οἱ ἐνδείξεις πείθουν πῶς ἡ προπορευόμενη φήμη του καὶ ἡ προσωπικὴ γοητεία του ἀσκήσαν ἄμεση ἐπίδραση στὴ Μαριάννα. Δὲν συνέβη ὅμως τὸ ἴδιο καὶ μετὰ τὴν Τερέζα. Κι' ἴδια-ἴδια ἡ ἀδιαφορία τῆς ἦταν πού κέντρισε τὸ πείσμα του.

Τὸ Ἑλληνικὸ Λαϊκὸ Θέατρο παρουσία-
σε στὸ Δημοτικὸ Θέατρο Πειραιῶς
τὴν «Τραγωδία τοῦ Λόρδου Μπάυρον».
Τὸ καινούργιο αὐτὸ ἔργο τοῦ Μανώλη
Σκουλούδη προβάλλει τὴ διπλὴ ὄψη τοῦ
ποιητῆ πού συνδύαζε τὶς πιὸ ἀγγελικὲς
ἀρετὲς μὲ τὰ πιὸ δαιμονικὰ πάθη. Προσ-
φορὰ ἀξιόλογη στὸ θεατρὸ μας, ἡ «Τρα-
γωδία τοῦ Μπάυρον» ἐρμηνεύθηκε μὲ ἐ-
πιτυχία ἀπὸ τὸ θίασο τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαϊ-
κοῦ Θεάτρου. Δίνουμε ἐδῶ μιὰ σειρὰ
ἀπὸ χαρακτηριστικὲς σκηνὲς τοῦ ἔργου.

Φωτ. ΕΛΚΗΝ



Ἐν πρώτοις ἦταν ὁμορφὴ ὀχι λιγώτερο
ἀπὸ τὶς ἄλλες. «Ἐξεπλάγην ἐκ τῆς καλλο-
νῆς των», λέει γιὰ τὶς τρεῖς ἀδερφές ὁ Γάλ-
λος κόμιτας Φορμπέν. Εἰδικώτερα γιὰ τὴ
Θηρεσία ὁ σύντροφος τοῦ Βύρωνος στὸ τα-
ξίδι του, ὁ Χομπχάουζ, τὴν περιγράφει μὲ
τοὺς ἀκόλουθους χαρακτηρισμοὺς: «Κόρη
ὑπέροχης ὁμορφίδας, μὲ τρόπους θελκτικὸς
καὶ λεπτούς, μὲ πνεῦμα στολισμένο ἀπὸ μόρ-
φωση πού σπάνια συναντᾶται σὲ ἄλλες Ἑλ-
ληνίδες τῆς ἐποχῆς».

Ἔιχε, λοιπόν, ἡ Θηρεσία, ἐκτὸς ἀπ' τὴν
ὁμορφιά της, καὶ μιὰ σπάνια μόρφωση. «Η-
ξερε ἀπταιστα γαλλικά, ἀγγλικά καὶ ἰταλι-
κά. Ἦξερε καλὰ τὴ γλῶσσα καὶ τὴν ἱστο-
ρία τοῦ τόπου της. Ἐγραφε ποιήματα. Καί,
χρησιμοποιώντας τὶς γνώσεις της, ἔκανε τὸν
ξεναγὸ στοὺς ξένους πού ἔμεναν στὴν παν-
σιὸν τους καὶ πού ἤθελαν νὰ ἐπισκεφθοῦν τ'
ἀρχαιολογικὰ μνημεῖα τῶν Ἀθηνῶν.

Φυσικά, δὲν παράλειψε νὰ κάνῃ τὸ ἴδιο
καὶ μὲ τὸν Βύρωνα. Τὸ πνεῦμα, οἱ γνώσεις,
ἡ εὐστροφία της τοῦ ἔκαμαν ἐντύπωση. Τοῦ
μετέδωσε τὸν θαυμασμό της γιὰ τὸ ἀρχαῖο
κλέος καὶ τὴν ἀγανάκτησή της, ὅταν ἀνέβη-
καν στὴν Ἀκρόπολη, γιὰ τὶς ἀρπαγὲς πού
εἶχε διαπράξει ὁ Ἑλγιν.

Ἐγραψε μάλιστα ὁ Βύρων κι' ἕνα σατι-
ρικὸ ἐπίγραμμα ἐναντίον του, πού τὸ πρω-
τότυπο χάθηκε, διασώθηκε ὁμως ἡ ἐννοία
του:

Ἐνῶ ἡ ἀφεντιά του ἔκλεβε τοὺς θεοὺς,,
ἄλλοι τοῦ ἔκλεβαν τὴ γυναῖκα του.
Ἔτσι ἡ Ἀφροδίτη ἐκδικήθηκε
τὴν προσβολή πού ἔκανε στὴν Ἀθηνά..

Ἐκτὸς ἀπ' τὶς ξεναγήσεις, ὁ Βύρων εἶχε
κι' ἄλλες εὐκαιρίες συχνῆς ἐπαφῆς μὲ τὴ Θη-
ρεσία, ἡ ὁποία ἀνέλαβε νὰ τοῦ διδάξῃ νεο-
ελληνικά. Καὶ τὰ κατάφερε τόσο καλὰ, ὥ-
στε σὲ λίγον καιρὸ ὁ ποιητὴς ἦταν σὲ θέση
νὰ μεταφράσῃ στ' ἀγγλικά τὸ γνωστὸ θούριο
τοῦ Ρήγα «Δεῦτε παῖδες τῶν Ἑλλήνων!».

Ἡ ἴδια ἄλλωστε ἡ Θηρεσία δὴλωσε πὼς
δὲν χρειάστηκαν πολλὰ μαθήματα, γιατί ὁ
νεαρὸς λόρδος εἶχε μιὰ καταπληκτικὴ εὐκο-
λία στὴν ἐκμάθηση ξένων γλωσσῶν.

Πέρα ἀπ' τὰ καθήκοντά της αὐτά, ἡ Θη-
ρεσία δὲν ἐννοοῦσε ν' ἀκούσῃ τὶς ἐρωτικὲς
ἐξομολογήσεις του κι' ἔμενε ἀδιάφορη στὸ



Η ΘΗΡΕΣΙΑ ΜΑΚΡΗ, Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΠΟ
ΤΙΣ ΤΡΕΙΣ «ΚΟΡΕΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ»

πάθος πού ἔκαιγε τὴν καρδιά τοῦ εὐδέξαπτου
ἐρωτιδέα. Κι' ὅταν μιὰ μέρα, σὲ μιὰ ἐνταση
ὑπερβολῆς, ἔβγαλε τὸ μαχαίρι του καὶ χά-
ραξε τὸ στήθος του, κατὰ τὸ τουρκικὸ ἔθι-
μο, γιὰ νὰ τῆς ἀποδείξῃ τὸ μέγεθος τῆς ἀ-
γάπης του, πάλι ἐκείνη δὲν συγκινήθηκε.

Ἡ νεαρὴ Ἀθηναία — λέει σ' ἕνα γράμμα
τοῦ ὁ Βύρων — ἀκουσε τὴν ἐξομολόγησή μου
ψυχρὴ κι' ἀδιάφορη. Δὲν ἔδειξε κανένα ση-
μεῖο εὐγνωμοσύνης καὶ θεώρησε τὴν ἐγγεί-
ρησή μου σάν φόρο ὑποτελείας στὴν ὁμορ-
φιά της».

Ἦταν ἕνα βαθὺ καὶ ὀδυνηρὸ πλῆγμα γιὰ
τὸν ἄνθρωπο πού μ' ἕνα βλέμμα του ἔκανε
ὁποιοδήποτε γυναῖκα νὰ τρέμῃ ἀπὸ συγκί-
νηση. Τὴν ἴδια κι' ὅλας ἡμέρας ἐγκατέλειπε
τὸ σπίτι, μάζεψε τὶς ἀποσκευές του καὶ κα-
τέβηκε στὸν Πειραιᾶ, νὰ ταξιδέψῃ στὴ Σμύρ-
νη. Ἦταν ἀκόμα ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψη τοῦ πά-
θους, κι' ἐκεῖ, στὸ καράβι, κάθησε κι' ἔγρα-
ψε τὴν «Κόρη τῶν Ἀθηνῶν», τὸ περιπαθέστε-

ρο ποιήμα του, πού πρόλαβε, πρὶν τὸ καρά-
βι σηκώσῃ πανιά, νὰ τὸ στείλῃ σ' ἐκείνην πού
τὸ ἐνέπνευσε.

Ἔτσι ἔληξε τὸ εἰδύλλιο, χωρὶς καμμιὰν
ἀνταπόκριση ἐκ μέρους τῆς Θηρεσίας.

Πολλὲς πηγὲς ἀφήνουν νὰ ἐννοηθῇ πὼς
ἡ καρδιά της δὲν ἔμεινε ἀτρωτὴ. Ὑπερίσχυ-
σεν ὁμως ἡ λογικὴ. Δὲν ἤθελε ν' ἀφεθῇ σὲ
κάτι πού ἡ οὐνολογία της τὸ προέβλεπε ἐφί-
μερο. Οὕτε ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὶς εὐθύνες
της, ἀφοῦ μὲ τὴν δραστηριότητά της εἶχε
πάρει ἀπάνω της τὶς φροντίδες γιὰ τὰ οἰκο-
νομικά τοῦ σπιτιοῦ της πού ἦταν πανάθλια.

Ὁ Βύρων ἔμεινε στὴν Ἀθήνα, στὸ σπίτι
τῆς Θηρεσίας, ἀπὸ τὶς 24 Δεκεμβρίου 1809
ὥς τὶς 4 Μαρτίου 1810. Δυσίμου μῆνες.

Ἀλλὰ στὶς 17 Ἰουλίου ξαναγύρισε στὴν
Ἀθήνα. Τὸ σπίτι τῶν τριῶν κοριτσιῶν τὸν
τραβοῦσε. Οἱ καινούργιες του περιπέτειες
τὸν ἔκαμαν νὰ θεραπευθῇ ἀπὸ τὸ ἐρωτικὸ
του τραῦμα γιὰ τὴν Θηρεσία. Ἀπὸ τὸ δίχως
ἀνταπόκριση αὐτὸ εἰδύλλιο τοῦ ἔμεινε μόνον
τὸ πείσμα τοῦ πληγωμένου ἑγωῖσμοῦ. Δὲν
πῆγε στὸ σπίτι τους αὐτὴ τὴ φορὰ. Προτί-
μησε νὰ κατοικήσῃ στὸ μοναστήρι τῶν Κα-
πουτσίνων, γύρω ἀπὸ τὸ μνημεῖο τοῦ Λυσι-
κράτους (πού κήκε ἀπὸ τοὺς Τούρκους στὴν
ἐπανάσταση).

Ἡ ζωὴ του ἦταν τώρα θορυβώδης καὶ ἄ-
στατη. Μὰς πείθουν γι' αὐτὸ διάφορα ἀπο-
σπάσματα ἀπὸ ἐπιστολὲς του:

«Τρῶμε μπεκάτσες καὶ μπαρμποῦνια κά-
θε μέρα...». «Προχτὲς ὁ θεοῦδδας τῆς Ἀ-
θῆνας κι' ὁ μουφτῆς τῶν Θηδῶν ἔφαγαν ἐδῶ
κι' ἔγιναν σκνίπα στὸ μεθύσι. Ἐπειδὴ κι' ὁ
ἡγούμενος μέθυσε σάν κι' ἐμᾶς, γλεντοκο-
πήσαμε θαῦμα...».

«Ἐδίωξα τὸν διερμηνέα μου κι' ἔμεινα
μὲ τὰ δικά μου ἐφόδια, λίγα λεβαντίνικα, λί-
γα κουτσο-ρωμέικα καὶ μερικὲς τουρκικὲς
βλαστήμιες, χρήσιμες γιὰ τὸ ἀλογό μου πού
σκοτσάφτει καὶ γιὰ τὸν θλάκα τὸν ὑπηρέτη
μου...».

Ὁ Γάλλος ἱστορικὸς Μισῶ τοῦ κάνει ἕνα
πορτραῖτο αὐτῆς τῆς ἐποχῆς πολὺ λίγο κο-
λακευτικό:

«Τίποτε δὲν τοῦ παράδωχνε στὴν ἀστά-
θεια τοῦ χαρακτῆρος, στὸ εὐμεταβλητὸ τοῦ
πνεύματος, στὴν ταχύτητα μὲ τὴν ὁποία με-
τέπιπτε ἀπὸ τὸ ἕνα αἶσθημα στὸ ἄλλο...

ΚΑΤΡΑΚΗΣ), ΑΠΟ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΔΕ-
ΣΑ ΜΑΙΡΗ ΤΣΑΤΓΟΥΩΡΘ (Β. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥ-
ΦΝΗ ΣΚΟΥΡΑ), Η ΚΑΤΟΠΙΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ



Ἐνῶ τὰ φωτισμένα ἔθνη πέραν τῶν θαλασ-
σῶν τὸν κατέτασσαν μεταξὺ τῶν μεγάλων
ποιητῶν, εἰς τὴν ὁδὸν Τριπύδων τῶν Ἀθηνῶν
εἶχε καταντήσῃ ὁ λαϊκὸς περίγελως καὶ τὸ
παιγνίδι τῶν παιδιῶν, πού τὸν θεωροῦσαν
τρελλόν».

Στὴν περίοδο αὐτὴ μερικοὶ βιογράφοι
τοῦ μιλοῦν γιὰ σχέσεις του μὲ τὶς ἀδελφές
Μακρὴ, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ὀνιμημένη Θηρεσία,
γιὰ τὴν ὁποία δὲν ξανάκανε ποτὲ λόγῳ.

Τὶ ἀκριθῶς εἶδους ἦταν αὐτὲς οἱ σχέσεις.
Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ πῇ. Πάντως δὲν διήρκε-
σαν πολὺ, ἀφοῦ τὴν ἀνοίξη τοῦ 1811 ὁ Βύ-
ρων ξανάφυγε ἀπ' τὴν Ἑλλάδα, γιὰ νὰ γυ-
ρίσῃ πιά πολὺ ἀργά, στὶς παραμονὲς τῆς ἐπα-
ναστάσεως.

Καὶ ἡ Θηρεσία;

Ἐξακολούθησε νὰ ἔχῃ τὴν ἔγνια τοῦ σπι-
τιοῦ, τὶς οἰκονομικὲς εὐθύνες, τὶς ξεναγήσεις
της. Ὡδήγησε σὲ ἀρχαιολογικὰ μνημεῖα καὶ
συγκίνησε μὲ τὴν θέρμη τοῦ λόγου της τὸν
λόρδο Γκλῶφορδ, τὸν Χόλλαντ, τὴ βασίλισσα
τῆς Ἀγγλίας Καρλόττα, πού ἐπισκέφτηκε
τὴν Ἀθήνα τὸ 1816, καὶ τόσοις ἄλλους. «Ο-
λοὶ μίλησαν μὲ θαυμασμό γιὰ τὸ πνεῦμα της.
Ἀλλὰ τὰ χρόνια περνοῦσαν. Δὲν προκαλοῦ-
σε τώρα τὸν ἴδιο θαυμασμό ἡ ὁμορφιά της.

Τὸ 1818 ὁ Χιούζ ἔγραφε: «Δὲν θρῆκα σ'
αὐτὴν παρὰ τὰ λείψανα μόνον τῆς καλλονῆς
ἐκείνης πού εἶχε ἄλλοτε ἐμπνεύσει τόσοι ἀ-
ραῖες στροφές σ' ἕναν περιπαθὴ ποιητῆ». Καί
ὁ Οὐάλς τὸ 1821 συμπλήρωνε: «Εἶχε χάσει
πιά κάθε ἀξία καλλονῆς. Στὴν ὄψη της ἦ-
ταν χυμμένη μιὰ ἄκρα μελαγχολία».

Καὶ τὰ οἰκονομικὰ πῆγαιναν χειρότερα.
Μὲ τὴν ἐπανάσταση, δὲν ἔρχονταν πιά στὴν
Ἑλλάδα περιηγητές. Ἡ Ἀθήνα ἐπρόκειτο
νὰ πολιορκηθῇ ἀπ' τοὺς Τούρκους δευτέρη
φορὰ. Καὶ οἱ τρεῖς κόρες μὲ τὴ μητέρα τους
κατέφυγαν στὴν Κέρκυρα, ὅπου ἡ Θηρεσία,
γιὰ νὰ ζήσουν, ἔγραψε καὶ τύπωσε ἕνα «Δι-
ερμηνέα τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς», βιβλίο
διαλόγων στὶς τρεῖς γλῶσσες πού ἔξερε, χρή-
σιμο γιὰ τὴ συνεννόηση τῶν ξένων στὴν Ἑλ-
λάδα... (1825).

Ἡ μελαγχολία εἶχε γίνῃ πιὸ βαθεῖα στὸ
πρόσωπό της. Ὁ Βύρων εἶχε πεθάνει στὸ
Μεσολόγγι. Ἡ τραγικὴ μοῖρα του, μέσα στὶς
ἄλλες δυστυχίες της, συνώδευε τὴ μοναχικὴ
αὐτὴ ὑπαρξή. Σὲ δύο χρόνια ξαναγύρισαν
ἀπ' τὴν Κέρκυρα στὴν Ἀθήνα, ὅπου ἡ Θηρε-
σία παντρεύτηκε τὸν Ἀγγλο πρόξενο Μπλάκ.

Ἀργότερα παντρεύτηκαν καὶ οἱ ἄλλες
δύο ἀδελφές της, ἡ Μαριάννα καὶ ἡ Κατίγκα.
ΠΕΡ.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΠΑ-ΥΡΟΝ ΣΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ. ΓΥΡΩ ΤΟΥ Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΤΟΥ ΦΛΕΣΤΕΡ
(Γ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ), Ο Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ (Κ. ΠΑΠΑΣ) ΚΑΙ Ο Δ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ (ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ)





Ο ΕΛ ΓΚΛΑΟΥ-Ι' ΓΟΝΑΤΙΖΕΙ μπροστά στο σουλτάνο του Μαρόκου Σίντι Μωχάμετ Μπέν Γιουσέφ. 'Ο πανίσχυρος πασάς του Μαρρακές έδη-
λωσε πίστι στον σουλτάνο τον όποιο ως τώρα είχε πολεμήσει άγρια.
(Α.Δ.Ρ.)

ΠΛΗΜΜΥΡΕΣ ΣΤΗ ΒΕΝΕΤΙΑ. 'Η «πόλις των Δόγηδων» είχε, ως γνω-
στόν, δρόμους από νερό. Με τις τελευταίες βροχές πλημμύρισαν και οι
πλατείες της και ολόκληρη ή πολιτεία ένώθηκε με την 'Αδριατική. Στη φω-
τογραφία, νεαρές Βενετσιάνες διασχίζουν την πλατεία του 'Αγίου Μάρκου
(Publifoto)



Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ

ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΕΛΛΑΣ

- 'Η άναγνώρισις του κομμουνιστικού κόμματος δέν πρόκειται νά προκαλέση έκπληξιν. 'Η σημερινή κατάσταση της παρανομίας ώφε-
λει όσους έχουν συμφέρον νά εμφανίζουν την δύναμιν του μεγαλυτέ-
ραν της πραγματικής. Μεταξύ αυτών δέν περιλαμβάνεται ή κυβερ-
νητική παράταξις.
- 'Η αναλογική βλάπτει τούς πολитеυτάς που διαθέτουν μεγάλην
κομματικήν δύναμιν εις περιωρισμένην περιφέρειαν. 'Η ύπαρξις άρ-
κετών έξ αυτών εις την κυβερνητικήν πλειοψηφίαν άποτελεί ένα έκ
των λόγων της δυστοκίας του έκλογικού νόμου.
- 'Η πανεργατική άπεργία άνεβλήθη δι' ευθετώτερον χρόνον. 'Ο
χρόνος αυτός τοποθετείται πάντως μετά τας έορτάς.
- 'Η προταθείσα έκλογική συνεργασία ΦΔΕ—Συναγερμού δέν πρα-
γματοποιείται. Τό ποσοστόν των έδρών που παραχωρείται εις την ΦΔΕ
είναι μικρότερον εκείνου που εις ανάλογον περίπτωση ενδέχθη νά πα-
ραχωρήση ό Παπάγος.
- Τό ταξίδιον του άρχηγού κοινοβουλευτικού κόμματος εις την Ρω-
σίαν θα έξαρτηθή από τό έκλογικόν σύστημα τό όποιον πρόκειται νά
προκριθή. Πάντως τό διασθάρηριον έχει έκδοθη.
- 'Η συναλλαγματική κατάσταση της χώρας έξακολουθεί νά εμφα-
νίζεται ευνοϊκή. Τό απόθεμα χρυσού και ξένου συναλλάγματος άνέρ-
χεται εις \$ 150.000.000.

ΤΟΥΡΚΙΑ

- 'Ο προσεχής άμεσος στόχος της ρωσικής διπλωματικής επιθέσεως
έν Μ. 'Ανατολή θα είναι ή Τουρκία. "Ηδη ό έν Μόσχα Τούρκος πρε-
σευτής, κατά την διάρκειαν επισήμου γεύματος, έδέχθη τραχείαν επί-
θεσιν του κ. Κρούσσεφ σχετικώς με την συμμετοχήν της χώρας του
εις τό ΝΑΤΟ. 'Ο λόγος: Τό 1956 έκπνέει ή συνθήκη του Μοντρέ δι' ά
τά στενά των Δαρδανελλίων, τά όποια άποκτοϋν προέχουσας σημα-
σίαν με την διεύδυσιν της ΕΣ ΣΔ εις την Μ. 'Ανατολήν.

ΡΩΣΙΑ

- 'Ο άρχηγός του Κ. Κ. Γαλλίας δημοσιεύει άρθρον του εις την
«Πράβδα» της Μόσχας, εις τό όποιον όμιλεί περί αύξούσης έξαθλιώ-
σεως της έργατικής τάξεως εις τας καπιταλιστικές χώρας. 'Αντιθέ-
τως, τό περιοδικόν «Νέου Καιρού» ύποστηρίζει ότι τό καπιταλιστικόν
σύστημα δέν πρέπει νά παριστάνεται άδικαιολογίτως χρεωκοπημένον
- 'Η έλλειψις ένθουςιασμού εις την ρωσικήν έκδήλωσιν περί αύτο-
διαθέσεως εις τόν ΟΗΕ, άνοίγει την θύραν δι' αύζητήσιν της ρωσικής
κατοχής των Βαλτικών κρατών και των άποικιακών περιοχών Ούκρα-
νίας και 'Εξ. Μογγολίας. 'Η άπορία: Διατί ή Γαλλία έγκατέλειψε
την συνέλευσιν άντί νά προτείνη την και επί των χωρών αυτών συ-
ζήτησιν;
- 'Η Μόσχα δι' διαθήματος προς την Γαλλίαν έγνώρισεν ότι ευνοεί
την έπ' άόριστον διατήρησιν της κυριαρχίας επί της Β. 'Αφρικής. 'Ο
λόγος της γενναιοδωρίας: Νά κατέχη την περιοχήν ό άσθενέστερος
έκ των εταίρων του ΝΑΤΟ.

- 'Ο στρατάρχης Μοντγκόμερυ έδήλωσεν εις Ουάσιγκτων ότι ή
ΕΣ ΣΔ «επήδησε» την θορείαν άμυντικήν άλυσον και εύρίσκεται εις
Αίγυπτον. 'Απότερος σκοπός: Τό Μαρόκον και ή όροσειρά του 'Α-
τλαντος, όπου τά πλουσιώτερα κοιτάσματα ούρανίου του κόσμου.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

- 'Η έπίσκεψις του κ. Ντάλλες εις Μπρίονι δέν απέδωσε τά άναμε-
νόμενα. Τό Μεσογειακόν Σύμφωνον άποδεικνύεται ακριβόν έμπόρευ-
μα και δι' τας 'Ηνωμ. Πολιτείας άκόμη.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

- 'Η έν Γενεύη διπλωματική αντιπροσωπεία δέν έχει λόγους νά είναι
εύχαριστημένη από την συμπεριφοράν των εις τό ΝΑΤΟ συμμάχων
της Γερμανίας που μετέχουν της διασκέψεως. Περί των συζητήσεων
που άφορούν άμέσως τό γερμανικόν μέλλον, ή αντιπροσωπεία λαμβά-
νει γνώσιν εις πρώινάς «άνακοινώσεις» ένός έκ των δυτικών «μεγά-
λων» παρουσία παντός επιθυμούντος νά πληροφορηθή τά γενόμενα
και συζητούμενα δημοσιογράφου, οίασδήποτε εθνικότητος.
- Μίαν έξδομάδα μετά την άπελευθέρωσιν από τούς Ρώσους του
Χάραλντ Κρούπ, ειδικός δι' τό σιδηροδρομικόν ύλικόν αντιπρόσωπος
των εργοστασίων άνεχώρησε δι' Μόσχαν. Μέχρι τούδε ό Κρούπ ήρ-
νείτο συναλλαγάς με την ΕΣ ΣΔ.
- Εις "Αρντορφ, παρά την Δρέσδην εις την 'Ανατολικήν Γερμα-
νίαν, έγκαθίσταται ή πρώτη άτομική στήλη. Εις την περιοχήν αυτήν
έγκατεστάθη, έπαναπατρισθείς μετά δεκαετή «αίχμαλωσίαν» εις την
ΕΣ ΣΔ, ό άτομικός επιστήμων Μάνφρεντ φόν "Αρντενε.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

- 'Η παραθαλασσία περιοχή "Αγκامي, παρά την 'Αλεξάνδρειαν, ήτο
τόπος παραθερισμού. Αι έπαύλεις θα φιλοξενήσουν τώρα 14 άφιχθέν-
τας και περίπου 100 άναμενόμενους Τσέχους τεχνικούς δι' την έκπαί-
δευσιν των Αιγυπτίων εις τόν χειρισμόν των τσεχικών όπλων, έκ των
όποιων όκτώ φορτία έξεφορτώθησαν ήδη εις 'Αλεξάνδρειαν. 'Εν τω
μεταξύ 34 Αιγύπτιοι άξιωματικοί και άνδρες εκπαιδεύονται έν Ρω-
σία εις τόν χειρισμόν των ρωσικών ύποβρυχίων.
- 'Ο άμερικανικός τύπος σημειώνει τας αντίθεσεις εις την πολιτικήν
των Δυτικών: 'Η Ουάσιγκτων συνιστά εις τούς Αιγυπτίους νά στρα-
φούν προς την 'Αφρικήν δι' νά άποσπασθή τό ενδιαφέρον τους από
την Παλαιστίνη. Τό Λονδίνον επιδιώκει τό αντίθετον. Τό Λονδίνον θέ-
λει την δασιν Μπούραζι. Αί 'Ην. Πολιτεία ένισχύουν την Σαούδα-
ραθίαν έναντίον του. Τό άποτέλεσμα: Εις τας ραδιοφωνικάς έκπομ-
πάς του Κάιρου διακηρύσσεται ή άρχή «ή 'Αφρική δι' τούς 'Αφρικα-
νούς», ένθαρρύνονται οι Μάου-Μάου και καλείται ό πληθυσμός της
Μαύρης 'Ηπείρου νά λάθη τά όπλα κατά του λευκού.

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

- Εις την προσεχή σύνοδον του Συμβουλίου του Βορρά (Δανία,
Νορβηγία, Σουηδία) πρόκειται νά μετάσχη και ή Φινλανδία. Κατά
τάς προσφάτους σοβιετοφινλανδικάς διαπραγματεύσεις της Μόσχας
συνεφωνήθη όπως τό Συμβούλιον παύση νά χαρακτηρίζεται από τόν
σοβιετικόν τύπον «σκοτεινόν όργανον των Ιμπεριαλιστών της Δύσεως».
'Αποτέλεσμα: Οι δυτικοί διπλωματικοί κύκλοι χάνουν την έμπιστο-
σύνην των και προς τό όργανον αυτό, άφού τό νότιον πλευρόν έξη-
σθένησεν ήδη σημαντικώς με την άτονίαν του Βαλκανικού Συμφώνου.

ΙΣΡΑΗΛ

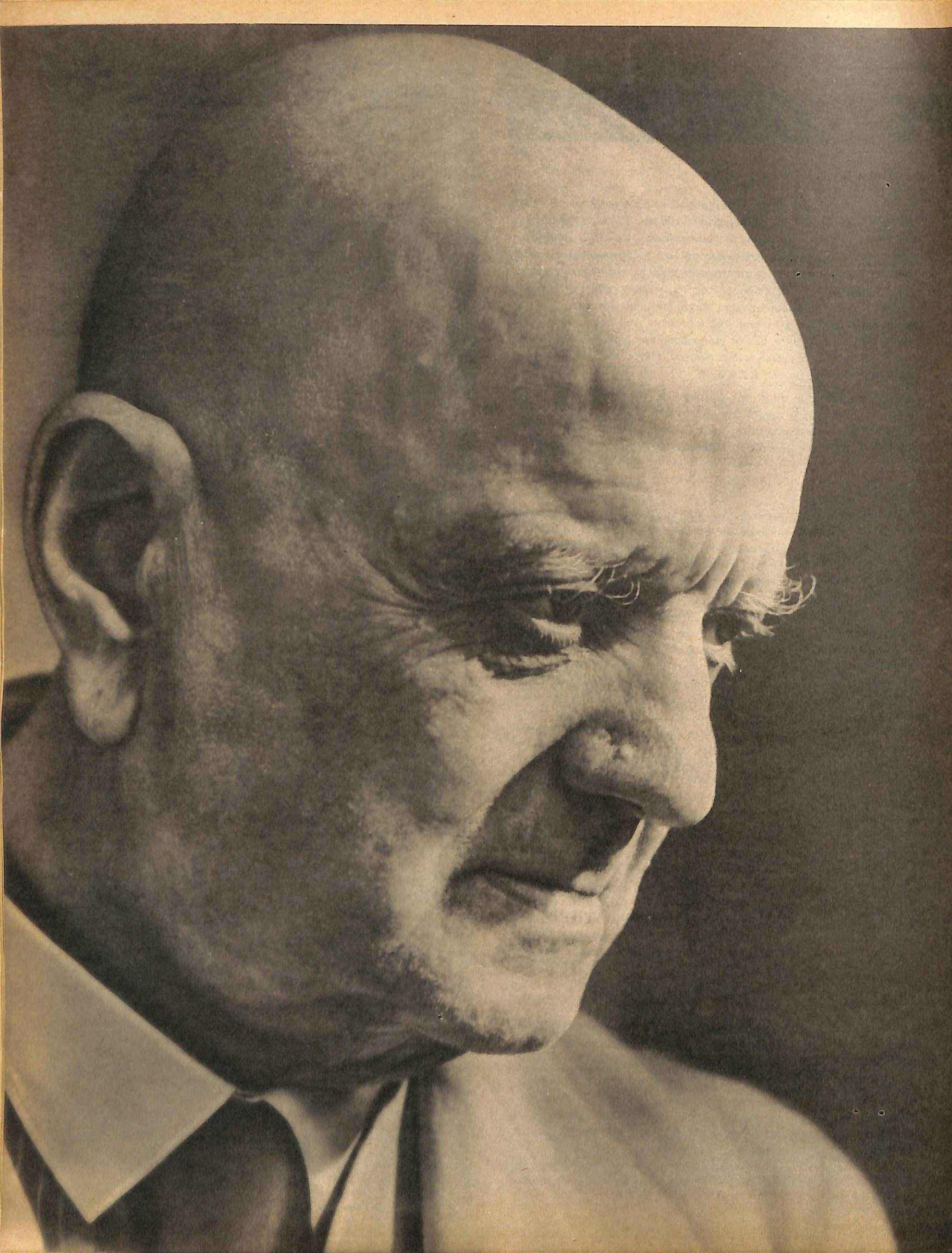
- 'Ο Μπέν Γκουριόν, παλαιός έξτρεμιστής, θα διαδεχθή τόν πρωθυ-
πουργόν Σαρέττ. 'Εν τω μεταξύ ή πίεσις δι' προληπτικόν πόλεμον
αύξάνει. Δι' την Ουάσιγκτων «οί παλαιοί έξτρεμισται είναι περισσό-
τερον επικίνδυνοι από τούς νέους έξτρεμιστάς».
- Τό άποφασιστικόν γεγονός που ήνάγκασε τόν πρωθυπουργόν Μο-
σέ Σαρέττ νά άναχατίσση πάσαν κίνησιν προς προληπτικόν πόλεμον:
Διπλωμάτης κράτους της 'Ανατολικής Εύρώπης ειδοποίησεν ότι εις
την συμφωνίαν Τσεχοσλοβακίας—Αιγύπτου περί προμηθείας όπλων
περιλαμβάνεται δήλωσις του Νασσέρ ότι ή Αίγυπτος δέν πρόκειται
νά τηρήση τούς όρους του άρθρου ΙΥ της 'Αγγλοαιγυπτιακής συνθή-
κης δι' τό Σουέζ.



ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΝΟΜΠΕΛ της Λογοτεχνίας άπενεμήθη έφέτος στον 'Ιο-
λανδό λογοτέχνη Χάλλντορ Λάβνεζ. Στη φωτογραφία ό Λάβνεζ όμιλεί
στό ένθουςιάδες πλήθος που τόν ύποδέχτηκε κατά την επιστροφή του στην
πατρίδα του. «Μή μ' εύχαριστήτε (είπε, όπως ό Γκαίτε), γι' τό ποίημα που
σάς χάρισα. 'Εγώ πρέπει νά σας εύχαριστήσω γιατί έσείς μου τό χαρίσατε»
(United Press)

Ο «ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΩΝ ΣΠΟΡ» της 'Ιαπωνίας είναι ό Δήμαρχος της Γιοκο-
χάμα, Ρυόζο Χιρανούμα. Μ' όλα τά έβδομήντα έπτά του χρόνια ό θαλέρος
Δήμαρχος έτρεξε ως τελευταίος λαμπαδηδρόμος κατά τούς τελευταίους
έθνικούς άγώνας της 'Ιαπωνίας και έφερε τό άθλητικό φώς στο Στάδιο.





ΣΙΜΠΕΛΙΟΥΣ

“Ο Γκόχαν, έλεγε ένας παιδικός φίλος του Σιμπέλιους, ήταν πολύ όνειροπόλος. ‘Η ζωηρή του φαντασία αντιδρούσε εύκολα σέ έντυ-
πώσεις απ’ τόν έξω κόσμο και πλούτιζε από τή μεγάλη αγάπη
του γιά τή φύσι. Τού άρεσε νά τριγυρνά ώρες στά άπόμερα μονοπάτια του
Χαμεενλίνα και στά δάση του Σασκσμάκι. ‘Η φαντασία του ζωντάνειε τά
κάθε τι γύρω του. Τό σούρουπο αγαπούσε νά αναζητά μυθικά δντα στίς σκο-
τεινές γωνιές του δάσους. ‘Η φαντασία του είχε συχνά μιá μακάβρια νότα
και καμμιá φορά φοβόμουν νά περπατάω μαζί του ανάμεσα στά σκιερά δέν-
τρα που τά κατοικούσαν πνεύματα και ξωθιές. Τό ήλιοδασίλεμα τόν μά-
γευε. Καθόταν ώρες συνεπαρμένος σ’ ένα βραχάκι και αγνάντευε τόν ήλιο
και τά σύννεφα δυθισμένος σ’ έναν κόσμο που δέν είχε πάρει ακόμα μορφή...”

Αυτό τό όνειροπόλο παιδι γιορτάζει στίς 8 Δεκεμβρίου τά έννήντα του
χρόνια. ‘Από τότε όμως που ρέμβαζε στίς άπόμερες διαβάσεις του δάσους
και στίς όχθες τής λίμνης, μέχρι σήμερα, που είναι ένας παγκόσμια άνα-
γνωρισμένος μουσικοσυνθέτης, κράτησε μέσα του ανέπαφο τό ρωμαντικό παι-
δι. ‘Η φύσι εξακολουθεί πάντα νά του προκαλή τό δέος και άντικρύζει τά
φαινόμενα τής ζωής με τήν ίδια παρθενική ματιά —όπως τά έβλεπε έδω και
όγδόντα χρόνια. Τό πέρασμα τώων χρόνων, ενός αιώνας περίπου, δέν άμ-
βλυne τήν εύαισθησία του.

‘Ο Γκόχαν ‘Ιούλιος Κρίστιαν Σιμπέλιους γεννήθηκε στίς 8 Δεκεμβρίου
1865 στήν πόλι Ταβάστεχους τής Φινλανδίας, γιός του Γκούσταβ Σιμπέ-
λιους σεβάσμιου γιατρού τής περιοχής. Πέρασε τά παιδικά και έφηβικά του
χρόνια στήν ίδια πόλι, γυροφέρνοντας στά δάση, τά θαλτότοπια και τά
δουνά τής περιοχής. Είκοσι χρονών πήγε στο “Ελσιγκφορς, όπου έμεινε τέσ-
σερα χρόνια σπουδάζοντας μουσική. Συμπλήρωσε τίς σπουδές του στο Βε-
ρολίνο και άργότερα έμεινε ένα χρόνο στή Βιέννη, μελετώντας και συνθέ-
τοντας. Παντρεύτηκε είκοσιεφτά χρονών με τήν “Αίνο Γέρνεφελτ και απέκτησε
μαζί της πέντε κόρες.

‘Η ζωή του ήταν ήσυχη, χωρίς συγκλονιστικά έπεισόδια. Τό κύριο χαρα-
κτηριστικό της είναι ή επίπονη εργασία. Δούλεψε σκληρά —και εξακολουθεί
νά δουλεύη μέχρι σήμερα: λέγεται ότι τήν ήμέρα των γενεθλίων του θά ά-
ναγγελθ ή “Ογδόη Συμφωνία του, που από τόσον καιρό περιμένουν οι μου-
σόφιλοι όλου του κόσμου.

‘Η μεγαλοφυία του είχε αναγνωρισθ ή από πολλών νωρίς. ‘Η άγνοια βέβαια
δέν σκοτώνει τόν άληθινό καλλιτέχνη, όταν θρίσκη όμως άπήχησι προχωρεί
με μεγαλύτερη άνεσι. ‘Εκτός από τή θέση του στο Πανεπιστήμιο του “Ελσίν-
με σκι, όπου κατέχει ίσοδώς τήν έδρα τής μουσικής, είναι επίτιμο μέλος τής
Φιλαρμονικής του Λονδίνου, τής Νέας “Υόρκης, τής μουσικής “Ακαδημίας
τής Στοκχόλμης, τής Ρώμης και άλλων “Ιδρυμάτων στίς περισσότερες
εύρωπαϊκές πρωτεύουσες.

Τό έργο του είναι πολύπλευρο. “Εχει συνθέσει, ανάμεσα στά άλλα,
έπτá Συμφωνίες, διακόσια κομμάτια γιά πιάνο, ένα κονσέρτο γιά βιολί,
μικρά κομμάτια γιά τραγούδι και όρχήστρα και τήν ύπόκρουσι άρκετών
θεατρικών έργων.

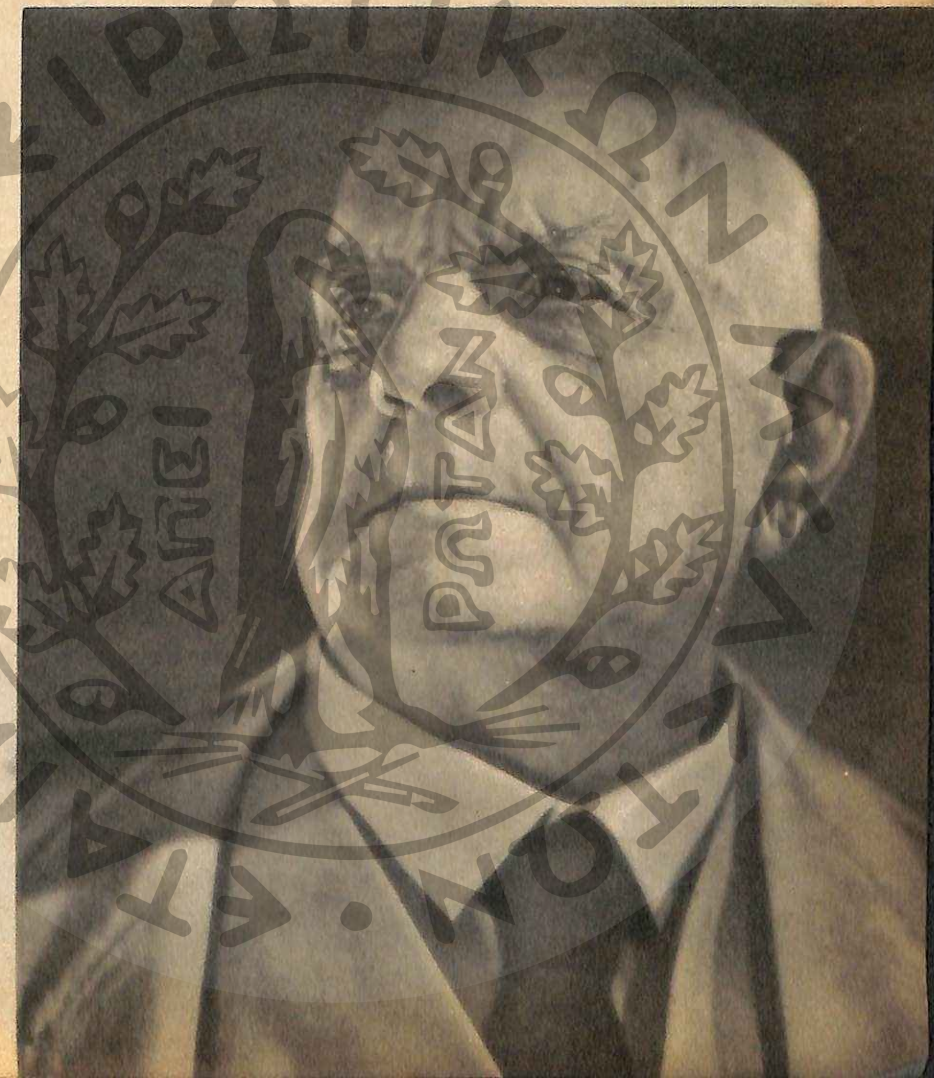
Τά πρώτα του έργα είναι θαύματα έπηρεασμένα από τή βουκολική
άτμόσφαιρα των φινλανδικών τοπίων.

‘Η Φινλανδία δέν έχει τά ήρεμα ήλιόλουστα τοπία που έχουν τραγου-
δήσει άλλοι συνθέτες. Οι τρίλλιες των πουλιών και τό κελάρυσμα
των νερών τής ποιμενικής του Μπετόβεν, ή καλοκαιριτική αίσθησι των σε-
λίδων του Ντήλιους δέν μπορούν βέβαια νά βρεθούν στή μουσική του Σιμπέ-
λιους. ‘Ο Φινλανδός βρίσκει ακόμα στή βαθμίδα τής παλιάς πρωτόγονης
σχέσεως με τή φύσι. Στή Δυτική Εύρώπη ό άνθρωπος έδάμασε τή γή και
έξημέρωσε τά στοιχεία. Στή Φινλανδία ή φύσι είναι άδυσώπητη δύναμι και
ό άνθρωπος πρέπει ν’ αγωνίζεται αδιάκοπα μαζί της. Είναι ή άτέλειωτη
σκοτεινιά του χειμώνα κυκλωμένη από πάγο και χιόνι. Είναι οι άπέραντοι,
άγριοι βάλτοι, τά μυστηριώδη νησιά που δέν τά πάτησε ακόμη άνθρωπος,
ή μοναξιά που φέρνει τό δέος και που τήν έχει πιά ξεχάσει ή πολυάνθρωπη
τάι-
Δύση. Τά πλατειά και μεγαλόπρεπα θέματα τής συμφωνίας θαρρείς και ται-
ριάζουν με μιá μοναξιά που δέν είναι ή μοναξιά των βουνών, κλεισμένη και
αδιαπέραστη, αλλά ή άπέραντη μοναξιά του φινλανδικού θαλτότοπου και
των λιμνών που άπλώνονται πέρα από κεί που φθάνει τό μάτι.

‘Όσο ατή ή γή του γρανίτη, του χειμώνα και των σκοτεινών, απέ-
ραντων δασών λάμπει όλόκληρη από φώς στο σύντομο καλοκαίρι της. Στή
Φινλανδία ή άνοιξη δέν μπουμπουκιάζει ήσυχá, άργά. “Ερχεται μέσα σε μιá
νύχτα, ξαφνικά, και γι’ αυτό συγκλονίζει.

Πολλές από τίς συμφωνίες του Σιμπέλιους δέν έχουν τήν τυπική φόρμα
που δημιούργησε ή γερμανική σχολή. “Ακολουθούν τήν οργανική μορφή που
τους δίνει ή φύσι. ‘Η μορφή μιáς συμφωνίας του Σιμπέλιους δέν μπορεί νά
βρεθ ή στά λεξικά τής μουσικής και στή μελέτη των μουσικών σχολών, άλ-
λά στο αιώνιο τοπίο τής Φινλανδίας.

*Οί φιλόμουσοι όλου τοῦ
κόσμου· δά ωανηγυρί-
σουν στίς 8 Δεκεμβρί-
ου τήν 90ή ἐξέλειο τῶν
γενεθλίων τοῦ μεγάλου
Φινλανδοῦ συνθέλου.*



“Ένας Θεός αίχμαλωτίζεται από τον άνθρωπο

ΔΕΚΑΤΡΕΙΣ ΕΡΗΜΙΤΕΣ ΜΙΜΟΥΝΤΑΙ ΤΟΝ ΑΡΧΙΜΗΔΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΛΛΟΥΝ ΤΟ ΦΩΣ ΣΕ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Κλεισμένοι σαν έρημιτες μέσα στο παλιό γαλλικό φούριο του Βωμπάν, δεκατρείς άνθρωποι σοδειάζουν την ενέργεια που... πέφτει από τον ουρανό. Στην ταράτσα του φουριού, ο άρχοντας του Φελίξ Τρόμπ μια κυτταίζει τον ουρανό, λές και θ' ανακαλύψει εκεί κανέναν ευχάριστο οίανό, μιὰ σκύβει και εξετάζει τις παράξενες μηχανές που είναι στημένες εκεί, έτοιμες για πόλεμο. Κοντεύει τα πενήντα ο Φελίξ Τρόμπ και είναι γνωστός στους τραχείς κατοίκους της γαλλικής Σερντάν με το παρατσούκλι «ο άνθρωπος που εξημέρωσε τον ήλιο».

Η περιπέτειά του, όπως του άρεσει να λέη ο ίδιος γελώντας, άρχισε τρείς αιώνες πριν απ' τη γέννησι του Χριστού. Ο ρωμαϊκός στόλος είχε μπη τότε στο λιμάνι των Συρακουσών και δεν έμενε πια καμμιὰ ελπίδα, πώς θα σωθή ή πόλι, όταν, ξαφνικά, μιὰ ουρανόμηκη φλόγα άστραψε στην πλώρη ενός έχθρικού καραβιού. Ύστερα άρπαξε φωτιά δεύτερο καράδι, ύστερα τρίτο, και σέ λίγο όλα άρχισαν να καίονται σαν λαμπάδες. Ο σωτήρας των Συρακουσών, ο θαυματουργός αυτός, δεν ήταν άλλος από τον Άρχιμήδη. Ρίχνοντας από απόσταση, με τη βοήθεια «συγκλινόντων κατόπτρων», μιὰ δέσμη από ακτίνες του ήλιου έπάνω στις ξύλινες ρωμαϊκές γαλέρες, τις είχε κάνει στάχτη μέσα σέ λίγα λεπτά.

Παραμύθι και πραγματικότητα

«Όραίο παραμύθι» είχε πη άργότερα ο Ντεκάρτ. Μά ο Μπυφόν διεφώνησε: «Έδω ό μύθος είναι ανακατεμένος με την πραγματικότητα», δήλωσε. «Και να ή απόδειξι: Πριν από λίγο, κατάφερα ν' ανάψω ένα κομμάτι ξύλο που βρισκόταν 60 μέτρα μακριά μου, χρησιμοποιώντας 140 καθρέφτες, που έκαναν τις ακτίνες του ήλιου να πέφτουν όλες έπάνω τους».

Έτσι, ο Μπυφόν αποκατάστησε την τιμή του Άρχιμήδη. Ύστερα από αυτόν κι' άλλοι επιστήμονες εύρισκαν ευχάριστη να παίζουν με τον ήλιο. Μά τα πρώτα πειράματα με καθαρά επιστημονικό χαρακτήρα έγιναν τό τέλος του 18ου αιώνα από τον Λαβουαζιέ. Η μηχανή που έπενόησε για τα πειράματά του ήταν εξεραϊτικά επιβλητική. Άνεβασμένη πάνω στις ρόδες της, έμοιαζε κάπως με τό σκελετό ενός προϊστορικού τέρατος. Ο Λαβουαζιέ, κατάφερε να λιώσει με αυτήν τό σίδερο. Μά ύστερα από τα πειράματα αυτά, ολόκληρο αιώνα, δεν ξανάγινε λόγος για την...ουρανοκατέβατη ενέργεια.

Στην έκθεσι του 1878, μέσα στο θρίαμβο ενός νέου βασιλιά του κόσμου, του άτμου, ένας Γάλλος που τον έλεγαν Μουσώ, ξαναθυμήθηκε τον ήλιο και την ενέργειά του. Και πρόσφερε στο Σάν — ντε Μάρς, στην περίπτωση του κοινού, μιὰ παράδοξη μηχανή, μιὰ καταπληκτική έφεύρεσι. Ήταν μιὰ τεράστια τομή από μετάλλινον δγκο, στραμμένη στον ουρανό, που άνατανάκλουσε τις φλογερές ακτίνες του ήλιου και τις έριχνε στο καζάνι μιās άτμομηχανής που, με τη σειρά της, έκανε να λειτουργή ένα μικρό τυπογραφικό πιεστήριο. Σήμερα ο Μουσώ έχει ξεχαστή τελείως. Άλλά Μεξικό και στην Αυστραλία υπάρχουν ακόμη εργοστάσια που δουλεύουν με την ήλιακή ενέργεια, πάνω στο πρότυπο της μηχανής του Μουσώ.

Ο Φελίξ Τρόμπ στον δρίζοντα

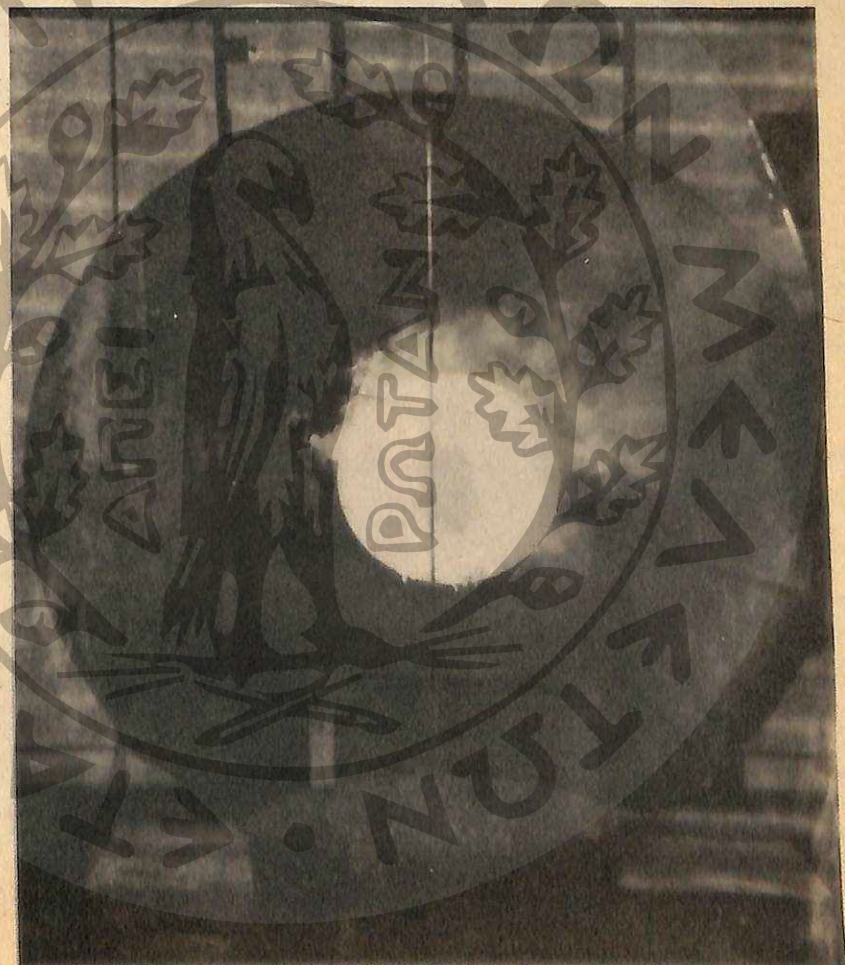
Άργότερα, ο ηλεκτρισμός έσθισε, γι' άλλη μιὰ φορά, κάτω απ' τό καινούργιο, δυνατό φώς του, τον ήλιο και τους πιστούς του από τις «δέλτους» της επιστήμης. Και να που σήμερα, ένας άλλος επιστήμονας, πάλι Γάλλος, τον ξαναφέρνει στο προσκήνιο. Από τό 1946, ο Φελίξ Τρόμπ, ειδικός στη μελέτη της ήλιακής ενέργειας, στά εργαστήριά του, στη Μπελντ και στο Μεντόν. Με δυο συνεργάτες του, που ένωσαν για πάντα την επιστημονική τους μοίρα με τη δική του —τον Μάρκ Φαίξ και την Καρ-

λόττα Άνρυ-λα-Μπλανσετάν— ο Τρόμπ κατεσκεύασε τον πρώτο του ήλιακό φούριο. Χρειάστηκε γι' αυτό ν' αναπτύξη εξεραϊκή έφευρετική-τητα και να κατασκευή η ο ίδιος όλα σχεδόν τα υλικά που χρειαζόνταν. Η τύχη τον έβοήθησε. Τό 1945, οι Γάλλοι ανέκαλυσαν στη γερμανική ζώνη μερικούς προβολείς της Γερμανικής Άεράμυνας, που οι κοίλοι καθρέφτες τους είχαν διάμετρο 2 μέτρων. Έκθρονισμένες από τα ραντάρ, οι μηχανές αυτές είχαν χάσει κάθε στρατιωτικό ενδιαφέρον, όταν τις ανέκαλυψε ο Τρόμπ και τις χρησιμοποίησε για να στήσει την «ήλιοπαγίδα» του.

Τά «παιδικά» καθρεφτάκια

Ο πειραματικός φούρνος του Μεντόν ήταν πολύ άπλός. Όπως τα καθρεφτάκια που έχουν τα παιδιά, για να παίζουν με τον ήλιο, ένας επί-

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΗΕΙΝ ΤΟΥ ΜΕΤΑΛΛΕΥΜΑΤΟΣ, Ο ΦΟΥΡΝΟΣ ΦΘΑΝΕΙ ΣΤΟ ΚΑΤΑΚΟΡΥΦΟ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ. ΕΝΑΣ ΣΒΩΛΟΣ ΛΑΒΑΣ ΑΠΟΚΟΛΛΑΤΑΙ ΚΑΙ ΠΕΦΤΕΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΣΥΛΛΕΚΤΗ



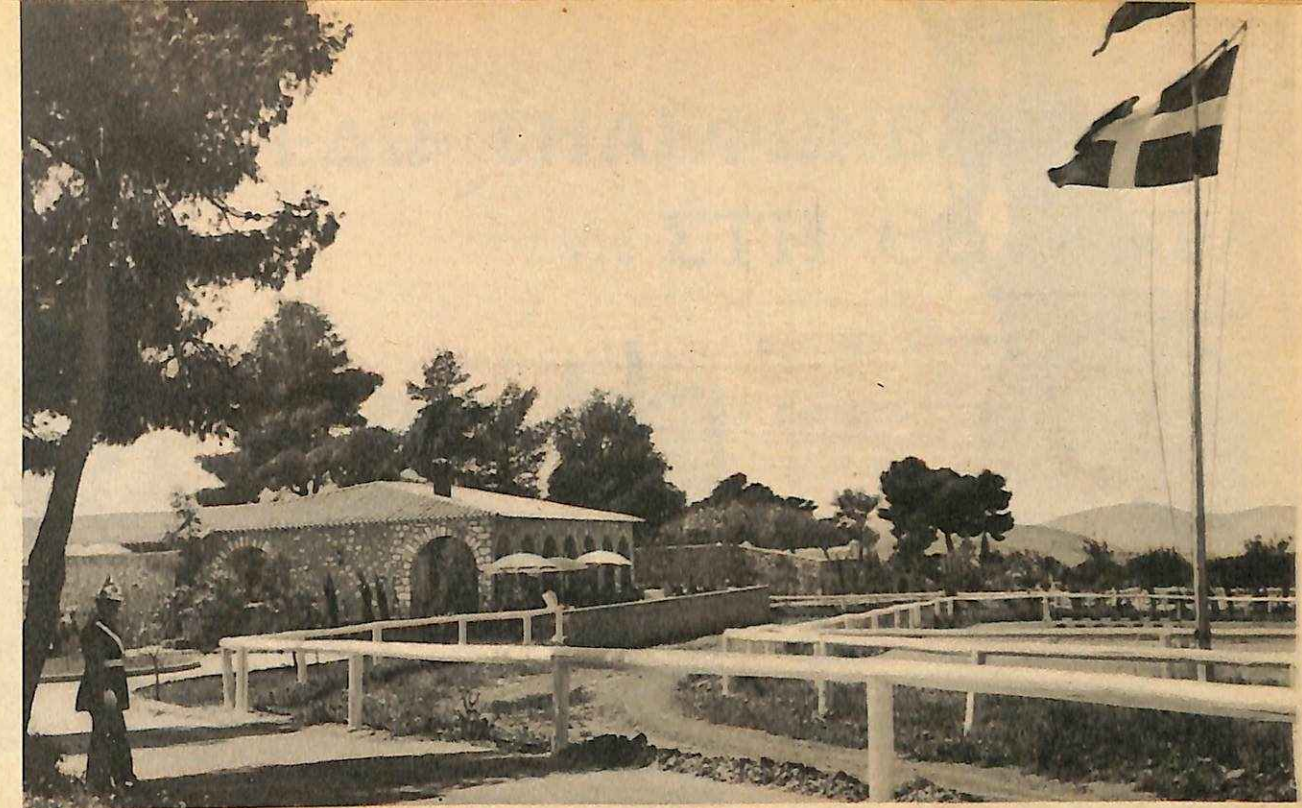
Άντίκρυ στον ήλιο είναι τοποθετημένος ό ρυθμιστής του φούρνου: τό παραβολικόν κάτοπτρον. Άποτελείται από 3.500 μικρούς καθρέπτες πάχους έναμису χιλιοστομέτρου

Τό αρχαιότερο και εύγενέστερο σπόρ
στον «Παράδεισο» του Άμαρουσίου

Ο ΙΠΠΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ

Ο ΝΕΑΡΟΣ, ΗΛΙΚΙΑΣ ΜΟΛΙΣ 14 ΕΤΩΝ, ΙΠΠΕΥΣ Γ. ΡΑΖΕΛΟΣ ΥΠΕΡΠΗΔΑ ΕΜΠΟΔΙΟΝ ΙΣΧΥΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΙΠΠΟΝ ΚΙΤ, ΚΑΘΑΡΟΑΙΜΟΝ ΤΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ ΙΠΠΑΣΙΑΣ



ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΙΠΠΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Σ τὸ καταπράσινο περιβάλλον τοῦ Παραδείσου, λίγο πρὶν ἔξω ἀπὸ τὸ Μαρούσι, ἐκτείνεται μιὰ περιοχή εἴκοσι στρεμμάτων, ποὺ φιλοξενεῖ μιὰ εἰκοσιπεντάχρονη προσπάθεια μερικῶν φιλίππων. Πρόκειται γιὰ τὸν Ἴππικὸν Ὀμίλον, ποὺ μὲ τὸ κομψὸ περίπτερο τῶν ἐντευκτιρίων του καὶ τοὺς θαυμαστοὺς του σταύλους, συγκεντρώνει καθημερινὰ τὸ ἐνδιαφέρον ἐπιλέκτων μελῶν τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, ποὺ παράλληλα μὲ τὴν ἀσκήσι τοῦ ἀγαπημένου τους ἀγωνίσματος μποροῦν ν' ἀπολαύσουν τὸ ὥραιο τοπίο ἀπὸ τὴν βεράντα τοῦ περιπτέρου τοῦ Ὀμίλου. Ὁ Ἴππικὸς Ὀμίλος εἶχε πολλὰς περιπέτειες κατὰ τὴν κατοχὴ, ὅποτε κατεστράφησαν οἱ ἀρχικαὲς ἐγκαταστάσεις του στὸ Χολαργό. Πρὶν τρία χρόνια, ἡ Α.Μ. ὁ Βασίλειος Παῦλος, ποὺ εἶναι καὶ ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ Ὀμίλου, ἐνεκαίνισσε τὶς νέες κτιριακὰς ἐγκαταστάσεις, ποὺ πολὺ σύντομα θὰ διαθέτουν ἔπειτα ἀπὸ μιὰ εὐγενικὴ προσφορά τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἐστεγασμένο στάδιο.

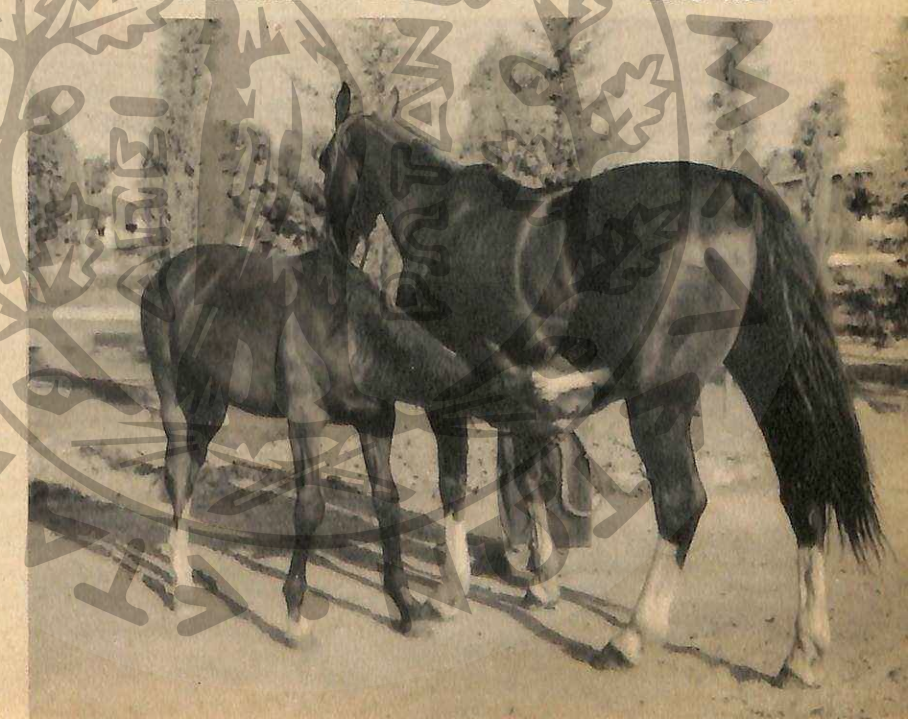
Ἄλλο εὐχάριστο εἶναι ἡ πρόσφατη ἔνταξι τοῦ ἀδελφοῦ σωματείου «Ὀμίλος τῶν Φιλίππων» μ' αὐτὴν ὁλοκληρώνονται οἱ προσπάθειες τῶν ἰδρυτῶν τοῦ Ἴππικοῦ Ὀμίλου.

Σήμερα τὸ ἐκλεκτὸ αὐτὸ Κλάμπ διατηρεῖ ἓνα θαυμάσιο στάλο μὲ τριαντασὶν καθαρὰ καὶ ἡμικαθαροῖμα ἄλογα. Ὁ κυριώτερος σκοπὸς του εἶναι ἡ ἀνάπτυξι καὶ ἡ διάδοσι, ὅσο εἶναι δυνατόν σὲ εὐρύτερο κύκλο, τοῦ εὐγενικοῦ αὐτοῦ ἀθλήματος. Παράλληλα, ἡ ἴδρυσι ἵπποφορβείου ἑλληνικῶν καθαροαἱμῶν ἢ ἡμικαθαροαἱμῶν συμπληρώνει τὸ πρόγραμμά του.



Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΤΗΝ ΤΕΛΕΣΙΝ ΤΩΝ ΟΓΔΩΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ ΙΠΠΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΟΥ 1955

Η ΗΜΙΚΑΘΑΡΟΑΙΜΟΣ ΦΟΡΒΑΣ ΔΑΝΑΗ ΜΕ ΤΟΝ ΠΩΛΟ ΤΗΣ ΗΡΑ





Η Δ. ΣΑΒΙΝΑ ΣΕΡΠΙΕΡΗ Σ' ΕΝΑ ΕΜΠΟΔΙΟ



ΑΡΧΑΡΙΟΙ ΙΠΠΕΙΣ ΜΕΤΑ ΙΠΠΑΡΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ, ΤΩΝ ΣΤΑΥΛΩΝ ΣΚΥΡΟΥ

Έτσι τὰ τετρακόσια πενήντα μέλη του μπορούν νὰ κάνουν ἵππασία καθημερινὰ μέσα στὰ ξυλόφραχτα στενά δρομάκια τοῦ Ὀμίλου καὶ νὰ παίρνουν τὸ τσάι τους ἢ νὰ

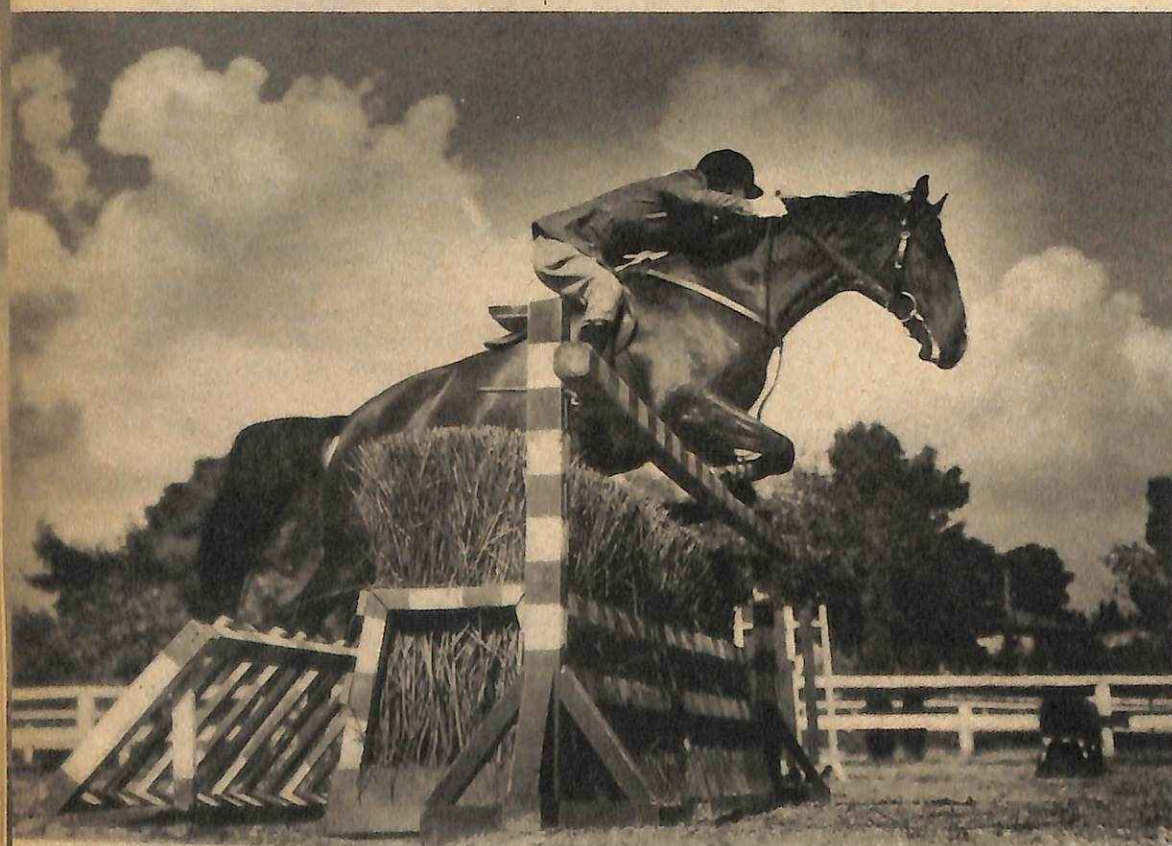
γευματίζουν στὰ κομψὰ ἐπιπλωμένα σαλόνια τῶν ἐντευκτηρίων. Οἱ ἐσωτερικοὶ καὶ πανελλήνιοι ἀγῶνες τοῦ Ἴππικοῦ, ὅπου ἐκπαιδεύεται καὶ ἡ ἐλληνικὴ ἀντιπροσωπεῖα

ποὺ θὰ λάβῃ μέρος στοὺς Ἴππικοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες τῆς Στοκχόλμης, εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πιδὲ ἑνδιαφέροντα κοσμικὰ γεγονότα τῆς πρωτεύουσας.

Ὁ Ἴππικός Ὀμιλος ἔχει κατορθώσει νὰ συνδυάσῃ λαμπρὰ τὴν καθαρὰ ἀθλητικὴ ἀτμόσφαιρα μέσα σ' ἕνα εὐχάριστο καὶ πολιτισμένο πλαίσιο. Σὲ ὥρισμένες ἡμέρες συννεφιασμένες καὶ βροχερές, συγκεντρώνει μόνο τοὺς φανατικοὺς φιλίππους, ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιὰ ποὺ καλπάζουν καὶ πηδοῦν ἐμπόδια καὶ γυμνάζονται ὥρες ὁλόκληρες.

Σὲ ὥρισμένες πάλι ἡλιόλουστες Κυριακές, φιλοξενεῖ σύσσωμὴ τὴν κοσμικὴ Ἀθήνα ποὺ ἔρχεται νὰ παρακολουθήσῃ τοὺς ἀγῶνας Ἀμαζόνων καὶ Ἐφήβων καὶ νὰ θαυμάσῃ τὸ ἀρχαιότερο καὶ εὐγενέστερο ἄθλημα Γ. Α.

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΤΖΑΚΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΥ ΟΙ AMAZONES κ. Ν. ΡΟΥΣΟΥ, Δ. Σ. ΣΕΡΠΙΕΡΗ, κ. Γ. ΚΑΠΑΡΗ ΚΑΙ κ. Μ. ΡΑΖΕΛΟΥ



ΕΝΑ ΘΕΑΜΑΤΙΚΩΤΑΤΟ ΑΛΜΑ ΤΗΣ Κας ΑΛΙΚΗΣ ΜΠΑΛΑΤΤΖΗ ΜΕ ΤΟΝ ΙΠΠΟΝ ΝΤΟΥΛΗ

ΦΩΤ. ΕΛΚΗΝ (5) — ΗΝ. ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΕΡ Σ (1)
— ΜΕΓΑΛΟΚΟΝΟΜΟΥ (1) — ΠΑΝΟΥΡΓΙΑΣ (1)

ΕΔΩ ΤΗΛΕΦΩΝΕΙΤΕ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Ὁ νέος σταθμὸς βραχέων κυμάτων
ἐνώνει τὸ σπίτι σας μὲ τὰ πλοῖα

Μὲ ἕνα νέο σταθμὸ βραχέων κυμάτων ποὺ ἐγκατεστάθη στὸ μόνιμο κέντρο ἐκπομπῆς παρακτίου ἀναποκρίσεως τοῦ Ὑποπρυποῦ Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος, στὴ Βάρη, μπορεῖ ὁ καθένας νὰ τηλεφωνῇ ἀπὸ τὸ σπίτι του σ' ἕνα ὁποιοδήποτε σκάφος ποὺ πλέει σὲ ἀπόστασι πολλῶν ἐκατοντάδων μιλίων ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Κι' ἕνας ἐπιβάτης ἐξ ἄλλου μπορεῖ νὰ συνδεῖται τηλεφωνικῶς ὅχι μόνο με ὁποιοδήποτε μέρος τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ με τὸ ἐξωτερικὸ ἀκόμα.

Ὁ σταθμὸς ἐδωρήθη στὸ Κράτος ἀπὸ τὸν ἐφοπλιστὴ κ. Σταύρο Νιάρχου καὶ κοστίζει 150.000 δραχμές. Ὁ πομπὸς εἶναι ἐγκατεστημένος στὴ Βάρη καὶ ὁ δέκτης του, στὸ κέντρο λήψεως καὶ τηλεχειρισμοῦ πομπῶν, παρὰ τὴν Γλυφάδα. Ἡ ἐμβέλεια τοῦ σταθμοῦ κυμαίνεται μεταξὺ 250 καὶ 500 μιλίων, ἐξαρτᾶται ὅμως ἀπὸ τὶς καιρικές συνθήκες ποὺ μποροῦν νὰ ἐπιτρέψουν ἐπικοινωνίαν καὶ με ἀτμοπλοϊκὲς γραμμές ἐξωτερικοῦ, ὅπως π.χ. Αἰγύπτου, Μέσης Ἀνατολῆς, Κωνσταντινουπόλεως καὶ Κατῶ Ἱταλίας καὶ πολλὰς φορές νὰ τετραπλασιάσουν τοὺς προαναφερθέντες ἀριθμούς. Σὲ ὅλα αὐτὰ βέβαια παίζει σπουδαῖο ρόλο ἡ ἰσχύς καὶ ἡ τελειότης τῶν τηλεπικοινωνιακῶν μηχανημάτων τῶν πλοίων. Ἀπὸ τοὺς δύο τελευταίους παράγοντες ἐξαρτᾶται καὶ τὸ εἶδος τῆς ἐπικοινωνίας ποὺ θὰ ἐπιτυγχάνεται μέσω τοῦ νέου σταθμοῦ, ὁ ὁποῖος βασίστηκε ἀμφίπλευρη ραδιοηλεκτρονικὴ συνδιάλεξι. Δηλαδή ἐκεῖνος ποὺ καλεῖ καὶ αὐτὸς ποὺ ἀπαντᾷ μποροῦν νὰ συνεννοῦνται χωρὶς ὁ ἕνας νὰ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ εἰσποῖ τὸν ἄλλον ὅτι σταμάτησε νὰ ὁμιλῇ καὶ ἀκούει. Τοῦτο γίνεται αὐτομάτως με εἰδικὰ μηχανήματα τὰ ὁποῖα, μόλις τελειώσῃ ἡ ὁμιλία ἀπὸ τὴν μίαν ἀκρὴ τῆς συνδέσεως, ἐπιτρέπουν σ' αὐτὴν μὲν νὰ ἀκούσῃ, στὴν ἄλλη δὲ νὰ ὁμιλῇ. Ἡ ἀμφίπλευρη αὐτὴ σύνδεσι εἶναι ὅμοια με τὴν κοινὴ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία με τὴν διαφοράν ὅτι δὲν ἐπιτρέπει σύγχρονη ὁμιλία καὶ ἀκρόασι.

Τέτοιον εἶδος ὅμως τηλεφωνία θὰ εἶναι δυνατὴ μόνον γιὰ τὰ πλοῖα ποὺ διαθέτουν τὶς ἀπαραίτητες ἐγκαταστάσεις. Στὰ μικρὰ σκάφη ἡ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία θὰ γίνεταί ἐναλλάξ, κατὰ τὸ σύστημα ποὺ ἀκολουθεῖται συνήθως στὶς ἐπικοινωνίες ἀεροπλάνων ἢ στρατιωτικῶν μονάδων. Θὰ ὁμιλῇ δηλαδή ὁ ἕνας καὶ ὅταν τελειώσῃ θὰ πῇ «ἐτοιμος» ἢ τὸ καθιερωμένο «ὄδερ» καὶ τότε θὰ ἀπαντήσῃ ὁ ἄλλος.

Τὰ πλοῖα γιὰ νὰ κάμουν ραδιοηλεκτρονικὴ ἐπικοινωνία, ἀνεξάρτητα ἀν αὐτὴ θὰ εἶναι ἀμφίπλευρη ἢ ὅχι, πρέπει νὰ διαθέτουν ραδιοηλεκτρονικὸν Πρίν δὲ ἀπὸ λίγο καιρὸ ἐκδόθηκε διάταγμα τοῦ ὑπουργείου Ἑμπορικῆς Ναυτιλίας, με τὸ ὁποῖο τὰ ἐπιβατικά σκάφη κάτω τῶν 250 τόννων καὶ τὰ φορτηγὰ μεταξὺ 200 καὶ 1.000 τόννων ὑποχρεοῦνται νὰ ἔχουν ἀσύρματο τηλεφῶν. Τὰ ἐπιβατικά ἄνω τῶν 250 τόννων καὶ τὰ φορτηγὰ ἄνω τῶν 1.600 εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ διαθέτουν ἀσύρματο τηλεφῶν, ὁ ὁποῖος δὲν δίδει τηλεφωνικὴ συνδιάλεξι μέσω τοῦ σταθμοῦ Βάρης. Τὸ ἀσύρματο τηλεφῶν δίδει.

Ἀπὸ τὴν ξηρὰ, ἡ πραγματοποίησι μιᾶς ραδιοηλεκτρονικῆς ἐπαφῆς ἀκολουθεῖ τὴν ἐξῆς διαδικασίαν: Ὁ ἐνδιαφερόμενος παίρνει τὸ 15 - ὑπεραστικά - καὶ λέει ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπικοινωνήσῃ με τὸν τάδε ποὺ ἐπιβαίνει τοῦ πλοίου τάδε. Τὸ 15

«Η ΚΕΡΑΙΑ ΤΟΥ ΠΟΜΠΟΥ, ΥΨΟΥΣ 32 Μ.

σημειώνει τὰ δύο ὀνόματα καὶ κλείνει τὸ τηλεφῶν λέγοντας «περιμένετε εἰδοποίησι». Κατόπιν ἐνημερώνει τὸν σταθμὸ ὁ ὁποῖος ἐκπέμπει τὸ σχετικὸ σήμα πρὸς τὸ σκάφος. Αὐτὸ δὲν τὸ λάβῃ καλεῖ τὸν ἐπιβάτην στὸ ἀκουστικὸ καὶ εἰδοποιεῖ τὸν σταθμὸ. Ἡ ἐπαφὴ ἐπιστρέφει ἔτσι μέσω τῆς ὑπηρεσίας ὑπεραστικών στὸ τηλεφῶν ποὺ ἔκαμε τὴν ἀρχικὴ κλήσι καὶ ἡ ραδιοηλεκτρονικὴ συνδιάλεξι ἀρχίζει. Ἡ ὅλη διαδικασία τελειώνει, με κανονικὲς συνθήκες, μέσα σὲ 5 λεπτά. Ὁ χρόνος ὅμως αὐτὸς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν θέσι τοῦ πλοίου, ἀπὸ τὶς καιρικές συνθήκες κ.λ.π. Γενικά πάντως ἡ ἐπαφὴ εἶναι εὐκολή. Γιὰ τὴν ραδιοηλεκτρονικὴ συνδιάλεξι ἀπὸ τὸ πλοῖο πρὸς τὴν ξηρὰ ἀκολουθεῖται ὁ ἀντίστροφος δρόμος.

Ἕνας ἰδιαίτερος παράγων καθυστέρησεως στὴν ραδιοηλεκτρονικὴ συνδιάλεξι θὰ εἶναι ἀσφαλὺς ἡ σειρὰ προτεραιότητος, γιὰτὶ, πρὸς τὸ παρόν, ἡ ἐπικοινωνία με τὰ πλοῖα θὰ ἔχῃ μίαν μόνον γραμμὴ. Ἀπὸ ὅλα δηλαδή τὰ τηλεφῶνα ἕνα θὰ μπορῇ νὰ συνδεῖται τὴν δεδομένη στιγμὴ με κάποιο σκάφος. Δὲν εἶναι δυνατόν δύο ἢ περισσότερα τηλεφῶνα νὰ ἔχουν ἐπαφὴ ταυτοχρόνως με πλοῖα. Τοῦτο προβλέπεται νὰ ἀντιμετωπισθῇ στὸ μέλλον.

Εἶναι μεγάλη ἡ χρησιμότης τοῦ νέου σταθμοῦ καὶ πολλὰ τὰ θέματα ποὺ θὰ ρυθμισθῇ ἡ ραδιοηλεκτρονικὴ ἐπικοινωνία με τὰ πλοῖα. Μερικὰ ἀπὸ τὰ ζητήματα αὐτά, ἐκτὸς βέβαια τῆς ἀσφαλείας, εἶναι ἡ μετάδοσι ὁδηγιῶν ἀπὸ τὶς ναυτιλιακὲς ἐταιρίες πρὸς τὰ πληρώματα γιὰ τὴν ἐπίλυσι διαφόρων προβλημάτων τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ πλοίου — φορτία, λιμάνια, δρομολόγια κ.λ.π. —, ἡ ἀπὸ τοῦ πλοίου, ἐν πλῶ, ἐνημέρωσι τῶν πρακτόρων περὶ τοῦ ἀριθμοῦ ἐπιβατῶν καὶ κλινῶν, ὥστε νὰ μὴ ταλαιπωρηθῇ ὁ κόσμος, ἡ ἀποστολὴ μηνυμάτων πρὸς τοὺς ναυτικούς ἀπὸ τὶς οἰκογενεῖς τους κ. ἄ. Σπουδαῖο ρόλο ἐπίσης θὰ παίξῃ ὁ νέος σταθμὸς γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῶν γιωτῶν, τὰ ὁποῖα με ἕνα ἀσύρματο τηλεφῶν θὰ μποροῦν, χωρὶς εἰδικὸ χειριστή, νὰ παίρνουν ὁδηγίες καὶ πληροφορίες γιὰ τὸν καιρὸ.

Ραδιοηλεκτρονικὴ με τὰ ἀκτοπλοῖα μας σκάφη ὑπάρχει σήμερα, ἀλλὰ μόνο πρὸς μεταδίδασι τηλεγραφημάτων, μέσω τοῦ μονίμου κέντρου ἐκπομπῆς παρακτίου ἀναποκρίσεως. Ἐντὸς τοῦ ἔτους θὰ ἰδρῶθουν ἀπὸ τὸν Ο.Τ.Ε. παρόμοιοι σταθμοί, ὅχι γιὰ τὸ κοινὸ, στὴν Κέρκυρα, τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὸ Ἡράκλειο Κρήτης, περὶ τὶς ἀρχὰς δὲ τοῦ 1956 θὰ ἐγκατασταθῶν ἐπίσης στὴν Πάτρα, τὴν Ρόδο, τὴν Χίο καὶ τὶς Καλάβες. Παρηγγελθῇ ἐξ ἄλλου καὶ θὰ εἶναι ἐτοιμος κατὰ τὴν ἀνοιξὶ ἕνας μεγάλος πομπὸς ποὺ θὰ ἐξασφαλίσῃ ραδιοηλεκτρονικὰ μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ποντοπόρου ναυσιπλοΐας. Θὰ ἔχῃ ἐμβέλεια 1.500 — 2.000 μιλίων.

Τὰ ἑλὴ τῶν ραδιοηλεκτρονικῶν ἔχουν καθορισθῇ ὡς ἐξῆς:

1) Ραδιοηλεκτρονικὴ συνδιάλεξι ἀπὸ ἐλληνικὰ πλοῖα — ὑπὸ ἐλληνικὴν σημαίαν — πρὸς τὸ ἐσωτερικὸ τῆς χώρας καὶ ἀντιστρόφως: α' Πρὸς Ἀθήνα, Πειραιᾶ καὶ περὶχωρα: Συνήθης 30 δρχ. ἐπείγουσα 40 καὶ ὑπερεπείγουσα 50. β' Πρὸς τὶς ἄλλες πόλεις: Συνήθης 42 δρχ., ἐπείγουσα 64 καὶ ὑπερεπείγουσα 86. Τὶς Κυριακὰς οἱ τιμὲς αὐτὰς αὐξάνονται ὡς ἀκολουθεῖ: α' Πρὸς Ἀθήνα, Πειραιᾶ καὶ περὶχωρα: Συνήθης 40, ἐπείγουσα 60 καὶ ὑπερεπείγουσα 80. β' Πρὸς τὶς ἄλλες πόλεις: Συνήθης 64, ἐπείγουσα 108 καὶ ὑπερεπείγουσα 152.



ΣΤΗ ΒΑΡΗ, ΤΟ ΚΤΙΡΙΟ ΠΟΥ ΣΤΕΓΑΖΕΙ ΤΟ ΣΤΑΘΜΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΒΡΑΧΕΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ

ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΓΛΥΦΑΔΑΣ Ο ΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΣΥΝΔΕΕΙ ΤΟΝ ΕΠΙΒΑΤΗ ΜΕ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ



Οι τιμές αυτές αφορούν 3 λεπτά συνομιλίας. Σε ραδιοτηλεφώνημα μεγαλύτερης διάρκειας κάθε λεπτό πέραν των 3 χρεώνεται με το 1/3 του τέλους που έχει καθορισθεί στο κάθε είδος συνδιαλέξεως για το τρίλεπτο.

Για συνδιάλεξη με προειδοποίηση ή πρόσκληση δεν καταβάλλεται πρόσθετο τέλος. "Αν μία τέτοια συνδιάλεξη ματαιωθεί από εκείνον που την εξήγησε πληρώνεται τέλος 5 δραχμών, έφ' όσον ή πρόσκληση κατηυθύνετο προς Αθήνας—Πειραιά—περίχωρα και 7 δραχ. αν ήταν για οποιαδήποτε άλλη πόλη.

Στις προαναφερθείσες τιμές συμπεριλαμβάνεται και το δικαίωμα του πλοίου που είναι 10 δραχ. σε τρίλεπτο τηλεφώνημα.

2) Ραδιοτηλεφωνική συνδιάλεξη από ξένο πλοίο—υπό ξένη σημαία— με το έσωτερικό της χώρας (οποιοδήποτε μέρος) και αντίστροφα: Συνήθως 90 δραχ., επείγουσα 120 και υπερεπείγουσα 150. Αυτά για το τρίλεπτο. Για κάθε λεπτό επί πλέον καταβάλλεται το ένα τρίτο του τέλους που έχει καθορισθεί στο κάθε είδος συνδιαλέξεως. Στις αναφερόμενες τιμές δεν συμπεριλαμβάνεται το δικαίωμα πλοίου που είναι διάφορο από σκάφος σε σκάφος και κυμαίνεται στις 35 δραχμές. Συνδιάλεξη με πρόσκληση ή με προειδοποίηση δεν επιβαρύνεται με πρόσθετο τέλος, όταν όμως ματαιωθεί από εκείνον που την εξήγησε χρεώνεται με 15 δραχμές.

Για τις συνδιαλέξεις που γίνονται με κλήση από την ξηρά τα τέλη θα χρεώνονται όπως και τα υπεραστικά τηλεφωνήματα. Το ραδιοτηλεφώνημα που θα ξεκινά από σκάφος θα πληρώνεται εκεί.

3) Ραδιοτηλεφώνημα από πλοία ελληνικά και ξένα προς διάφορες χώρες, μέσω του Σταθμού Βάρης, χρεώνονται με τις τιμές των τηλεφωνημάτων που γίνονται από την Ελλάδα προς διάφορα κράτη, η ύψημένες όμως κατά το δικαίωμα του πλοίου και το δικαίωμα του Σταθμού. Και τα δύο αυτά δικαιώματα κυμαίνονται στις 75 δραχμές.

Δεν καθορίζεται χρονικόν όριον για τα ραδιοτηλεφωνήματα, θα υπάρχει όμως ασφαλώς κάποιος περιορισμός λόγω φόρτου εργασίας ή πολλών κλήσεων.

ΜΕ ΠΟΙΑ ΠΛΟΙΑ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΗΣΕΤΕ

Από τα ακόλουθα πλοία γίνονται ραδιοτηλεφωνικά συνδιαλέξεις:

1) ΕΠΙΒΑΤΙΚΑ—Ακτοπλοϊκά (ελληνικά): «Αικατερίνη», «Δέσποινα», «Δελφίνι», «Γεώργιος Φ.», «Έλση», «Κυκλάδες», «Φρύνη». ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΑ: «Αχιλλεύς», «Αγαμέμνων», «Ερμής», «Ιονία», «Κορινθία». ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΑ: «Βασίλισσα Φρειδερίκη», «Τασμανία», «Νέα Υόρκη». ΦΟΡΤΗΓΑ—Ακτοπλοϊκά: «Αδαμαντία Κ.», «Ανδριάνα Λ.», «Άννα Μηνά», «Ασπασία», «Αστυπάλαια», «Γκράσχολμ», «Δελφίνι», «Ηλίας Α.», «Καλαφάτης», «Καπετάν Κώστας», «Παντελής Γ.», «Στέφανος», «Ρόζα Βλάση», «Φραγκής», «Χαρά», «Χριστίνα». ΦΟΡΤΗΓΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: «Αγγελική», «Αγία Βαρβάρα», «Άγιος Βλάσιος», «Αντώνιος Α. Κυρτατάς», «Βασιλική», «Βόρειος Έλλάς», «Γράμμος», «Δημήτριος Ίγγλέσης», «Δημοσθένης Πανταλέων», «Ειρήνη Έμπειρικού», «Ελισάβετ», «Έλπις», «Επτάνησος», «Ερμούπολις», «Έρω», «ΙΙ», «Καθαριώτισσα», «Κεφαλληνία», «Κόρβιον», «Κωνσταντίνος Η», «Λακωνία», «Λεωνίδα», «Λεωνίδα α. Κυρτατάς», «Μαργαρίτα Χανδρή», «Μαριάννα», «Μάριος ΙΙ», «Μάστερ Ηλίας Κουλουκουντής», «Παγκόσμιος Αρμονία», «Παναγία», «Παντελής», «Πάργα», «Πρόδρομος ΙΙ», «Πρωτεύς», «Ροδόπη», «Ρωμυλία», «Υδραίος ΙΙ», «Φλώρα Νομικού». Ναυαγωσωτικά ρυμουλκά: «Άγιος Γεράσιμος», «Άγιος Νικόλαος», «Βερνίκος Νικόλαος», «Βερνίκου Ειρήνη», «Άγιος Γεώργιος», «Λουκάς Μάτσας», «Μαριγώ Μάτσα ΙΙ». Άλιευτικά: «Άγιος Νικόλαος», «Αγία Τριάς», «Θαρραλέος», «Θέτις», «Ευρυδίκη», «Ναυτίλος».

2) Έλληνικά πλοία υπό ξένη σημαία: Υπερωκεάνια: «Όλυμπία». Φορτηγά: «Αθως», «Αΐσα», «Άνελειν», «Αΐντα», «Άριον», «Άργοναύτης», «Γιουνιέρσο», «Ίόνιον Μίσεντζερ», «Ίόνιον», «Καπετάν Γιώργης», «Καπετάν Δημήτρης», «Μαρινέλλα», «Μύκονος», «Νικόλας ΙΙ», «Ντάτσε», «Πανάος», «Ποθούλα», «Ράφοντυ», «Τζώρτζ», «Τρίο», «Τριάς», και άλλα ακόμη μερικά πλοία.

Γ. Β.

ΣΤΙΓΜΕΣ



Μισεί—όπως φαίνεται— τη δημοσιότητα αυτό το περιστέρι. Καί, για ν' αποφύγει το φακό της χαριτωμένης φωτογράφου, δέ βρήκε καλύτερο τρόπο παρά να γαντζώσει στη μηχανή της. Έκτος αν ή κοπέλλα ήθελε να πραγματοποιήσει κατά γράμμα την κλασσική φράση: «Το νού σας, τώρα θα βγή το πουλάκι...»

Από τις εξαιρετικές ταινίες που θα δούμε τον Χειμώνα...

ΤΟ ΧΙΟΝΙ ΗΤΑΝ ΒΡΩΜΙΚΟ

(LA NEIGE ETAIT SALE)

Από το ομώνυμο μυθιστόρημα του ΖΟΡΖ ΣΙΜΕΝΟΝ

ΝΤΑΝΙΕΛ ΖΕΛΕΝ ★ ΒΑΛΕΝΤΙΝ ΤΕΣΣΙΕ ★ ΜΑΡΙ ΜΑΝΣΑΡ ★

Σκηνοθεσία ΛΟΥΪ ΣΑΣΛΑΒΕΚΥ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ



Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ

ΕΝΟΣ ΤΑΠΕΙΝΟΥ ΑΝΘΡΩΠΑΚΟΥ

Ο ΔΡΑΚΟΣ

Ο Νίκος Κούνδουρος είναι σήμερα ένας από τους πιο νέους και πιο πρωτότυπους σκηνοθέτες του ελληνικού κινηματογράφου. Φιλότιμος, εργατικός, ακούραστος, έχει μεγάλες φιλοδοξίες και δεν τον ενδιαφέρει η εμπορική μιας ταινίας αν πρέπει να θυσιάσει σ' αυτήν κάτι που νομίζει σωστό. Αυτό δεν τον εμποδίζει βέβαια να υπερασπίζεται με πάθος και ικανότητα το έργο που του είναι, ως επί το πλείστον, δικό του. Γιατί, πολύπλευρος καλλιτέχνης καθώς είναι, ο Κούνδουρος ασχολείται όχι μόνον με την σκηνοθεσία των ταινιών του, αλλά και με τις σκηνογραφίες τους, το μακιγιάζ των ηθοποιών, και συνεργάζεται επίσης στενά με τον οπερατέρ κ. Θεοδωρίδη και, ιδίως, τον Μάνο Χατζηδάκι που γράφει τη μουσική και που δηλώνει ότι σπάνια γνώρισε τόσο δημιουργική συνεργασία με σκηνοθέτη. Μαζί άλλωστε είχαν εργασθεί και για την ταινία «Μαγική Πόλη» που τόσο εντύπωση έκανε

το φθινόπωρο του 1954 στην Βενετία. Τώρα ο Κούνδουρος τελειώνει τον «Δράκο» του. Ήσυχος και τακτικός, στους τακτικούς συνεργάτες του, θα πρέπει να προσθέσουμε το όνομα της Ντένης Βαχλιώτη, της ενδυματολόγου που είχε επιμεληθεί και τα κοστούμια της «Στέλλας». Οι σκηνογραφίες είναι του ίδιου του Κούνδουρου όπως είπαμε, και βοηθό σκηνοθέτου, διευθυντή παραγωγής και δασκαλό των ηθοποιών, ο Κούνδουρος είχε πλάι του, ακούραστο, το Χρήστο Βαχλιώτη. Ο «Δράκος» είναι εκείνο που μάθαμε να λέμε «ταινία με απαιτήσεις». Με άλλα λόγια, έχει κάτι να πει, κάτι το σοβαρό και το ενδιαφέρον και η εκτέλεσής, η παρουσίασής χαρακτηρίζεται κι αυτή από την ίδια σοβαρότητα και καλλιτεχνική περισκεψή. Το σενάριο βέβαια στις εξωτερικές του γραμμές δεν ξηγεί πολλά, ούτε δίνει ακριβώς την ιδέα που κινεί την δράση ή τον άνωτερο σκοπό

του συγγραφέως, όπως είναι και το σωστό σε κάθε κινηματογραφικό φιλμ. Πάντως με δυο λόγια, ο «Δράκος» είναι η ιστορία ενός ρουκαλή ανθρώπου, ο οποίος μοιάζει τόσο πολύ μ' έναν διάσημο αρχηγό σπείρας ώστε η ίδια αυτή σπείρα του ανοίγει διάπλατα την αγκαλιά της. Για 24 ώρες, ο άνθρωπός μας θα γνωρίσει ένα περιβάλλον που δεν έχει καμμία σχέση με το υπόγειο της Τραπεζής όπου εργαζόταν. Είναι κι αυτό υπάγειο, αλλά υπάγειο με τρέλλα, μεθύσι, ζωή, γυναικες, υπερβολή. Πριν όμως προφθάσει να γευθεί αυτή τη ζωή, μόλις αρχίζει να υποπτεύεται την ύπαρξή της, θάρρη το τραγικό του τέλος, ένα γκρίζο προίνο. Έν τω μεταξύ η ταινία βρίσκει την ευκαιρία να αναπτύξει μία πικρή και θλιμμένη σάτιρα για όλον τον σημερινό κόσμο, και σάτιρα είναι κι ο έρωτας όπως μας τον δείχνει, σάτιρα είναι κι ο θάνατος.



ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΕΣ ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΣΥΜΠΤΩΣΕΙΣ ΚΑΝΟΥΝ ΤΟΝ ΘΩΜΑ (ΝΤΙΝΟΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ) «ΗΡΩΑ» ΜΙΑΣ ΣΠΕΙΡΑΣ ΑΡΧΑΙΟΚΑΠΗΛΩΝ (ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΡΓΥΡΗΣ, ΘΑΝ. ΒΕΓΓΟΣ, ΦΡΙΞΟΣ) ΠΟΥ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΦΥΓΑΔΕΥΣΟΥΝ ΕΝΑ ΘΑΥΜΑΣΙΟ «ΚΟΥΡΟ»

ΔΡΑΚΟΣ

Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΕΞΑΓΡΙΩΝΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΜΑΘΑΙΝΕΙ ΤΗΝ «ΠΕΖΗ» ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΘΩΜΑ. ΚΑΙ ΤΟ ΑΛΛΟΤΕ ΙΝΔΑΛΜΑ ΠΛΗ-



Η «ΚΑΡΜΕΝ» (Μ. ΛΕΚΑΚΗ, ΑΡΙΣΤΕΡΑ, ΜΕ ΤΟ ΖΩΓΡΑΦΟ Μ. ΑΡΓΥΡΑΚΗ, ΠΟΥ ΥΠΟΔΥΕΤΑΙ ΕΝΑ ΝΑΥΤΗ) ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΟΔΗΓΕΙ ΤΟ ΘΩΜΑ ΣΕ ΝΕΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ —ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΥΠΟΚΟΣΜΟ. ΑΛΛΑ Η ΡΟΥΛΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΗ ΣΤΟΡΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ



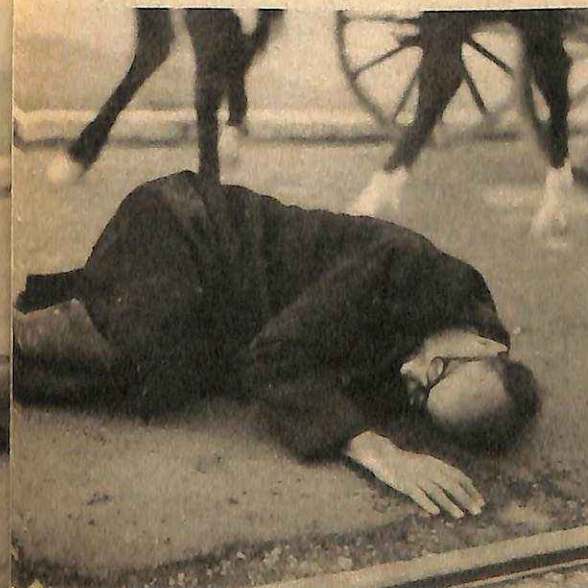
Καὶ ἡ μουσική, πανταχοῦ παρούσα, ὑπογραμμίζει, διαστρέφοντας ἐλαφρὰ μὲ τὸν τρόπο ποὺ μόνον αὐτὴ ξέρεي, τὴν τραγικὴ κωμωδία τῶν καταστάσεων.

Ὁ «ἀνθρωπάκος», ὁ ἥρωας ποὺ δὲν προφθαίνει νὰ μάθῃ πῶς εἶναι ἥρωας, εἶναι ὁ Ντίνος Ἡλιοπούλος. Ὁ λεπτὸς αὐτὸς κωμικὸς τοῦ θεάτρου καὶ τοῦ κινηματογράφου δρίσκει ἐπὶ τέλους ἓνα ρόλο ποὺ τοῦ ζητοῦν νὰ μὴν εἶναι μόνον κωμικὸς ἢ μόνον τραγικὸς, ἢ μόνον... ἓνα ρόλο πολὺπλοκο, ἓναν ἀληθινὸ ρόλο. Ὁ Γιάννης Ἀργύρης πλάι του, ὁ ἐκλεκτὸς αὐτὸς ἡθοποιὸς μας, κάνει μίαν λαμπρὴ ἐμφάνισιν καί, στοὺς δύο γυναικείους ρόλους, βλέπουμε τὴν Μαρίκα Λεκάκη ὡς Ἰσπανίδα τραγουδίστρια τοῦ καμπαρέ καὶ τὴν Μαργαρίτα Παπαγεωργίου, ποὺ δημιουργεῖ ἓναν τύπο τελείως διαφορετικὸ ἀπὸ τοὺς συνηθισμένους ρόλους τῆς. Ἀέθια καὶ πονηρὴ, ἀφελὴς καὶ δλο βίτσιο, τραγουδάει στὸ φιλμ ἓνα περίεργο καινούργιο σκοπὸ, μὲ τίτλο: «Ἰλιός».

Πῶς τὸν λέν; Πῶς τὸν λέν τὸν ποταμό;
Ἰλιό, Ἰλιό!
Θά σοῦ πῶ, τὸ μικρὸ μου μυστικόν:
«Σ' ἀγαπῶ, σ' ἀγαπῶ!»

Ὁ «Δράκος» εἰτοιμαζόταν τὸ φθινόπωρο γιὰ τὴν «Μόστρα» τῆς Βενετίας, ἀλλὰ δὲν πρόλαβε. Ἄς ἐλπίσουμε ὅτι ὁ Νίκος Κούνδουρος δὲν θὰ περιμένῃ τὴν ἐπομένη «Μόστρα» τοῦ 1956 καὶ θὰ μᾶς δείξῃ τὸ «Δράκο» ἐφέτος γιὰτὶ ἀνυπομονοῦμε.

ΡΩΝΕΙ ΜΕ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΗΝ «ΑΠΑΤΗ»



Η ΡΟΥΛΑ (ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ), ΤΟ ΓΑΛΑΖΙΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΤΟΥ ΥΠΟΚΟΣΜΟΥ





ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

τώρα, είχαν αποφασίσει ν' αγνοούν τη συγγενεία τους και ν' αποκαλούν ό ένας τόν άλλο «Γκρεβίλ» και «Χάμιλτον». Τό πιό έντονο από τά κοι-γά τους χαρακτηριστικά ήταν ή λατρεία γιά τó άραιο. 'Ο σέρ Ουίλλιαμ είχε μανία νά κάνη συλλογές από πίνακες και αγάλματα. Τά γράμ-ματά τους, γεμάτα σχόλια και κρίσεις, φανέρω-ναν μιάν απόλυτη ταυτότητα στά γούστα τους. 'Ετσι, σάν ένας λάτρης τού άραιού, ό Γκρεβίλ είχε γράψει στόν σέρ Ουίλλιαμ στη Νεάπολη γιά τήν "Εμμα, περιγράφοντάς την μέ κάθε λε-πομέρεια.

«'Αν δέν σέ ήξερα καλά, αγαπητέ μου Γκρε-βίλ — έγραφε τώρα ό σέρ Ουίλλιαμ απαντώντας στό γράμμα τού άνειπιού του — θά έλεγα χω-ρίς δισταγμό πώς τó πάθος κυριάρχησε πάνω στην κοινή λογική και πώς ή γυναίκα πού μου περιγράφεις δέν είναι ένα «καλλιτέχνημα», όπως λές, αλλά πλάσμα μέ σάρκα και αίμα πού τó έρωτεύθηκες, άνίκανος νά επιβληθής στόν έαυτό σου».

‘Ο Γκρεβίλ χαμογέλασε, λιγάκι πειραγμένος. Νά τόν είνωνεύοταν άραγε ό Χάμιλτον γιά τήν ψυχρότητά του μέ τις γυναίκες; «Συμφωνώ μαζί σου — έγραφε ό σέρ Ουίλ-λιαμ παρακάτω — πώς είναι άμαρτία ένα πλά-σμα τόσο όμορφο νά μένη άμόρφωτο».

‘Ο Γκρεβίλ κούνησε έπιδοκιμαστικά τó κε-φάλι.

«Είμαι, άλήθεια, κρίμα, αγαπητέ μου Γκρε-βίλ, και σέ συμβουλεύω άδίστακτα νά εφαρμό-σης τó σχέδιο πού σκέφτηκες και νά τής προσφέ-ρης τήν προστάσια σου μέ τήν άγνότερη σημα-σία τής λέξεως (Κι' άλλη είνωνεία άραγε; σκέ-φτηκε ό Γκρεβίλ) και νά τήν κάνης άλλον άνθρω-πο. 'Αν αυτά πού λές γιά τόν χαρακτήρα της, τήν έμφυτη έξυπνάδα και τήν ευθυμία της, είναι άληθινά, ή "Εμμα σου, είμαι θέβαιος, θά είναι μιά μαθήτρια πού εύχάριστη».

‘Ο Γκρεβίλ ακούμπησε τó γράμμα έπάνω στό γραφείο. Ναι, καλά και άραιο όλα αυτά, αλλά υπήρχαν δυσκολίες, μεγάλες δυσκολίες. Δέν θά είχε φροντίση μονάχα γιά τήν "Εμμα, αλλά, σέ λίγο, και γιά τó παιδί της. Σκέψου έξοδα, χώ-ρια όλες οι άλλες σκοτούρες! "Επειτα, ήταν και ή μητέρα στη μέση, ή κ. Κάντογκαν. Δέ χωρούσε άμφιβολία πώς ή "Εμμα, αγαθή σέ σημείο πού έφτανε τά όρια τής βλακειας, δέ θά δεχόταν ποτέ νά εγκαταλείψη τήν μητέρα της. Κι' αυτός δέν ή-ταν δά κανένας πλούσιος. Τό μοναδικό του εισό-δημα — πεντακόσιες λίρες τó χρόνο — μόλις έ-φτανε γιά τίς δικές του άνάγκες. 'Από τήν άλλη δώως — ά, στό καλό, αυτή ή λατρεία του γιά τó άραιο! — ή εύκαιρία νά δημιουργήση ένα έργο τέχνης, ήταν τρομερά δελεαστική.

‘Ανοιξε τó γράμμα τής "Εmmas. Τόση ήταν ή άπελπισία του από τις άσυνταξίες και τις άνορ-θογραφίες της, πού, τήν πρώτη στιγμή, δέν κα-τάλαβε τή σημασία τού νέου πού τó έγραφε. Ξα-ναδιόβαζε τή φράση της γιά τó παιδί. "Όσο άσυ-νάρτητη κι' άν ήταν, τó νόημά της ήταν καθαρό.

— Θεέ μου!... Γεννήθηκε νεκρό! αναφώνησε. 'Α, άν ήταν έτσι, τó θέμα πού τόν άπασχο-λούσε τόσο, έλλαζε πού. 'Απλως τó χέρι γιά νά πάρη ένα φύλλο χαρτί, αλλά δίστασε πάλι, γιατί θυμήθηκε τήν κ. Κάντογκαν. Και όμως, γι-ατί δχι; Σηκώθηκε κι' έκανε νευρικά μιά βόλτα στην κάμαρα. Μήπως δέν πλήρωνε τόσα λεπτά γιά τούς υπηρέτες του; Δέν θά ήταν διόλου άσχημα, άν

γλύτωνα άπ' αυτό τó έξοδο. Στό κάτω - κάτω, ή κ. Κάντογκαν ήταν πρώτης τάξεως μαγειρίσα. Δέν ήξερε βέβαια νά μαγειρεύη πολύπλοκα φαγη-τά, αλλά ή άπλή τροφή είναι υγιεινή. Και ήτην. Φαινόταν εργατική, ικανή και μυαλωμένη γυναί-κα. 'Ασφαλώς θά ήταν πρόθυμη νά εργασθή έχου-τας γιά μοναδικό άντάλλαγμα στέγη και τροφή. Μιά καλή οικονόμος... Περιφημη λύση!

‘Ο Γκρεβίλ ξανακάθισε στό γραφείο του, πή-ρε άποφασιστικά τήν πένα κι' άρχισε νά γράφη γρήγορα - γρήγορα. Τό μέλλον — σκέφτηκε — θά ήταν σίγουρα πού ένδιαφέρον.

‘Η "Εμμα και ή μητέρα της είχαν φθάσει στό "Ετζουαρ Ρόου κι' ό Γκρεβίλ, άφού τις υποδέχτη-κε εύγενικά και πλήρωσε τ' άμάξι, τις ώδηγούσε τώρα μέσ' στό σπίτι.

— Θά είσατε κουρασμένες ύστερ' από τó μακρινό ταξίδι, είπε.

— Λιγάκι, παραδέχτηκε ή κ. Κάντογκαν. — 'Εγώ τó χάρηκα άπ' τήν άρχή ως τó τέλος, είπε ή "Εμμα.

‘Ο Γκρεβίλ χαμογέλασε μέ συγκατάβαση. — Μ' άρέσει τó κέφι και ή αισιοδοξία σου, είπε.

‘Ηταν ίκανοποιημένος άπ' τήν εμφάνιση τής κ. Κάντογκαν. Τά μάγουλά της ήταν ρόδινα και γυαλιστερά, τά μάτια της άκτινοβολούσαν γεμά-τα προθυμία και καλή θέληση. Δέ χωρούσε άμφι-βολία, τά πράγματα είχαν βολευτή περίφημα. 'Ε-ξέτασε μέ προσοχή τήν "Εμμα. 'Η δοκιμασία πού είχε περάσει, δοκιμασία πού, εύτυχώς, είχε τε-λειώσει τόσο εύνοικά, τής είχε δώσει κάποια έρι-μότητα. Τό παιδικό ύφος είχε εξαφανιστή. 'Ηταν τώρα σωστή γυναίκα, τó κορμί της μεστωμένο μέ καμπυλότητες χαριτωμένες.

— 'Ελάτε, είπε ζωηρά, νά σας δείξω τó δω-μάτιό σας.

Κουβαλώντας ό ίδιος τó φτωχικό μπαούλο τους, προπορεύθηκε στη στενή σκάλα και ώδή-γησε τις δύο γυναίκες σ' ένα εύχάριστο, αλλά λιτά έπιπλωμένο δωμάτιο. 'Ανοιξε τó παράθυρο και τούς έδειξε τή θέα.

— Θά μπορούσε κανείς νά πη πώς βρισκόμα-στε στην έξοχή, είπε. 'Ελπίζω νά μέινετε και οι δύο εύχαριστημένες.

— Ούτε συζήτηση, άποκρίθηκε ή κ. Κάντογ-καν μέ ίκανοποίηση.

‘Αλλά ή "Εμμα κύτταζε τόν Γκρεβίλ μέ κά-ποια άπορία. Περίμενε πώς θά είχε δικό της δω-μάτιο, δχι ένα μαζί μέ τή μητέρα της. 'Ισως ό-μως — ναι, αυτό ήταν! — 'Ισως νά λογάριζε ό Γκρεβίλ πώς θά πήγαινε εκείνη στην κάμαρά του, όταν θά τó καλούσε ή περίπτωση. Είχε κουθεν-τιάσει τó πράγμα μέ τή μητέρα της και ή γρηά, άνασχηκνώντας καρτερικά τούς όμους, είχε πη πώς, στό κάτω - κάτω, ό Τσάρλς Φράνσις Γκρε-βίλ ήταν ένας τζέντλεμαν, τόσο στην καταγωγή όσο και στόν χαρακτήρα. 'Απ' τόν σέρ Χένρυ μιά φορά ήταν πού καλύτερος. 'Εμπορεί νά πάθης τά ίδια και μέ τούτον — είχε πη ή κ. Κάντογκαν — δ,τι όμως κι' άν γίνη, αυτός θά σου φερθή καλά». 'Ασφαλώς ή μαμά είχε δικίο, αλλά τί σημασία είχαν όλα αυτά τώρα; Τά παλιά είχαν ξεχαστή. Μιά καινούργια ζωή άρχισε.

Ξεροβήχοντας, ό Γκρεβίλ πρότεινε στίς δύο γυναίκες νά τούς δείξη τó υπόλοιπο σπίτι. 'Υπήρ-

χαν δύο ακόμη κρεβατοκάμαρες, ή μία δική του, ή άλλη γιά τούς ξένους, κι' έπάνω, μιά μικροσκο-πική σοφίτα. Στό ισόγειο, ό Γκρεβίλ άρρησε τήν κ. Κάντογκαν και τήν "Εμμα νά ρίξουν μιά ματιά στό σαλόνι και τήν τραπεζαρία και τις πήγε έπει-τα μέ τρόπο στην κουζίνα.

— Και τώρα, κυρία Κάντογκαν, είπε, νομίζω πώς θά πίνανε όλοι εύχαρίστως ένα φλυτζάνι τσάι.

‘Η κ. Κάντογκαν στρώθηκε άμέσως στη δου-λειά κι' ό Γκρεβίλ πήρε τήν "Εμμα και τήν ξανα-πήγε στό σαλόνι. Τής πρόσφερε ένα καθίσμα και τής είπε νά προσέξη τήν «'Αφροδίτη» τού Κορ-ρέτζιο πού κρεμόταν στόν τοίχο. Πρόσθεσε μέ κά-ποια μελαγχολία πώς ό πίνακας δέν ήταν δυστυ-χώς δικός του. 'Αν ήκε στό βείο του, τόν πρεσβευτή — Ζώ μέ τήν άγωνία πώς θά μου γράψη από στιγμή σέ στιγμή νά τού τόν στείλω στη Νεάπο-λη, είπε.

‘Η "Εμμα κύτταξε τόν πίνακα εύγενικά, φρόν-τισε νά έκφράση τó θαυμασμό της μ' ένα μικρό χαριτωμένο έπιφώνημα και περιεργάστηκε, μέ ύ-φος σοδαρό, έναν - έναν τούς φλαμανδικούς πίνα-κες, τούς ρωμαϊκούς άμφορείς και τις έλληνικές ύδριες πού τής έδειξε ό Γκρεβίλ. Τέλος, σά νά

ξαναγύριζε μέ κόπο στην πεχή πραγματικότητα, ό Γκρεβίλ τή ρώτησε άν είχε καταλάβει καλά τó γράμμα του.

— Νά σου πώ τήν άλήθεια, δέν ξέρω καλά - καλά τί θά πούν μερικές λέξεις, αλλά μία φορά τó κατάλαβα.

— 'Α, περίφημα! είπε ό Γκρεβίλ.

Είχε άνατριχιάσει όμως μέ τή ριπική προφο-ρά της. Τό έργο του, τó έβλεπε καθαρά, δέ θά ήταν εύκολο. 'Ασφαλώς όμως και τó ένδιαφέρον πού παρουσίαζε θά ήταν πού μεγαλύτερο, άφού θά είχε νά δουλέψη πάνω σέ μιάν ύλη έντελώς ά-κατέργαστη.

— Περιφημα! ξανάπε.

‘Η "Εμμα χαμογέλασε χαρούμενα, συλλογιζό-ταν όμως μέ κάποια άμηχανία μερικές από τις φράσεις πού τής είχε γράψει ό Γκρεβίλ: «'Αν φανής άνταξία τής έκτιμήσεώς μου, ελπίζω δι-τι θά είσαι εύτυχισμένη...». Φυσικά, θά έκανε δ,τι θά μπορούσε γιά νά τά έχη καλά μαζί του!... 'Εμπορώ νά κάνω πολλά γιά σένα. Θέλω νά δώ τόν κόσμο νά σέ περιβάλλη μέ σέβας και θαυμα-σμό...». 'Ω, αυτό θά ήταν σίγουρα πού εύχα-ριστο!... «'Ο σκοπός μου είναι νά δημιουργή-σω σιγά - σιγά έναν καινούργιο κύκλο φίλων γύ-ρω σου και νά τούς κρύψω τó μουστι-κό σου, γιά νά μήν έχουν τή δυνατό-τητα νά σέ προδώσουν...». Τό μουστι-κό της; Τί νά έννοούσε άραγε ό Γκρε-βίλ; Τό παιδί της μήπως; Τή ζωή της στό "Απ Πάρκ; Και τά δύο μάλ-λον. «'Η έπιθυμία μου είναι νά σου δώσω τó περιβάλλον και τή μόρφω-ση, πού ταιριάζουν στην όμορφία σου...».

— 'Ο σκοπός μου είναι, έλεγε

καθαρή άγγλική γλώσσα είναι καθήκον όλων μας. Καταλαβαίνεις, "Εμμα;

— 'Ω, ναι, Γκρεβίλ.

— Περιφημα! Νομίζω πώς, άργότερα, θά πρέπει νά καλλιιεργήσης και τή φωνή σου.

— Θά μέ κάνης και τραγουδίστρια; 'Οχι δά! — Είναι δύσκολο, αλλά δχι άδύνατο, "Εμ-μα. Μιά κυρία πρέπει νά ξέρη νά τραγουδά εύ-χάριστα.

— Θά μέ κάνης και κυρία! "Ω, μέ αυτό πάει πού!

‘Ο Γκρεβίλ ζάρωσε τά φρύδια.

— Δέ θάδελος νά γίνης κυρία; Μιά εύθυμη λάμψη πέρασε άπ' τά μάτια τής "Εmmas.

— Είμαι αυτό πού είμαι. Κι' έδώ μέσα — έ-βαλε τó χέρι στην καρδιά της — θά μέινω πάν-τα ή ίδια. Δέ λέω όμως, θάδελα νάχω τó ύφος και τά σκέρτσα μιάς κυρίας.

— Και κάνεις πού καλά, παρατήρησε ό Γκρε-βίλ κοφτά. Και τώρα, γιά νά ξαναγυρίσουμε σέ πράγματα πού πεζά, πεζά αλλά άπαραίτητα... Τή διαχείριση τού νοικοκυριού, λόγου χάρη. 'Η μητέρα σου θά είναι μαγειρίσα και οικονόμος και σύ... κυρία τού σπιτιού. Πάντως, ώσ-που ν' άποκτήσης τά προσόντα πού άπαιτούν-ται γι' αυτόν τόν ρόλο, θά επιβλέπω εγώ προσω-πικά όλα τά έξοδα. Θέλω νά καταλάβης πώς δέν είμαι κανένας πλούσιος. Τό εισόδημά μου είναι μισά πεντακόσιες λίρες τó χρόνο.

— 'Εμένα μου φαίνεται περιουσία όλόκληρη, Γκρεβίλ.

— Πάντως, δέ φτάνει γιά τις άνάγκες μου. Εύτυχώς ό θεός μου πού μένει στη Νεάπολη μέ βοηθεί κάπου - κάπου και... έχω έλπίδες ν' αύ-ξήσω τó εισόδημά μου στό μέλλον. Γιά τήν ώρα όμως είναι άνάγκη νά κάνω μεγάλες οικονομίες. Θά κρατάς έσύ τούς λογαριασμούς, "Εμμα. Θά σου δείξω εγώ πώς πρέπει νά γίνεται αυτή ή δου-λειά. Κι' όταν τή μάθης, θά σημειώνης και τó παραμικρότερο έξοδο. 'Ετσι, θά ξέρουμε πού βρισκόμαστε και θ' άποφεύγουμε τις σπατάλες. "Α, ήρθατε, κυρία Κάντογκαν;

‘Η κ. Κάντογκαν πήκε στό δωμάτιο κρατών-τας τόν άσημένο δίσκο μέ τά φλυτζάνια τού τσαγιού.

— Τό τσάι, λόγου χάρη, συνέχισε ό Γκρε-βίλ, είναι πού κρίνδ και πρέπει νά τó χρησι-μοποιούμε μέ οικονομία. Πάντως, άν προσέχου-με, είμαι βέβαιος πώς θά μπορέσουμε νά ζήσουμε χωρίς νά μάς λείπη τίποτε. "Εχεις νά κάνης καμ-μιά έρώτηση, "Εμμα;

‘Η "Εμμα ήταν έτοιμη νά πη: «Είσαι άλήθεια τόσο τσιγκούνης όσο δείχνουν τά λόγια σου;», αλλά έννοισε τόσο μεγάλη εύγλωσσήν γιά τόν Γκρεβίλ πού δέ θέλησε νά τόν πηλώσση.

— Δέν έχω νά ρωτήσω τίποτε, είπε. 'Αλλά δέ μου λές, τί γίνεται ό κ. Ρόμνεϋ; Θά μέ ζω-γραφήση;

‘Ο Γκρεβίλ σκέφτηκε πριν άπαντήση.

— 'Αργότερα, δχι τώρα. Στό εργαστήριο τού Ρόμνεϋ θά συναντήσης πολλούς άνθρώπους τής ανωτέρας κοινωνίας. Δέ θά ήταν εύχάριστο γιά σένα νά τους γνωρίσης, άν δέν πάρης πρώτα κά-ποιο λούστρο.

— 'Ο κ. Ρόμνεϋ όμως ξέρει πού καλά ποιά είμαι.

— Σωστό, αλλά είναι φίλος μου και δέ θά προδώση ποτέ ούτε τó μουσικό σου, ούτε τó μυ-στικό μου... 'Αρκετά όμως μιλήσαμε γι' αυτά τά πράγματα. Δέ θέλω νά κάνω τόν άυστηρό δάσκαλο. Νά πιούμε τó τσάι μάς τώρα;

‘Η κ. Κάντογκαν είχε τελειώσει τή δουλειά της στην κουζίνα και είχε πάει νά κοιμηθ, ά-φήνοντας τήν "Εμμα και τόν Γκρεβίλ στό σαλόνι. 'Ο Γκρεβίλ καθότανε κάπως άνήσυχος στην πολυ-θρόνα του και διάβαζε, κάνοντας κάθε τόσο κανέ-να σχόλιο πάνω στό διόλιό πού κρατούσε, ενώ ή "Εμμα, παίρνοντας όσο μπορούσε ύφος πιό ανάλογο μέ τήν περίπτωση, καταγινότανε, γιά πρώτη φορά στη ζωή της, μ' ένα εργόχειρο. «Σά δύο γέροι, παντρεμένοι από χρόνια», σκεπτόταν, έτοιμη νά βάλη τά γέλια. Κάπου - κάπου, ό Γκρεβίλ στήλωνε άπάνω της τó βλέμμα του σκε-πτικός και, κάθε φορά πού γινόταν αυτό, ή "Εμ-μα έλεγε από μέσα της: «'Εφτασε ή στιγμή». 'Εκείνος όμως ξανάρχιζε διαστικά τó διάβασμα και σκεπτόταν άπ' τήν πολυθρόνα του μονάχα γιά νά γεμίση τó ποτήρι του μέ πορτό. 'Η "Εμ-μα ήθελε πού νά πη κι' αυτή κανένα ποτηράκι, αλλά δέν τολμούσε νά ζητήσει τέτοιο πράγμα. 'Εφαίνεται — σκεπτόταν μελαγχολικά — πώς οι «κυρίες» δέν τó συνηθίζουν».

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 46

ΤΟΥ Σ. KENVON

5

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ

Ο Γκρεβίλ καθότανε στό γραφείο του, στό σα-λονάκι τού μικρού, συμμαζεμένου σπιτιού του στό "Ετζουαρ Ρόου στό Πάντικτον Γκρήν κι' εξέταζε συνωφρωνυμένους δυό κλειστά γράμματα. "Ερριζε ένα έπικριτικό βλέμμα στό δωμάτιο. Είχε μετακομίσει τώρα τελευταία από ένα μεγα-λύτερο σπίτι πού βρισκότανε στην πλατεία Πόρ-τμαν και δέν είχε συνηθίσει ακόμη σ' αυτά τά δωμάτια πού τού φαίνονταν υπερβολικά φορτω-μένα. Τί νά γίνη όμως; Οι πτωχοί δέν μπορούν νά κάνουν τόν δύσκολο κι' ό Γκρεβίλ παρηγο-ριότανε μέ τή σκέψη πώς ό άέρας στό Πάντιγ-κτον Γκρήν ήτανε πιό υγιεινός κι' άς μήν ήταν ή συνοικία τόσο άριστοκρατική.

Ξανακύτταζε τά γράμματα, εξετάζοντας προ-σεκτικά τó γραφικό τους χαρακτήρα. Τό ένα ή-ταν άπ' τόν βείο του, τόν σέρ Ουίλλιαμ Χάμιλ-τον, πρεσβευτή τής 'Αγγλίας στην αύλή τών δυό Σικελιών, τó άλλο από τήν "Εμμα Χάρτ. 'Ο Γκρεβίλ θυμήθηκε μ' ένα αίσθημα άποστροφής τά δύο προηγούμενα γράμματα πού τού είχε στείλει ή "Εμμα.

Τί παράδοξο, ένα πλάσμα τόσο άραιο νά είναι τόσο άμόρφωτο και τόσο άπύθμενα άγράμ-ματο! Κι' όστόσο τά γράμμάτα της — σκέφτη-κε — κάτω άπ' τις άνορθόγραφες φράσεις, ήταν γεμάτα άγαθότητα κι' εύγλωσσήν και φανέρω-ναν κάποια λανθάνουσα έξυπνάδα, πού, άν τήν καλλιιεργούσε κανείς προσεκτικά, θά έφτανε ί-σως μία μέρα στό ύψος τής σωματικής όμορ-φιάς της.

‘Ανοιξε πρώτα τó γράμμα τού θείου του. Θεός κι' άνειπιός ήταν μεγάλοι φίλοι κι' έβιναν και οι δυό περισσότερη σημασία στη φίλια τους παρά στούς δεσμούς τού αίματος. 'Από χρόνια



Εικονογράφησης Χρ. Κουσέντου

τώρα ό Γκρεβίλ μέ στόμφο, νά έπι-βλέπω τή μόρφωσή σου. Είμαι θέ-βαιος πώς θά είσαι μιά πού καλή μαθήτρια. Πρώτα άπ' όλα πρέπει νά διαβύσων τήν όμιλία σου. Νά σου αλλάξω δχι μόνον τήν έπαρχιώτικη προφορά σου, αλλά νά σου μάθω πώς νά μιλάς και νά γράφης. Τό νά μιλή κανείς και νά γράφη τήν

Ένα μεσημέρι φθινοπώρου
στο ἐκκλησάκι
τοῦ Ἀγίου Νικολάου



Με μιὰ ωραία λιακάδα τοῦ Νοεμβρίου ἐτελέ-
σθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Γερασίου Πινιατρίδου.
νέων τῆς Διδας Μόλλυ Δημητριάδου. Ὁ γαμπρός
μετά τῃς, εἶται γόνος τῆς γνωστῆς οἰκογενείας ἐκ
Κεφαλληνίας, καὶ ἡ μητέρα του, ἡ κ. Ἐλντα Πινια-
τρίδου κραταίε πάντα τὴν ὁμορφίαν ποὺ τὴν ξε-
χώριζε. Ἡ νύφη εἶναι ἡ δευτέρα κόρη τοῦ καθηγη-

τοῦ τῆς ὥτορινολαρυγγολογίας τοῦ Πανεπιστημίου κ. Θ. Δημητριάδου. Εἶκοσι τριῶν ἐτῶν, λεπτί, γελᾶσαι, φοροῦσαι τὸ νυκτικὸ ἀπὸ χονδρὴ νταντέλλα μὲ πολλὴ χάρι. Ὁ φωτογράφος αἰχμαλωτίσας ἐδῶ τίς τελευταῖες στιγμὲς τῆς τελετῆς καὶ τὸ συμπαθητικὸ χαμόγελο ποὺ στέλνει ἡ νύφη σ' ὅσους ἀντιπροσωπεύει τὴν παλαιὰ τῆς ζωή.

ΦΩΤΟΦΙΛΜ.

Η ΝΥΦΗ ΠΗΓΑΙΝΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ



ΚΑΙ ΓΥΡΙΖΕΙ ΜΕΤΑ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΜΕ ΤΟΝ ΕΥΤΥΧΗ ΓΑΜΠΡΟ



● Η ΤΖΩΑΝ ΚΟΛΛΙΝΣ, ἡ Ἀγγλίς ἥθοποιος ποὺ θεωρεῖται στὴν Ἀμερική ὡς ἡ ἀποκαλύπτρια τῆς χρονιάς γιὰ τίς ταινίες «Ἡ Παρθένος Βασίλισσα» τῆς τῆς Μπέτυ Νταϊνς καὶ τὸν Ρίτσαρντ Τόντ, καὶ ἰδίως «Ἡ κορίτσι τῆς κόκκινης, δαυθενία κόυνια» μὲν τὸν Ραῦϊ Μίλλαν, θὰ παίξῃ τὸν ρόλο μίας Ἑλληνίδος ποὺ ἐξωτερικοῦ τῆς ταινία «Τὸ παιδί καὶ τὸ δελφινί» ποὺ θὰ γυριστὶ ἀπὸ τὴν Φῶς στὴν Ἑλλάδα, μὲ Σινεμασκοπὶ καί, δεδαῖως, Τεχνικολόρ.

● **ΣΙΝΕΜΑΣΚΟΠ** επίσης θα είναι το «Σπιτάκι από Μπαμπού» στο οποίο λαμβάνουν μέρος τὰ Γιαπωνέζικα Μπαλλέτα και οί ήθοποιοί Σίρλεϋ Γιαμαγκούσι και Σέσου Χαγιακάβα.

● Ο ΑΓΑΣ ΧΑΝ αποφάσισε να εγκαταστήσει δριστικούς στην Έλβετία. Μέχρι τώρα, η επίσημοι διακονή του ήταν ο 'Ινδίες, από δω και πέρα θα είναι η Γενεύη.

«Ήδη έχει αγοράσει το οικόπεδο όπου θα χτιστεί την βίλλα του. Είναι στους λόφους, επάνω από τη λίμνη όπου είχε παραβριθεί πέρυσι με την Μπεγκούμ, η οποία πρωτοστατεί στα σχέδια του σπιτιού και των κήπων όπως είχε κάνει και όταν ο 'Αγας Χάν εκτίε την περίφημη 'Ελκί-μούρ», την θαυμασία του βίλλα επάνω από τις Κάνες, με τα μυθικά περιβόλια και τις πολυτελέστερες πι- σίνες.

● **ΡΩΤΗΣΑΝ ΤΟΝ** Δρα Σβάτ-
τσερ τί γνώμη έχει γιά τόν πο-
λιτισμό τῆς λευκῆς φυλῆς καί
ὁ μέγας ὁ ἀνθρωπιστής ἀπάν-
τησε σοβαρώτατα: «Δέν θά ᾔ-
ταν καθόλου κακή ἰδέα!»

● Η ΤΕΝΤΑ ΜΠΑΡΑ, ή μοιραία γυναίκα του δωδωο κινηματογράφου πέθανε στο Χόλλυγουντ, σέ ηλικία 52 ετών. Οι διαφημιστές της πρώτοι και κατόπιν οι θαυμαστές της, την είχαν ονομάσει «βαμπίρ», δηλαδή δροκολάκα που ρουφά το αίμα των ανθρώπων και, από αυτόν τόν κοκαίνει- κικό τίτλο, δημιουργήθηκε αργότερα η λέξις «δράμπα» συνώνυμη της κινηματογραφικής γοητείας.

● ΕΝΑΣ ΣΚΩΤΣΕΖΟΣ ἀγο-
ράζει μιὰ βαλίτσα.
—Νὰ σᾶς τὴν τυλίξω; ρω-
τᾷ ὁ ὑπάλληλος.
—Ὅχι, δὲν εἶναι ἀνάγκη.
Βάλτε μου ὅμως μέσα τὸ χαρτί
καὶ τὸν σπάγγο.

● **ΕΝΑΣ ΚΥΡΙΟΣ** ξυπνάει στις τρεις το πρωί από το τηλεφώνω μου χτυπά νευρικά. Σηκώνει το ακουστικό και άκουει μία γυναικεία φωνή:

— Κύριε, λησάστε τον σκύλο σας στον κήπο και οδριάζει. Πάρτε τον μέσα, σας παρακαλώ, να ησυχάσουμε κι' έμεις!

— Εύχαριστώ κυρία μου! Καί να μέ συγχωρήτε...

Το επόμενο θράδυ, στις τρεις το πρωί, χτυπά το τηλεφώνω στον διαμερίσμα της κυρίας καί μία ανδρική φωνή της λέει:

— Κυρία μου, έσείς μου τηλεφωνήσατε χθές για τόν σκύλο;

— Μάλιστα! Απάντα έκεινη έξω φρών για τήν ένόληση.

— Τότε να μέ συγχωρήτε καί πάλι, κάνει ο κύριος εύγενικά, άλλα δέν έχω σκύλο!

● ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ Έκανε τους ανθρώπους να έγκαταλείψουν τα σπιτία τους και η τηλεόρασις ανέλαβε να τους κλείσει πάλι μέσα. (Χένρυ Φόρντ)

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

ἡ Ὁ Ἀριστείδης Ὁνάσης ἐξακολουθεῖ να καταπληττῇ τὸν κόσμο ὅχι γιατί ἀποκτᾷ περισσότερα ἢ μεγαλύτερα καράβια, ἀλλὰ γιατί κατορθώνει να ἐμφανίζεται κοντὰ στὴν Γκρέτα Γκάρμπο. Τελευταία τὸν ἐπιτυχία: τὴν παρέσυρε στὸ κοσμικώτερο χορευτικὸ κέντρο τῆς Νέας Ὑόρκης, στὸ «Ἐλ Μορόκο»... Ἡ Χρόνις πολλὰ, εἰς κάθε ἕναν Ἀνδρέα ποὺ ἐπὶ τῆς τῆς Τετάρτης. Εἶναι ἀπὸ τὰ πρῶτα χριστιανικὰ ὀνόματα. Γιά μᾶς κυρίως ἄνδρικο, γιὰ τοὺς Γάλλους πρὸ συχνὰ γυναικεῖο, Ἀντρέ γιὰ τοὺς κυρίους, Ἀντρέες με διπλὸ ἐμφύλι γιὰ τὶς κυρίες... Ἡ Ἡ Μι νου Ντρουέ, ἡλικίας 8 ἔτων, εἶναι ἡ νεώτερη ποιήτρια τῆς Γαλλίας. Σὲ δημοσιογράφους ποὺ τὴν ρώτησαν «Παίξεις συχνὰ τὶς κούκλες;» ἀπάντησε σοβαρὰ «Δὲν ἀγαπᾷ τὶς κούκλες γιατί μοιάζουν με μικροὺς πεθαμένους»... Ἡ Τὸ δνερρο τοῦ ἡθοποιοῦ : Ὁ πρῶτος ρόλος εἰς τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ Ζακ Ἀνούϊ, ὅπου ὁ Πιέρ Μπρασέρ, παίζοντας τὸν ρόλο τοῦ κόμπος Ὁρνιφλ, ἐνὸς διασήμου καὶ φλυαροῦ γότος, μένει συνεχὲς ἐπὶ τριῶνρον ἐπὶ σκηνῆς... Ἡ Ἡ Μπριζιτ Μπαρ ντό, τὸ χαϊδεμένο κορίτσι τοῦ Γαλλικοῦ Κινηματογράφου, προβοιβάτικα σὲ γυναικὰ καὶ τὶ γυναικὰ! Θὰ παίξῃ τὴν Ποππαῖα στὸ Ἰταλικὸ φιλμ «Νέρων» με Ἀγριππῖνα τὴν Γκλόρια Σάνονς. Ἡ Ἡ Ἡ Πρόδος! Βαρεθῆκατε τὸν εὐκάλυπτο καὶ τὰ διάφορα ἀντιστηπτικά ἀρώματα τῆς ὀδοντοπαστίνας σας; Στὴν Ἀμερικὴ κυκλοφοροῦν ὀδοντοπαστὲς με τὸ ἄρωμα ἐξῆ διαφορετικῶν τύπων... οὐίσκου, μπουρμπόν, σκότς, ρῶ κ.λ.π., πρὸ ἐνέμφιου δολλοῖο τοῦ σωληνάριο! Ἡ Καί λὶ γὶ μὸς : Ἡ μητέρα γόδα, ποὺ στριζίεται ἐπάνω σὲ ἕνα λεπτειπλεπτο τακούνι, εἶναι τὸ παπουσί τοῦ 1956...Εὐτυχῶς, φεύγουν μακριὰ ἀπὸ τὰ διάφορα τσόκαρα, τοὺς φελλούς καὶ τὰ πέδιλα... Ἡ Σταγόνες σοφίας : Μερικοὶ ἄνθρωποι νομίζουν πὼς ἀξίζουν πολλὰ χρήματα μόνον καὶ μόνον ἐπειδὴ τὰ ἔχουν... Ἡ Ἡ Ζουλιέτ Γκρεκό, ἡ κάποτε ἐξακτάστω καὶ ξεχρητισμένη καὶ τραγουδίστρια τὸν ὑπερρεαλιστῶν στὸ Παρίσι, προβοιβάστικη καὶ παίζει ρόλο μεγάλῃ Δουκίσσας τῆς Ρωσίας στὸ Θέατρο Ἀντουάν στὸ Παρίσι. Πρῶτος τῆς ρόλος, πρῶτος θρίαμβος! Εἰς τὴν Ἀνωσασσία, τὴν θῆθεν χαμένη κόρη τοῦ Τζορῶν, ἡ Ζουλιέτ ἔδωσε, λένε οἱ κριτικοί, μαγευτικὴ χάρι, συγκινητικὴ φωνὴ καὶ μιά καταπληκτικὰ πιστευτὴ καὶ σασηνευτικὴ παρουσία...

722

Η ΜΙΣΕΛΙΝ ΜΕΡΙΤΣ, πρώην δακτυλογράφος και μαθήτρια της δραματικής σχολής Ρενέ Σιμόν, θα παίξει το ρόλο της Ρεβέκκας στον «Ιούδα», τη νέα σκηνηκή δημιουργία του Μαρσέλ Πανιδί. Δέκα φορές θα ησαν έτοιμα για το ανέβασμα του έργου και δέκα φορές... Έχουν ο διάβολος την ούρα του. Ή γυναικεία Μισελίν θα στα- θή αυτή τη φορά τυχερώτερη;

ΤΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΧΕΙ

ΕΝΑΣ ΚΑΛΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ

ΑΠΟ ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΣΥΖΥΓΟ

ΣΤΑ 25 ΤΟΥ ΧΡΟΝΙΑ

ΣΤΑ 50 ΤΟΥ ΧΡΟΝΙΑ

Νὰ γτενίζεται με τὴν τελευταία μόδα.

Νὰ μὴ λήθῃ: «Εἶμαι πολὺ κουρασμένη».

Νὰ πηγαίνει μαζί του στὸν ράφτη του.

Νὰ μὴ ζηλεύῃ τὸν καλύτερο φίλο του.

Νὰ μὴν τοῦ κάνη ζεστὰ ἂν πάθῃ βρογ-
χικά

Στὰ γεύματα νὰ τοῦ λέη: «Γιὰ διη-

Νὰ μὴ λήη ποτὲ ὄχι γιὰ ἓναν περί-

Νὰ προτιμᾷ μιὰ βόλτα μὲ τὸ αὐτοκί-

τοὺς γονεῖς τῆς.

φλες.

Να μη βασί Κοκκίνου στα χέρια
πρωί.

Νὰ μὴ χτενίζεται μὲ τὴν τελευταίαν
 μέθοδ.
 Ποτέ νὰ μὴ λή: «Εἶσαι πάντα κουρα-
 σμένος»
 Ποτέ νὰ μὴ διαλέγῃ τὶς γραβάτες
 του.
 Νὰ μὴ ζηλεύῃ τὴν γραμματέα του.
 Νὰ ἐπιμένῃ ἀνὰ τοῦ δόσῃ φάρμακο ἢ
 κονιάκι μὲ τὸ πρῶτο φτάνισμα.
 Στὰ γεύματά νὰ μὴν τοῦ λέγῃ: «Ὅλοι
 τὰ ξέρουν αὐτὸ τοῦ ἀνεκτότου...»

Νὰ μὴν τὸν ξυπνᾷ γιὰ νὰ τοῦ πη
 ῥαῖο πού εἶναι τὸ φεγγάρι.
 Νὰ προτιμᾷ τὴν ἀνάπαυσι στὴν ἐξοχή
 ἀπὸ τὶς αὐτοκινητάδες.

Νὰ μὴ χαρίσῃ τὰ παλιὰ τοῦ παποῦ.

ΤΟΙΟΝ.
ΝΙΣΤΕ ΜΕΝ ΑΥΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΠΟΤΕ ΉΘΑΦΗ.

100

● Ο ΑΝΡΥ - ΖΩΡΖ ΚΑΟΥΖΝ που γνώρισε τα τελευταία χρόνια τόσες επιτυχίες, ιδιαίτερα με τις δύο τελευταίες του ταινίες «Οι μεροκάματοι του τριήμιου» και «Οι διαβολικοί», έτοιμάει μία καινούρια ταινία γύρω από τα επίμαχα προβλήματα του αντιμετώπιζει η Γαλλία στην Βόρεια Αφρική, με τον τίτλο «Τίνις». Το θέμα είναι λεπτό όμως και φαίνεται ότι ο Κλουζώ θα παλαιψή σκληρά με την κυβέρνηση και την λογοκρισία που έχουν σοφάρει αντιρρήσεις.

● ΕΚΕΙΝΗ: 'Ο χρόνος άλλαξε, ακόμη και τους πιο καλούς φίλους.
'Εκείνος: 'Εμένα τὸ λές; Πρίν εἴκοσι χρόνια εἴμαστε κι' οἱ δύο δέκα ἑπτὰ χρόνια. Τώρα ἐσύ εἶσαι ἐικοσιτεσσάρων κι' ἐγὼ τριάντα ἑπτὰ.



Ρίπ Κίρμπυ

9

ΤΟ ΝΕΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

ΕΠΙΣΚΕΦΙΣ ΣΤΗ ΝΙΓΗΡΙΑ

Δεν έχουν περάσει πολλά χρόνια από τότε που η Νιγηρία ήταν γνωστή με το όνομα «Ο τάφος των λευκών». Δεν ήταν για τους Ευρωπαίους που υπέφεραν από τον καυτό ήλιο της, τις επιδημίες, τις χολέρες και την φοβερή ύγρασία.

Η Νιγηρία όμως που θα δούμε στο προσεχές ταξίδι τους η Βασίλισσα της Αγγλίας Έλισάβετ και ο Δούξ του Έδιμβουργου είναι ένας πολύ διαφορετικός τόπος. Οι Ευρωπαίοι κυκλοφορούν χωρίς κατέλλο μέρα μεσημέρι και πηγαίνουν στην αγορά για να μαυρίσουν.

Το πιο σημαντικό όμως είναι πως η Νιγηρία είναι ένας από τους λίγους τόπους σήμερα, όπου το χρώμα του δέρματος των ανθρώπων δεν παίζει κανένα ρόλο. Πολλοί από τους Ιθαγενείς επιστήμους που πρόκειται να δεξιώθούν την Βασίλισσα έχουν Αγγλίδες γυναίκες. Κι' αν περάσουν από το κοσμικότατο Άλνταν Κλάμπ στο Λάγκος θα δούμε Ευρωπαίους και Αφρικανούς να τρώνε και να χορεύουν μαζί και θα δουν Νέγρες κυρίες με τουαλέτες που φέρουν την υπογραφή του Χάρτνελλ, του ράπτη της Βασίλισσας, ή και του ίδιου του Ντιόρ.

Από καιρό, στην Νιγηρία είχαν παράπονα που δεν τους είχαν επισκεφθί οι ανώτατοι άρχοντες της Κοινοπολιτείας, αλλά, συγχρόνως, υπήρξε εκεί μια έντονη εθνικιστική κίνηση και μι-

ζωρή επιθυμία για αυτοδιοίκηση, αν και οι Αγγλοι καθορίζουν πάντοτε ότι πρόκειται για «αυτοδιοίκηση εντός του πλαισίου της Κοινοπολιτείας». Το γεγονός είναι ότι σιγά-σιγά οι εντόπιοι αναλαμβάνουν σημαντικές δημόσιες θέσεις και ο δρόμος προς την πλήρη ανεξαρτησία είναι ανοικτός για τον φιλοπρόοδο λαό της Νιγηρίας.

Ένας από τους πιο γραφικούς «τύπους» που θα συναντήσουν εκεί η Βασίλισσα και ο Δούξ, θα είναι αναμφισβητήτως ο Δρ. Άνιμντι Άζικιέ, μεγαλοκαρχαρία της δημοσιογραφίας, του εμπορίου και της πολιτικής, ο οποίος αποκαλεί ο ίδιος τον εαυτό του «Ούάσιγκτον» της ζούγκλας ενώ οι συμπατριώτες του περιορίζονται εις το πολύ συντομώτερο... «Ζίκ». Σήμερα είναι πρωθυπουργός της Ανατολικής Νιγηρίας και, παρ' όσον ότι είναι πλέον γερασμένος, δεν παύει να μάχεται για το μεγάλο του ιδεώδες, την πλήρη αυτοδιοίκηση του τόπου του.

Από οικονομικής απόψεως, η Νιγηρία τα πάει θαυμάσια. Οι εξαγωγές της φθάνουν τα εκατόν είκοσι πέντε εκατομμύρια λίρες το χρόνο και οι εισαγωγές - προϊόντων, ως επί το πλείστον, αγγλικών - τα εκατόν δέκα εκατομμύρια λίρες το χρόνο. Τα κυριότερα δε προϊόντα της είναι οι καρύδες, τα κουκούτσια των χουρμάδων, το λάδι των φοινικοδένδρων και ο ψευδάργυρος.



Η ΩΝΤΡΕ-Υ· ΧΕΜΠΩΡΝ φθάνει στο Παρίσι μαζί με τον άντρα της Μέλ Φερέρ, όπου θα υποδυθή το βασικό γυναικείο ρόλο στην καινούργια ταινία του Ζαν Ρενουάρ, «Ελεάννα». Θέμα της ταινίας: οι περιπέτειες του στρατηγού Μπουλανζέ. Θέμα της ημέρας: η άρτι αποκτηθείσα αλογουρά της...

10

Ρίπ Κίρμπυ



Ένα μοναδικό χορευτικό
ρεσιτάλ από την εξαιρετη
Ζουζού Γαζή εις το
Κολλέγιο Έλληνικού

ΔΙΑΒΟΛΙΚΟ ΚΟΣΤΟΥΜΙ ΣΧΕΔΙΑΣΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΤ. ΦΩΚΑ



ΣΕ ΡΩΜΑΝΤΙΚΟ ΧΟΡΟ ΜΕ ΦΟΡΕΜΑ ΜΕ ΓΑΛΑΖΙΕΣ ΑΝΤΑΥΓΕΙΕΣ

Ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον ρεσιτάλ χορού είναι αυτό που δίδεται την Παρασκευή 2 Δεκεμβρίου, ώρα 6.30 εις το 'Αμερικανικόν Κολλέγιον 'Ελληνικού. Μόνη χορεύτρια είναι η κ. Ζουζού Γαζή, η οποία πέρυσι είχε δώσει το πιο επιτυχημένο χορευτικό ρεσιτάλ της χρονιάς. Η Κα Γαζή, μαθήτρια της Κας Κούλας Πράτσικα, χορογράφος, συνθέτης, μουσικός και καθηγήτρια τώρα στην Σχολή Πράτσικα, είναι ένα φαινόμενο χορευτικής τεχνικής, χάριτος και μουσικότητας. Παντρεμένη, μητέρα 4 παιδιών, των οποίων το μεγαλύτερο έχει φθάσει τα 12, κρατεί μίαν άπλοστη νεανική χάρι. Εις το ρεσιτάλ θα έρμηνεύση έργα Κορέλλι, Μπάχ, Μότσαρτ, Σούμπερτ, Στοκόφσκυ, καθώς και συνθέσεις της.



ΤΗΣ ΧΟΛΛΥ ΡΟΟ

5

Περίφημη ιδέα, είπα. Μήπως ξέρετε, σε ποιό ακριβώς κέντρο στις Συρακούσες; Ναι. Όταν προσπάθησα να πείσω τη μίς Κόντεντ να μείνει, μου είπε πως της ήταν αδύνατο, γιατί είχε υποσχεθεί να χορέψει στις Συρακούσες, στο... — έβυσε το κεφάλι του με άμηχανία — μία στιγμή, να θυμηθώ τ' όνομα... "Α, ναι! Στον «Κίτρινο Φάρο».

Μέσ' στο τραίνο που με πήγαινε στις Συρακούσες, σημείωσα άλλο ένα «X» στο χάρτη μου. Ταξίδεψα εκατόν πενήντα μίλια, τούτη τη φορά τραβώντας δορειοδυτικά. Και σ' αυτή, λοιπόν, την ευχάριστη πόλη, την τόσο αταίριαστη με τ' όνομά της, επαναλήφθηκε, απaráλλαχτη, η ίδια ιστορία.

Η μίς Κόντεντ είχε μείνει στο ξενοδοχείο «Συρακούσαι» πολύ λίγο. Η μίς Κόντεντ είχε χορέψει στον «Κίτρινο Φάρο».

Ο κ. Μπέν Γκρήν, ο διευθυντής του κέντρου, φάνηκε πρόθυμος να με βοηθήσει όσο και ο κ. Δημήτρης. Κι' αυτός είχε λάβει ένα γράμμα με φωτογραφίες. Η μίς Κόντεντ, μου είπε, ήταν απ' τις γυναίκες που δεν μπορείς να τις ξεχάσεις εύκολα. Ο ίδιος είχε λυπηθεί που δεν είχε κατορθώσει να την πείσει να μείνει λίγες μέρες στο καμπάρé του. Τί να γίνει όμως; Η μίς Κόντεντ είχε φύγει στις τέσσερις το πρωί για να συνεχίσει την περιόδειά της στη Γιούτικα. Ο κ. Γκρήν δεν ήξερε να μου πη που ακριβώς θα έφτανε ή μίς Κόντεντ, αλλά — με θεαίωσε — η Γιούτικα ήταν μία πόλη πολύ μικρή, πολύ μικρότερη απ' τις Συρακούσες, και δε θα δυσκολευόμουν καθόλου να βρω τη διευθύνση που ήθελα.

Ξεκίνησα άμέσως με το λεωφορείο. Είχα ξαναβρή το κέφι μου. Οι έλπίδες μου είχανε ξαναζωντανέψει με τη σκέψη πως ήταν ακόμη νωρίς και πως η Γιούτικα βρισκότανε μονάχα πενήντα μίλια απ' τις Συρακούσες. Σε δύο ώρες θα είμουνα εκεί. 'Αδύνατο να είχε προλάβει η Νατάσα να χορέψει στο κέντρο και να είχε φύγει. Τα θάσσανά μου θα τελείωναν. 'Ο,τι και να γινόταν, μία φορά η ίδια ιστορία ήταν αδύνατο να επαναληφθώ.

Δεν είχα άδικο. Όμως αυτό που έγινε ήταν κάτι πολύ χειρότερο.

Ήταν περίπου η ώρα έννεα το βράδυ όταν μπήκα στο χώλλ του ξενοδοχείου «Γιούτικα». 'Ακούμπησα τη μοναδική μου θαλίτσα —

που σχεδόν δεν την είχα ανοίξει απ' τη μέρα που είχα έρθει στην 'Αμερική — στη μεγάλη ψάθα μπροστά στην είσοδο και πλησίασα το θυρωρό.

—Μένει εδώ ή μίς Κόντεντ; ρώτησα. 'Ο θυρωρός γούρλωσε τα μάτια του κι' έμεινε με το στόμα ανοικτό.

—'Η μίς Κόντεντ! Είσαστε γνωστός της; "Ω, μα τότε πρέπει να τους δώσετε πληροφορίες! 'Ακριβώς εκεί που στεκόσαστε έγινε το κακό. 'Ακουσα κι' εγώ τον πυροβολισμό, αλλά...

Ένας άντρας ψηλός, ξερακιανός, με σκληρό κολλάρo — ο διευθυντής, όπως κατάλαβα — μάς πλησίασε.

—Καλά, καλά, Νέλσον, είπε στο θυρωρό. Θά περιποιηθώ εγώ τον κύριο.

Και σε μένα:

—Τί επιθυμείτε, κύριε... Δεν αποκρίθηκα. "Οχι πώς σκεπτόμουν να

το σκάσω — όχι ακόμη — αλλά το μυαλό μου ήταν τόσο σκοτισμένο που δεν ήξερα τί να πώ. 'Η σιωπή μου θα φάνηκε ασφαλώς παράξενη στο διευθυντή, γιατί με μία φωνή που προσπαθούσε να την κάνει εγκάρδια και άπαλή, είπε:

—Μην ανησυχείτε, κύριε. 'Η κυρία είναι πολύ καλά. Βρίσκεται στο νοσοκομείο «Μεμόριαλ», σε πολύ καλά χέρια. 'Αν έχετε την καλωσύνη να υπογράψετε στο βιβλίο μας, θα φροντίσω να έρθει κάποιος στο δωμάτιό σας να σάς πη τι ακριβώς έγινε.

Μηχανικά, με το κεφάλι πάντα άδειο, άνοικας να σκεφτώ ό,τιδήποτε, έβγαλα το στυλό μου απ' την τσέπη μου. 'Ο διευθυντής κάτι μουρμούρισε κι' εξαφανίστηκε διαστικά πίσω από μία μικρή πόρτα.

Τότε ζήτησα. Το μυαλό μου άρχισε πάλι να δουλεύει. Κατάλαβα. 'Ο διευθυντής τηλεφωνούσε στην αστυνομία.

Με κινήσεις άργες ξανάβαλα το στυλό μου στη θήκη του και με ύφος τάχα αδιάφορο τράβηξα κατά την πόρτα. 'Η θαλίτσα μου βρισκότανε ακόμη εκεί που την είχα αφήσει. Έσκυψα, την πήρα και βγήκα έξω. Ήταν αρκετός δρόμος ως τη γωνία, αλλά κατάφερα να βολέψω άργά. Μόλις έστριψα, το έβαλα στα πόδια...

Στις 9.30 καθόμουν σ' ένα μικρό, δωμερό μπάρ. Δέκα λεπτά μονάχα είχανε περάσει απ' τη στιγμή που είχα στρίψει τη γωνία του ξενοδοχείου, έμένα όμως μου φαινόταν πως είχε περάσει ένας αιώνας και πως είχα κάνει μίλια ολόκληρα τρέχοντας.

Γιατί τδβαλα στα πόδια; συλλογίζομουν. Φυσικά, αν η αστυνομία δεν ήξερε ακόμη ποιός ήταν που είχε αποπειραθί να σκοτώσει τη Νατάσα, θα ήθελε να με ανακρίνει. Το ότι δεν ήμουν εγώ εκείνος που πυροβόλησε, θα μπορούσα εύκολα να το αποδείξω — ή μαρτυρία του κ. Γκρήν ότι εκείνη την ώρα βρισκόμουνα στις Συρακούσες, θα ήταν αρκετή για να μ' απαλλάξει από κάθε υποψία — αλλά η αστυνομία, όταν μία φορά θα με είχε στα χέρια της, θα μ' άφηνε να συνεχίσω τις έρευνές μου; 'Ασφαλώς όχι.

Γι' αυτό, λοιπόν, έφευγα. Πού πήγαινα όμως; Δεν είχα φτάσει στο τέρμα μου; Δεν είχα βρή τη Νατάσα;

Ναι, αλλά εγώ ήθελα την 'Ελλεν. Και ποιός ήταν τώρα ο μόνος άνθρωπος που θα μπορούσε να με βοηθήσει να βρω την 'Ελλεν; 'Η Νατάσα.

Ο ξερακιανός άνδρας στο ξενοδοχείο είχε πη πως η Νατάσα βρισκόταν στο νοσοκομείο «Μεμό-

ριαλ». 'Η αστυνομία, που ασφαλώς θα προσπαθούσε τώρα να με βρή, θα έψαχνε άρα γε και στο νοσοκομείο; 'Ισως όχι. Γιατί αν ήθελα τη Νατάσα, θα έμενα, έστω και για λίγο, στο ξενοδοχείο για να πάρω περισσότερες πληροφορίες γι' αυτήν. 'Εγώ όμως είχα φύγει απ' το ξενοδοχείο 'Αρα — θα έβγαζε το συμπέρασμα η αστυνομία — έμένα μ' ενδιέφερε πιδ πολύ να το σκάσω παρά να πάω στο νοσοκομείο.

Ρώτησα τον μπάρμαν που ήταν το νοσοκομείο «Μεμόριαλ».

—"Ω, δεν είναι μακριά, μου αποκρίθηκε. Θά προχωρήσετε δυο τετράγωνα — έδειξε με το χέρι του — και θα στρίψετε δεξιά. Θά το ήθελε άμέσως. Ένα μεγάλο πενταόροφο κτίριο. Το μόνο μεγάλο κτίριο σ' όλο το δρόμο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 13ον

τάθηκα στο άπέναντι πεζοδρόμιο και κύταξα συλλογισμένος την πρόσοψη του νοσοκομείου. Δεν είχα καταστρώσει κανένα σχέδιο. Ήταν μάλλον άπιθανο, έλεγα, να μ' αφήσουν να δώ τη Νατάσα. 'Η ώρα ήτανε περασμένη, συγγενής της δεν ήμουν και την είχανε φέρε στο νοσοκομείο μόλις σήμερα. Πάντως έπρεπε όπωσδήποτε να βρώ κάποιον τρόπο να την πλησιάσω. Τί θα γινόταν όμως αν η κατάσταση της ήταν σοβαρή και δε μπορούσε να μου μιλήσει;

Άφου σκέφτηκα πολλή ώρα με ποιό τρόπο θα κατάφερα να φτάσω στο δωμάτιό της Νατάσας, αποφάσισα τελικά ν' ακολουθήσω τον ίδιο δρόμο. Άφησα τη θαλίτσα μου κάτω απ' τις σκάλες ενός σπιτιού, πέρασα στο αντικρινό μέρος του δρόμου και μπήκα στο νοσοκομείο απ' την περιστροφική κεντρική πόρτα του κτιρίου.

Έκεί με περίμενε η πρώτη έκπληξη... 'Ο προθάλαμος ήταν άδειος. Στο θάθος ήταν ένα γραφείο και μπροστά του μία περιστροφική καρέκλα που γυρίζει ακόμη πάνω στον άξονά της, ανεπαίσθητα, όταν μπήκα στο δωμάτιο. Ήταν φανερό πως όποιος καθόταν εκεί είχε σηκωθεί ακριβώς πριν από ένα δευτερόλεπτο. Πάνω στο τραπέζι είδα ένα ανοικτό βιβλίο που έμοιαζε με κατάστιχο. Το γύρισα προς το μέρος μου και... Τί απλό που ήταν, Θεέ μου! Νά, εκεί, στην άριστη σελίδα, κάτω απ' τη στήλη «Εισελθόντες», δεύτερο στη σειρά, ήταν γραμμένο τ' όνομα «'Ελλεν Κόντεντ». Πλάϊ τ' όνομα, ήταν σημειωμένες διάφορες παρατηρήσεις που ούτε τις πρόσεξα, γιατί στην ίδια σειρά, στην τελευταία στήλη, ήταν γραμμένες οι λέξεις: 'Αριθ. 203.

Ανέβηκα τις σκάλες χωρίς να συναντήσω ψυχή. Ήταν η ώρα δέκα. 'Οπολύ περασμένη ώρα για ένα νοσοκομείο», σκέφθηκα.

Το φως στο δεύτερο πάτωμα ήταν ακόμη πιδ αδύνατο. Πατούσα το πόδι μου στο τελευταίο σκαλοπάτι, όταν είδα κάποιον να προχωρή στο δάθος προς την αντίθετη κατεύθυνση. Στάθηκα διατακτικός, ο άνθρωπος όμως αυτός δεν μου έδωσε καμμία προσοχή. Συνέχισε το δρόμο του κι' εξαφανίστηκε πίσω από μία γωνία.

Το δωμάτιο αριθ. 203 ήταν το δεύτερο δεξιά. Πρόσεξα πως το μόνο πράγμα που χαλούσε τη συμμετρία του ατέλειωτου διαδρόμου, ήταν μία άδεια καρέκλα τοποθετημένη πλάϊ στην πόρτα αυτής της κάμαρας. Πήρα μία θαλαίνα άναπνοή κι' άνοιξα σιγά - σιγά την πόρτα.

Ήταν ένα δωμάτιο μικρό, κατάλευκο, φωτισμένο θαμπά. Δεν είχε σχεδόν κανένα έπιπλο, τίποτε που θα μπορούσε ν' άποσπάσει την προσοχή μου απ' το μόνο πρόσωπο που μ' ενδιέφερε εκείνη τη στιγμή. Ξαπλωμένη στο κρεβάτι, με τα μάτια κλειστά, το κεφάλι έλαφρά άνασηκωμένο με μαξιλάρια, είδα τη Νατάσα Παβίλωφ. Το πρόσωπό της είχε μιάν άνατριχιαστική λευκότητα. 'Ισως νάτανε θυσιμένη σε νάρκη, γιατί όταν άνοιξε τα μάτια και με κύταξε, φαινόταν σά να μην έβλεπε, σά να μην καταλάβαινε τί γινότανε γύρω της. Σιγά - σιγά, μία έκφραση τρόμου απλώθηκε στα μάτια της.

—Ποιός είσθε; ψιθύρισε. Δεν είσθε δικός

τους;

Και άμέσως κατόπιν:

—"Α, είσαι ό 'Εγγλέζος! Σε θυμούμαι. 'Ο 'Εγγλέζος που γνώρισα κείνη τη βραδυά στο Βερολίνο. Έκείνος που άγαπά ή 'Ελλεν.

Ένα ζεστό κύμα πλημύρισε την ψυχή μου. Τόξερα όλον τον καιρό πως ή 'Ελλεν μ' αγαπούσε. 'Όπως τόξερε κι' εκείνη — ήμουν βέβαιος γι' αυτό — πως κι' εγώ την αγαπούσα. Κάθε άνθρωπος όμως είναι μόνος στον κόσμο, τρομακτικά μόνος. 'Απ' τη στιγμή που γεννιέται ως τη στιγμή που πεθαίνει, κάθε άνθρωπος προσπαθεί να λυτρωθί απ' τη μοναξιά του, άποζητώντας να βρή την άδερφή ψυχή που θα γεμίσει το κενό που νοιώθει μέσα του. Κάθε άνθρωπος λαχταρά ν' άκούση λίγα λόγια άγάπης για ν' άποτινάξει από πάνω του το καταθλιπτικό δάρος της φοδερής μοναξιάς. Αυτά τα λόγια χρειάζομουν όσο τίποτε άλλο και ή 'Ελλεν τα είχε πη. Είχε πη σ' αυτήν εδώ την κοπέλλα πως μ' αγαπούσε. 'Η σκέψη με γέμισε με άνέκφραστη άγαλλίαση.

—Είμαι ό Τζών Τέρραντ, είπα απλά.

—Μά ναι, το ξέρω, ψιθύρισε ή Νατάσα.

Καθώς την κύταξα, έξηγουσα τον ένθουσιασμό του κ. Δημήτρη και του κ. Γκρήν. 'Η Νατάσα που είχα μπροστά μου ήταν άσύγκριτα ώραιότερη απ' το κορίτσι με την έξωτική καλλονή που είχα γνωρίσει πριν δυο χρόνια στο Βερολίνο.

—Νατάσα, τί έγινε; ρώτησα.

—Έκανα μιά άνοησία, μιά μεγάλη άνοησία, άποκρίθηκε ή Νατάσα. 'Όταν μπήκα στο χώλλ του ξενοδοχείου...

—"Οχι, όχι, δεν έννοώ αυτό. Θέλω να μάθω τί έγινε απ' την άρχή. Προχώρησα και κάθησα στο κάθισμα που ήταν πλάϊ στο κρεβάτι.

—Θέλω να μου τή πής όλα, παρακάλεσα.

Η Νατάσα φαινόταν άνήσυχη, κουρασμένη.

—Στους άστυνομικούς δεν είπα τίποτε. Δεν τους έδωσα ούτε τ' όνομά μου. Γιατί δεν ξέρω τί θάπρεπε να πώ και τί να κρύψω... Σε σένα όμως... Σε σένα νομίζω πως μπορώ να μιλήσω.

—Ναι, Νατάσα, σε μένα πρέπει να μιλήσει.

—Δεν θέρω, αλήθεια, από πού ν' άρχίσω. Νομίζω πως έκείνο το τηλεφώνημα ήταν ή άρχή... Πρώτα απ' όλα πρέπει να σου πώ πως παντρευτήκα. Μένω στο Παρίσι όπου πριν δυο χρόνια με είχε στείλει ή 'Ελλεν — δίστασε άνεπαίσθητα — ή 'Ελλεν Κόντεντ. Στην άρχή, ή μαμά κι' εγώ ζούσαμε με ψεύτικο όνομα, ένα όνομα που μάς είχε δώσει ή 'Ελλεν. 'Υστερα παντρευτήκα. Τώρα τ' όνομά μου είναι πραγματικό. Λέγομαι κυρία 'Αντρέ Ζιρού — ένα άχνό χαμόγελο φώτισε το πρόσωπό της, ή φωνή της έτρεμε απ' τη συγκίνηση — κι' έχω ένα κοριτσάκι όκτώ μνηών, την Ζίτα μου... Έτσι λέγανε χαιδευτικά την μητέρα μου. Πέθανε ή καμένη! Δε μπόρεσε να ζήσει χωρίς τον μπαμπά. Τουλάχιστον όμως εκείνη πέθανε ήρεμα, γαλήνια, χωρίς να νοιώσει τις μπόττες τους να τσαλαπατούν το κορμί της. 'Η 'Ελλεν τη γλύτωσε απ' αυτό το μαρτύριο... Μένω, λοιπόν, στο Παρίσι. 'Ο άντρας μου είναι έμπορος. Δέ χορεύω πιά, όχι γιατί δε μ' άφίνει ό άντρας μου, αλλά γιατί ή ζωή μου είναι γεμάτη με άλλα πράγματα. Έχω την κόρη μου... "Α, ναι, σου το είπα.

Πήρε, με κόπο, μιά θαλαίνα άναπνοή, σά να πονούσε τρομερά.

—Μιά μέρα κύττησε το τηλέφωνο, συνέχισε. Κάποιος με ζήτησε με τ' όνομα που είχα πριν παντρευτώ, δηλαδή τ' όνομα που μάς είχε δώσει

ή 'Ελλεν στη μαμά και σε μένα. Λίγο μπερδεμένα είναι όλα αυτά, αλλά με καταλαβαίεις, έτσι δεν είναι;

Ένεψα ναί.

—'Η γυναίκαία φωνή στο τηλέφωνο μιλούσε ρωσικά κι' αυτό με τρόμαξε πολύ. Δεν είχα μιλήσει ρωσικά από τότε που πέθανε ή μαμά. Δεν κάνω καθόλου παρέα με Ρώσους πρόσφυγες γιατί, όταν μάς έστειλε στη Γαλλία, ή 'Ελλεν Κόντεντ μάς είχε πη να μην πηγαίνομε ποτέ σε μέρος όπου συχνάζουν οι Ρώσοι που μένουν στο Παρίσι. Ήταν επικίνδυνο, μάς είχε πη, γιατί εκεί θα έψαχναν οι άλλοι να μάς βρουν. 'Η γυναίκα που μου μιλούσε στο τηλέφωνο μου έδωσε

τρα. "Όλα ήταν κανονισμένα. Μόλις θα έφθανα στη Νέα 'Υρκη, έπρεπε να παρουσιαστώ στο ξενοδοχείο «Σαιντ Ρέτζις» και να ζητήσω δυο γράμματα στ' όνομα της Στεφανίας Στέτσον. Άπογοητεύθηκα πολύ όταν πήγα στο ξενοδοχείο «Σαιντ Ρέτζις», γιατί είχα νομίζει πως τα γράμματα θα ήταν από την 'Ελλεν και δε βρήκα κανένα γράμμα. "Ας είναι. Το μήνυμα, λοιπόν, έλεγε πως έπρεπε να χορέψω σε τέσσερες πόλεις και αυτό ήταν όλο. Έπειτα θα γυρνούσα στο Παρίσι. Τίποτ' άλλο. "Αν τή έκανα όμως όλα αυτά — μου είπε ή γυναίκα στο τηλέφωνο — θα έσωζα τη ζωή της 'Ελλεν. Δέ θέλησε με κανένα τρόπο ν' άπαντήσει στις έρωτήσεις μου... Πέ-

ρυσι, στο Παρίσι, είνα πάει στην άμερικανική πρεσβεία για να ζητήσω πληροφορίες για την 'Ελλεν Κόντεντ. Κι' εκεί δε δέχτηκαν ν' άπαντήσουν στις έρωτήσεις μου. Το κάπως περίεργο όμως ύφος τους με είχε κάνει να σκεφτώ πως κάτι κακό είχε πάθει ή 'Ελλεν Κόντεντ εκείνη τη νύχτα στο Βερολίνο... ή, ίσως, εξ αίτίας εκείνης της νύχτας. "Ποιός ξέρει, σκέφτηκα, μπορεί μ' αυτό τον τρόπο να σώσω τη ζωή της 'Ελλεν. Δεν μου ήταν εύκολο ν' άποχωριστώ τη Ζίτα μου κι' ό 'Αντρέ φοβότανε να μ' αφήσει να έρω. Του έξηγησα



Εικονογράφησης : Χ. Βέλλου

ένα μήνυμα ρωσικά. Το επανέλαβε πολλές φορές. Ήταν μεγάλη άνάγκη, μου είπε, να το μάθω απ' έξω γιατί ήταν μήνυμα απ' την 'Ελλεν Κόντεντ. Ξέρεις, Τζών, πως ή 'Ελλεν έσωσε την ζωή της μαμάς και τη δική μου. Όταν της είχα πη τότε πως δεν εύρισκα λόγια να την εύχαριστήσω, μου άποκρίθηκε πως δεν ήταν εκείνη, κατή δουλειά της και πως αν δεν ήταν εκείνη, κατις άλλος θα βρισκόταν που θα έκανε το ίδιο στη θέση της. Μπορεί να ήταν έτσι, δεν ξέρω. Αυτό όμως δεν αλλάζει τα πράγματα για μένα. Έγώ μία φορά στην 'Ελλεν χρωστώ τη ζωή μου. 'Ακουσα, λοιπόν, με προσοχή το μακρύ μήνυμα, προσπαθώντας να το συγκρατήσω στο μυαλό μου. Το μήνυμα έλεγε πως έπρεπε να μπακάρω στο υπερωκεάνιο «Βασίλισσα 'Ελισάβετ», να πάω στην 'Αμερική και να χορέψω σε τέσσερες άμερικανικές πόλεις, σε τέσσερα νυκτερινά κέν-

πως αν εγώ είχα εκείνον κι' εκείνος έμένα και οι δυό μας είχαμε τη Ζίτα, το χρωστούσαμε μονάχα στην 'Ελλεν Κόντεντ, και τότε δέχτηκε. Κι' έτσι ήρθα.

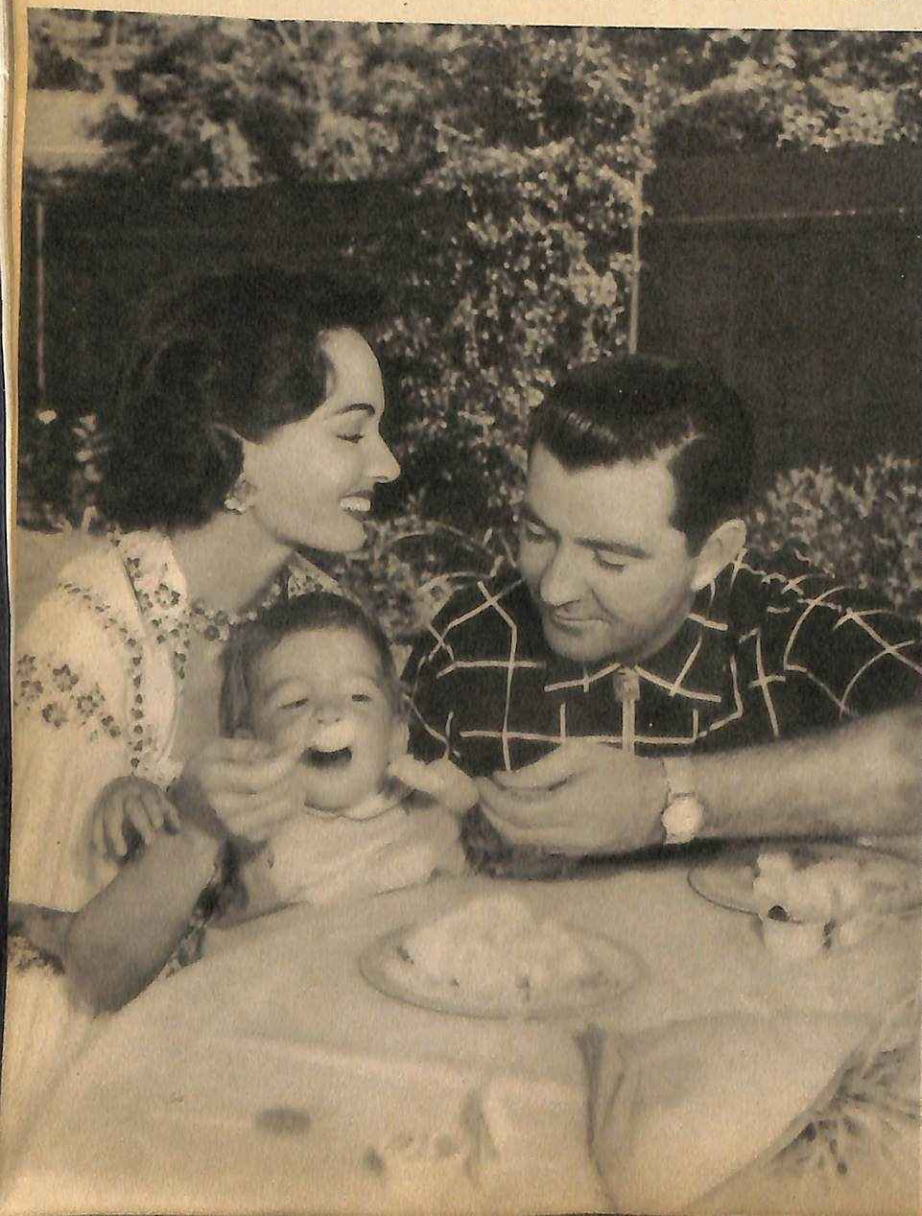
Έπειτα, — 'Ηρθα, λοιπόν στην 'Αμερική. Με περίμεναν. Χόρεψα. Είναι φανερό πως ό κ. Γκρήν κι' ό κ. Δημήτρης — όλοι αυτοί — δεν έχουν ιδέα από τίποτε. Είχανε πάρει γράμματα και φωτογραφίες μου, που δεν τους τα είχα στείλει εγώ. Δεν έβλεπα τίποτε το άσυνηθιστο γύρω μου, αλλά ένιωθα πως με παρακολουθούσαν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48



Η ΝΤΕΜΠΟΡΑ ΚΑΡΡ ΛΑΤΡΕΥΕΙ ΤΗΝ ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΜΕΛΑΝΙΑ

Η ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΝ ΜΠΛΑΥΘ - ΜΑΚ ΝΑΛΤΥ



ΑΣΤΕΡΕΣ ΚΑΙ

Οι εύτυχισμένες οικογένειες της

Κάποτε ένας ξυπνος Ρωμηός αποφάσισε να παντρευτεί μια κοπέλλα είκοσι χρόνια μικρότερή του και σ' ένα φίλο του που εξέφραζε δικαιολογημένα φόβους, έδωσε την εξής απάντηση: «Εγώ δεν έχω καμμία ανησυχία. Τα δύο πρώτα χρόνια του γάμου μας την έπεισα να κάνωμε δύο παιδιά».

Κάτι τέτοιες θεωρίες φαίνεται ότι είχε και ο Μάικλ Ουάιλντιγκ όταν πήρε την γενναία απόφαση να παντρευτεί την νεαρωτάτη 'Ελιζαμπεθ Ταϊλор, ένα παραχαϊδεμένο κορίτσι που είναι, επί πλέον, έκθαμβωτικά όμορφη. Πράγματι, σέ τρία χρόνια μέσα, ο Κρίστοφερ Έντουαρντ Ουάιλντιγκ (γενν. στις 27 Φεβρ. 1955) ήρθε να συμπληρώσει την εύτυχία του ζεύγους που ήδη είχε αποκτήσει τον Μάικλ Χάουαρντ Ουάιλντιγκ έννηα μήνες μετά από το γάμο τους. 'Η 'Ελιζαμπεθ Ταϊλор, ή οποία υπέφερε αρκετά στην έγκυμοσύνη της, δεν έχει καιρό πλέον για τους άπειράριθμους άλλοτε θαυμαστές της, γιατί είναι απόλυτα άπασχολημένη από τους δύο γιους της και τον σύζυγό της, τον συμπατριώτή της (γιατί ή Λιζ του Χόλλυγουντ είναι στην πραγματικότητα 'Εγγλέζα όσο και ο Μπίγκ Μπέν) Μάικλ Ουάιλντιγκ.

Η ΑΝΗΣΥΧΗ ΕΛΙΖΑΜΠΕΘ ΤΑΙ'ΥΛΟΡ ΒΡΗΚΕ ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΤΗΝ



ΑΣΤΕΡΑΚΙΑ

Μέκκας του Κινηματογράφου

'Η επίσης νεαρωτάτη 'Αν Μπλάυθ βρίσκεται ακόμη στην πρώτη της... προσπάθεια. 'Ο γάμος της με τον σοβαρώτατο και συμπαθέστατο δρα Μάκ Νάλτυ έγινε πρό έναμυς έτους και ό μικρός της Τίμοθυ μόλις αρχίζει να περπατά. 'Η 'Αν Μπλάυθ, αίσθηματική κοπέλλα με γερές θρησκευτικές δάσεις, δεν έχει σκοπό να σταματήσει όμως τόσο νωρίς. 'Ονειρό της είναι μια πολυάριθμη κι' εύτυχισμένη οικογένεια.

Αυτό άλλωστε ισχύει και για την αθλήτρια 'Εστερ Ουίλλιαμς, ή οποία, μετά από μία πρώτη, τραγική πτώση που της κόστισε τον πρόωρο θάνατο του πρώτου της παιδιού, είναι ή εύτυχισμένη μητέρα τριών σήμερα παιδιών.

'Αντιθέτως από μια κόρη έχουν ή Ντέμπορα Κάρρ και ό Τζήν Κέλλυ. 'Η μικρή Τζήν Μπάρτλεϋ όμως δεν έχει παράπονα από την ήρεμη οικογενειακή ζωή της, ενώ ή πανέξυπνη και ήδη μεγαλούτσικη Κέρρυ, που έχει τὰ κατάμαυρα μαλλιά και μάτια του πατέρα της, είναι υποχρεωμένη να βρίσκεται πότε με τον θαυμαστό της μπαμπά και πότε με την μαμά της, γιατί ό Τζήν Κέλλυ, μορφωμένος και κοσμοπολίτης, δεν μένει συχνά με την άπλη Μπέτσυ Μπλαίρ ή οποία έν τούτοις γνώρισε έφέτος, για πρώτη φορά, την μεγάλη έπιτυχία στο ρόλο της ταπεινής δασκαλίτσας του «Μάρτυς».

ΠΟΘΗΤΗ ΕΥΤΥΧΙΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ «ΑΝΔΡΕΣ» ΤΗΣ



Η ΕΣΤΕΡ ΟΥ'ΙΛΛΙΑΜΣ ΚΑΙ Η ΣΟΥΖΑΝ — ΤΕΝΝΥ ΓΚΕΗΤΖ

Η ΜΙΚΡΗ ΚΕΡΡΥ ΕΙΝΑΙ ΙΔΙΑ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΤΖΗΝ ΚΕΛΛΥ



Τέλος, κάποια στιγμή, ο Γκρεβίλ χασμουρήθηκε κι' έκλεισε το βιβλίο του μ' ένα ξερό κρυό.

—Είμαι κουρασμένος, είπε, αλλά εσύ θα είσαι σίγουρα πολύ πιο κουρασμένη ύστερ' από τόσο ταξίσι.

Σηκώθηκε. Σηκώθηκε και η Έμμα και στάθηκε πεισμένα μπροστά του, περιμενοίνας. «Ίω-ρα, ω ασφαλώς τωρα!» σκέφτηκε. Ο Γκρεβίλ την κύτταξε μέσ' στα μάτια. Η Έμμα αντίκρυσε το βλέμμα του, προσπαθώντας να δώσει στο πρόσωπο της έκφραση όσο μπορούσε πιο παθητική.

—Τί συμβαίνει, Έμμα; την ρώτησε ο Γκρεβίλ.

—Ω, Γκρεβίλ, δεν είμαι και τόσο κουρασμένη. Είσαι τόσο καλός! Θάθελα να σ' ευχαριστήσω μ' όλη μου την καρδιά, είπε η Έμμα με την επαρχιώτικη προφορά της.

Ο Γκρεβίλ ήρθε κοντά της. Ένα έλαφρο χαμόγελο πλανήθηκε στα χείλη του. Η Έμμα περιμενε.

—Νομίζω πως μπορούμε από τώρα ν' αρχίσουμε όπως πρόκειται να συνεχίσουμε, είπε ο Γκρεβίλ και ο σύστημα τόνος της φωνής του άγγαυσε την Έμμα. Πρώτα-πρώτα, η προφορά σου. Πρόσχε να μιλάς όπως μιλώ εγώ, Έμμα.

—Ω, Γκρεβίλ! ψιθύρισε η Έμμα μ' ένα μικρό λυγμό.

—Με συγχωρή, δεν ήθελα να σε στενοχωρήσω, είπε ο Γκρεβίλ.

Πήρε από το τραπέζι ένα καντηλιέρι.

—Ελα, θα σου φέξω ως το δωμάτιό σου. Από αύριο, θα είναι δική σου δουλειά να σήνεις τα κερία και να κλειδώνεις τις πόρτες. Έλα, Έμμα!

Η Έμμα ανέθηκε πίσω του τη σκάλα, συγχισμένη και πολύ σαστισμένη. «Δεν είναι φυσικό», έλεγε στον εαυτό της. «Δεν είναι φυσικό». «Έξω απ' την πόρτα της, του έριξε ένα βλέμμα άπελπισμένο. Καθώς ο Γκρεβίλ στεκόταν εκεί, με το πρόσωπό του φωτισμένο από την φλόγα του λυχνariού, με το κορμί του μέσ' στη σκιά, της φάνηκε σαν φάντασμα.

—Γιατί δεν πιάς ίσια στο κρεβάτι σου, πρότεινε η Έμμα, και δέ μ' αφήνεις να σου φέρω ένα σκούφο για τη νύχτα;

—Όχι, ευχαριστώ, αποκρίθηκε ο Γκρεβίλ.

—Αρκετά κουβεντιάσαμε απόψε. Είμαι, πρέπει να ξέρεις, άνθρωπος έγκρατης.

Έκανε μια μικρή υπόκλιση και πρόσθεσε:

—Καληνύκτα, Έμμα. Ύπνιν έλαφρο.

—Καληνύκτα, είπε η Έμμα και μπήκε στο δωμάτιο.

Βρήκε τη μητέρα της καθισμένη στο κρεβάτι.

—Μπα, εδώ ήρθες; αναφώνησε η κ. Κάντογκαν. Αυτό δεν το περίμενα.

—Ούτ' εγώ! αποκρίθηκε η Έμμα.

Η κ. Κάντογκαν την κύτταξε με περιέργεια.

—Τσακωθήκατε, Έμμα; Του είπες την αλήθεια για το μωρό και τσακωθήκατε;

—Δεν του είπα τίποτε, μαμά. Έσύ ή ίδια δεν έλεγες πως δε θάθελε να του κουβαληθούμε με το παιδί;

Η Έμμα δεν είχε ακόμη αποφασίσει πως θα χειριζόταν αυτό το ζήτημα. Στο γράμμα της, είχε αφήσει τον Γκρεβίλ να καταλάβει πως το μωρό είχε γεννηθή νεκρό. Πως μπορούσε τώρα να του πη πως είχε ένα κοριτσάκι λίγων εβδομάδων που το είχε αφήσει στη γιαγιά της;

—Δε θα του κάνω κουβέντα για την ώρα, μαμά. Μπορεί και να μη το πω ποτέ.

Έχοντας πάλι στο νου της τον Γκρεβίλ, άρχισε να ξεντώνεται, πετώντας τα ρούχα με θυμό.

Αφού δεν την ήθελε, τί να γίνει; Έσθισε το κερί και χαμογέλασε θλιμμένα μέσ' στο σκοτάδι.

«Έμμα, Έμμα», σκέφτηκε, «μην κρύβεσαι απ' τον εαυτό σου!» Είτε ένοιωσε για τον Γκρεβίλ εγνωσμένη είτε όχι, πάντως ένα ήταν βέβαιο.

Ηταν έρωτευμένη μαζί του και τον ήθελε. Έρωτευμένη μαζί του; Ήταν, αλήθεια, αυτό που ένοιωσε άγάπη; Δύσκολο πράγμα να καταλάβεις αυτό το αίσθημα. Έμαζε να βρή λέξεις για να το περιγράψει. Μέσ' στο μυαλό της, το σκέτιζε με την έκφραση του προσώπου του, που της φαι-

νότανε πάντα σαν πρόσωπο μικρού αγοριού. Περιέργω, αισθανόταν την επιθυμία να τον προστατεύσει. Κι' αυτό ήταν, φυσικά, κοινό γιατί εκείνος ήταν που την προστάτευε. Ένοιωθε για τον Γκρεβίλ ένα αίσθημα σχεδόν μητρικό, κάτι ξεχωριστό. «Μπορεί αυτό να είναι η πραγματική αγάπη», σκέφτηκε σοβαρά.

—Ανήσυχη, τέντωσε τ' αυτί για ν' ακούση την ήρεμη αναπνοή της μητέρας της και γήγχε, ξυπόλυτη, απ' το δωμάτιο.

Έξω απ' την πόρτα του Γκρεβίλ στάθηκε ένα λεπτό. Άκουσε τα θήματά του μέσα. Περίμενε να γίνη απόλυτη ήσυχια κι' έστριψε το χερούλι. Η πόρτα ήταν κλειδωμένη.

Ξαναγύρισε άργά-άργά στο δωμάτιό της και ξάπλωσε πλάι στη μητέρα της. Μια γιατί λοιπόν την είχε πάρει ο Γκρεβίλ στο σπίτι του; Όχι βέβαια μονάχα για να την μορφώσει. Ουμήθεκα μια φράση απ' το γράμμα του. «Σου προσφέρω την προστασία μου με την αγνότερη σημασία της λέξεως...» Ουμήθεκα κι' εκείνο το άλλο που της είχε πει—πως δεν έπρεπε να πάη στο ατελιέ του Ρόμνευ, αν δεν έπαιρνε πρώτα κάποιο λούστρο. Και πως ο Ρόμνευ θα φύλαγε το μυαλό της... Όλα ταυτα πέρασαν ξαφνικά απ' το μυαλό της και της έδωσαν τη μόνη εξήγηση που της φάνηκε δυνατή. Ο Γκρεβίλ είχε σκοπό να την παντρευτή!

Για φαντάσου! Και είναι γιυός του κόμι του Ουάρικ!

Τόσο μεγάλη ήταν η συγκίνηση της που άρπαξε τη μητέρα της απ' τους ώμους.

—Μαμά, ξύπνα! Ξέρεις κάτι, μαμά; Σε λίγο καιρό θα είμαι η κόμισσα του Ουάρικ!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙV

Ο Ρόμνευ είπε εύγενικά:

—Ακόμη δυό-τρία λεπτά, Έμμα και τελειώνουμε για σήμερα.

—Μουδισαα λιγάκι, αποκρίθηκε η Έμμα. Πάντως, παρ' όλο το μουδισμά της, κρατούσε ακόμη την άρχική πόδα που της είχε δώσει ο Ρόμνευ, με απόλυτη φυσικότητα και άνεση. Κι' όμως, άμα το σκεπτόσουν, ήταν αλήθεια κάπως κομικό, αυτή, η Έμμα Χάρτ, να στέκεται στα γόνατα, ντυμένη καλόγρια, με τα χέρια ένωμένα σε στάση προσευχής! Ίεροσουλία, θάλε-γαν πολλοί.

—Έχεις πραγματικό ταλέντο για να ποζάρης, είπε ο Ρόμνευ που συνέθιζε να κουβεντιά-ζη καθώς ζωγράφιζε. Πως τα καταφέρνεις, Έμμα;

—Να σου πώ, φαντάζομαι τον εαυτό μου όπως θα με ήθελες και παίρνω την ανάλογη έκφραση.

—Μ' άλλα λόγια, γεννημένη ήθοποιός.

—Ω, δε νομίζω. Μπορώ να ποζάρω, αλλά δεν μπορώ να παίξω ένα ρόλο.

Γέλασε σιγά-σιγά να θυμήθηκε κάτι που τη διασκεδάζε, άμέσως όμως ξαναπήρε την πόδα της άτεινίζοντας κατανυκτικά το Άπειρο.

—Αν και με τη ζωή που κάνω τώρα, συνέχισε, δε μου είναι διόλου δύσκολο να αισθανώ-μαι σαν καλόγρια.

Ο Ρόμνευ χαμογέλασε.

—Αλήθεια;

—Παράξενος τύπος αυτός ο Γκρεβίλ. Πρέ-πει να του πής νάβρη μια μέρα να σου ποζάρη για καλόγρηος.

—Μπορεί να του το πώ, γέλασε ο Ρόμνευ. Τό κεφάλι λίγο ψηλότερα, παρακαλώ. Ναι, έτσι.

Είχανε περάσει κάπου εξή μηνες από τότε που η Έμμα είχε έγκατασταθή στο σπίτι του Γκρεβίλ, που φαινόταν αρκετά ικανοποιημένος από τις προόδους της. Τα έγγλέζικά της, έλεγε, είχανε διορθωθή σημαντικά, και η επαρχιώτικη προφορά της γινόταν αντίληπτη μονάχα όταν ξεχνούσε να την προσέξη.

Κάπου-κάπου, όταν συλλογιζόταν πόσο ήσυχη ήταν η ζωή της, η Έμμα άναστενάζε, γενικά όμως, άπορροφημένη καθώς ήταν από τα μαθήμα-τά της, ήταν ευχαριστημένη και μάλλον εύτυχι-σμένη. Οι τακτικές τώρα πιά έπινοκίσεις της στο εργαστήριο του Ρόμνευ, στην πλατεία Κάδεντις, συντελούσαν πολύ στο να διασκεδάζουν τη μονο-τονία της ζωής της και η φίλη της με τον ζωγρά-φο γινόταν όλοένα και πιο στενή με κάθε της αν-νάντηση μαζί του. Ο κόσμος, η Έμμα το ήξε-ρε, τους κουτσομπόλευε, το κουτσομπολιό όμως στηριζόταν μονάχα σε εικασίες. Η αγάπη που υπήρχε ανάμεσά τους ήταν άγνή, άμολυτη από σωματικές ανάγκες, όπως έλεγε ο Ρόμνευ. Η Έμα-μα ήταν για τον ζωγράφο κάτι περισσότερο από ένα μοντέλο, ήταν η μεγαλύτερη πηγή έμπνευ-σεως που θα μπορούσε ποτέ να δώη ένας καλλι-τέχνης.

Τα δικά της αίσθήματα άπέναντι του Ρόμνευ, ήταν τα αίσθήματα μιάς κόρης για έναν πατέρα που είναι επίσης κι' ο καλύτερος φίλος της.

—Αρκετά για σήμερα, είπε ο Ρόμνευ.

Η Έμμα σηκώθηκε και πήγε ν' αλλάξει. Μό-λις πέταξε από πάνω της το ένδυμα της μοναχής, έγκατέλειψε την κατανυκτική της έκφραση παίρ-νοντας μοιμοιιάς το συνηθισμένο εύθυμο ύφος της. Άργότερα—ή συνήθεια αυτή είχε καθιερω-θή από καιρό—πήγε να ετοιμάσει το τσάι. Κα-θώς καταγινότανε στην κουζίνα, αναπαλούσε τις εύτυχισμένες μέρες που είχε περάσει στο ατελιέ του ζωγράφου. Στην αρχή, ο Γκρεβίλ δεν ήθελε να της δώσει την άδεια να ποζάρη, παρ' όλες τις παρακλήσεις του Ρόμνευ. Έκείνο που τον είχε πείσει τελικά να την αφήση να πάη στο εργαστή-ριο του ζωγράφου, μ' όλο που δεν έκρινε ακόμη τη στιγμή κατάλληλη, ήταν ένα γράμμα του θείου του από τη Νεάπολη. Ο σερ Ουίλλιαμ Χάμιλτον έγρα-φε πως ήθελε πολύ να δη ένα πορτραίτο της «προ-στατευομένης» του άνεπιού του.

—Μην ξεχνάς όμως αυτό που θα σου πώ, είχε δηλώσει ο Γκρεβίλ στην Έμμα. Άν τύχη και συναιτήσης κόσμο στο ατελιέ, θα μιλάς όσο μπορείς λιγότερο και θαχης μονάχα το νου σου ν' ακούς τους άλλους με προσοχή.

Τη συμβουλή αυτή η Έμμα την είχε άκολου-θήσει μ' επιτυχία, μελετώντας προσεκτικά τους άριστοκράτες που συναντούσε, προσπαθώντας να μιμηθή τις άνετες, άπόλυτα φυσικές κινήσεις τους, τον έκλεπτυσμένο τρόπο της όμιλίας τους.

—Η έπαφή με τον καλό κόσμο σου έκανε πολύ καλό, είχε δηλώσει ο Γκρεβίλ ύστερ' από τον πρώτο μήνα.

Η Έμμα συμφωνούσε μαζί του. Καταλάβαι-νε πως κάποια άλλαξη γινόταν μέσα της. Τό ένοιωθε. Στο βάθος όμως, έλεγε στον εαυτό της, μένω και θα μείνω πάντα η ίδια. Όστούνο, ήταν αλήθεια πολύ διασκεδαστικό να ξέρη πως κορδι-δευε τόσους ανθρώπους, προ πάντων τους άντρες.

Γύρισε στο εργαστήριο κρατώντας το δίσκο του τσαγιού κι' άρχισε να κουβεντιάζη με το ζω-γράφο.

—Δεν φαντάζεσαι, Έμμα, της είπε ο Ρόμνευ κάποια στιγμή, πόσες άπογοητεύσεις μπορεί να σου προένηση μια ρομαντική αγάπη. Σου δί-νω μια συμβουλή, Έμμα. Όταν αγάπησης στη ζωή σου, νάχης το νου σου να μην είναι ο έρω-τάς σου τυφλός και παράφορος.

—Ω, είμαι αρκετά λογική, αποκρίθηκε η Έμα-μα. Άλλά, πρόσθεσε με ύφος σκεπτικό, εκείνος που με κάνει και τα χαλάω λιγάκι είναι ο Γκρεβίλ. Τί να σου πώ; Δεν τον καταλαβαίνω αυτόν τον άνθρωπο, Ρόμνευ.

—Μα είναι καλός μαζί σου, έ;

—Ναι, αλλά φτάνει αυτό, όταν εγώ είμαι έρωτευμένη μαζί του;

—Ανασήκωσε τους ώμους. Η κατάστασης ή-ταν ή ίδια όπως και την πρώτη μέρα που είχε πάει στο σπίτι του Γκρεβίλ. Γέλασε πικραμένα.

—Είναι λιγάκι τσιγγούνης. Είμαι υποχρεω-μένη να προσέχω την κάθε πεντάρα που ξοδεύω. Αυτό όμως θ' αλλάξει, υποθέτω, όταν θα γίνη κόμης του Ουάρικ.

Ο Ρόμνευ την κύτταξε με περιέργεια.

—Πώς είπες; ρώτησε.

—Ω, δεν μιλάει ποτέ για την οικογένειά του, όταν όμως πεθάνη ο πατέρας του...

—Άγαπητή μου Έμμα, την έκοψε ο Ρόμνευ, ο πατέρας του είχε πεθάνει από καιρό. Κόμης του Ουάρικ είναι τώρα ο μεγαλύτερος άδελφός του Γκρεβίλ. Είναι παντρεμένος κι' έχει ένα γιό-πο που θα κληρονομήση τον τίτλο. Η πιθανότης να γίνη κάποτε ο Γκρεβίλ κόμης του Ουάρικ, είναι πολύ μακρινή.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 29.Νοεμβρίου — 5 Δεκεμβρίου



ΚΡΙΟΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου: 'Η εύτυχία είναι κοντά σας. Θα έπιτύχετε εις δλους τούς τομείς 'ν άποφασίσετε να δράσετε άμέσως και χωρίς δισταγμούς. Προσέχετε μόνον την ύγεια σας. Εύνοική ημέρα: Τρίτη, άριθ. 8.



ΤΑΥΡΟΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-20 Μαΐου: Μια καινούργια φίλια θ' αλλάξη το ρυθμό της ζωής σας. Σκεφθήτε πολύ πριν ένεργήσετε στην έργασία σας για να μη μετανιώσετε άργότερα. Εύνοϊκές ημέρες: Σάββατο και Κυριακή, άριθ. 65 και 4.



ΔΙΔΥΜΟΙ.— Για δσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου-21 'Ιουνίου: Μη παρασύρεσθε από άδικαιολόγητους ένθουςιασμούς. Άλλαξη εις την εξέλιξη των οικογενειακών σας υποθέσεων. Έλαφρά άδιαθεσία που θα όφείλεται σε υπερκόπωση. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 2.



ΚΑΡΚΙΝΟΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουνίου-22 'Ιουλίου: Μαθαίνετε εκπληκτικά νέα που θα σας δάλουν σε σκέυι. Έπιτυχία στον επαγγελματικό τομέα. Προσέχετε μόνον τις κινήσεις σας. Εύ-νοϊκή ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 7.



ΛΕΩΝ.— Για δσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 Αυγούστου: Δυσκολίες. Μία πρόσκλησις θα δώση εύχάριστη διέξοδο στις στενω-χώριες σας. Τα γεγονότα θα σας βοηθήσουν να πάρετε τις σωστές άποφασεις. Πιθανή άδιαθεσία. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 3 και 8.



ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 23 Αυγ.-22 Σεπτεμβρίου: Θα πάρετε χρήματα που δεν τα περιμένατε. Τα άστρα έννοούν τις καινούργιες σας ιδέες. Είναι καιρός, λοιπόν, να δράσετε ίδιως στον αίσθηματικό τομέα. Εύνοϊκές ημέρες: Δευτέρα και Κυριακή, άρ. 8, 54.



ΖΥΓΟΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ.-22 'Οκτωβρίου: 'Η καινούργια έβδομάδα θα σας άπογοητεύση. Άν όμως δεν χάσετε το θάρρος σας πολύ σύντομα θα πάρετε μια μεγάλη χαρά. Κάποιο ά-γαπητό σας πρόσωπο θα άδιαθετήση. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άρ. 9, 13.



ΣΚΟΡΠΙΟΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Νοεμβρίου: Αίσθηματικές άνωμαλίες. Τα επαγγελματικά σας σχέδια θα έχουν εκπληκτική έπιτυχία, που θα σκεπάση κάθε άλλη στενοχώρια. Σκεφθήτε και τούς δικούς σας. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 4 και 9.



ΤΟΞΟΤΗΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ.-21 Δεκεμβρίου: Έχετε έμπιστοσύνη στις προσωπικές σας ιδέες. Κάποιος προσπαθει να σας βλάψη χωρίς όμως αποτέλεσμα. Ένεργήσατε και θα έπιτύχετε. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 6 και 8.



ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ.-19 'Ιανουαρίου: Ένα φιλικό σας πρόσωπο θα σας δημιουργήση προϋποθέσεις ταξιδιού. Δειξέτε κατανόηση σ' εκείνους που υποφέρουν. Πρέπει να ξεκουραστή-τε. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 5 και 34.



ΥΔΡΟΧΟΟΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φεβ'ρίου: Δυνατότης δημιουργίας καινούργιας έργασίας. Οι κοινωνικές σας σχέ-σεις θα σας βοηθήσουν πολύ. Μία ένδιαφέρουσα έπιστολή θα παραμε-ρίση όλες τις δυσκολίες. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άριθ. 2 και 9.



ΙΧΘΥΕΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ.-20 Μαρτίου: 'Η τύχη βοηθά τούς τοληπούς. Άν άποφασίσετε να ριψοκινδυνεύσετε θα έξασφαλίσετε έπιτυχη έκδοσι των υποθέσεων σας. Τα αίσθηματικά έννοούνται. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 7.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ:



Τό δεύτερο σκίτσο διαφέρει σε 10 σημεία από το πρώτο. Μπο-ρείτε να τα βρήτε;

ΖΙΓΚ-ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ένδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έ-πιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύ-τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ-ξων.

Άρχίστε λοιπόν από οποιαδήπο-τε γραμμή θέλετε και προχωρήστε ά-πό τό τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε, γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο, όρίζο-ντίως, καθώς η διαγωνίως, προσπα-θώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξι που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώστε τώρα τη λέξι που βρήκατε και σήσητε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρησθήκατε.

Ψάξτε τώρα για μιαν άλλη λέξι και συνεχίστε, έως ότου δεν μπορείτε να βρήτε άλλες.

Π	Υ	Ν	Α	Κ	Ε
Ξ	Α	Α	Τ	Θ	Ρ
Ε	Ω	Ρ	Α	Ι	Α
Ε	Σ	Α	Σ	Μ	Ν
Ξ	Ν	Μ	Γ	Κ	Ο
Α	Σ	Ο	Σ	Α	Σ

Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.

Και ούτω καθ' εξής, προσθέτον-τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέστε τώρα τό σύνολο των βαθμών που μόρεσате να πετύχετε.

Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούν-ται με «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούν-ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούν-ται με «ΚΑΛΑ».

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.

Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 5 γραμμάτων μετρήστε 7 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Άλιεύοντας πολύ εις τόν Περσικόον κάλπον.

2. Δύναται να διαδικη-θούν (κυριολ.) δημ.).

3. Συμβολίζει το έξασά-σι.

4. Μέρος της οίσεας (κυ-ριώς εις τόν πληθ.)—Οικιακόν ζών (γεν.).

5. Άγροϋ στοιχείου αιτι-στική, άρχαίσι.—«Της... τα μάτια και τόν διάβολον παντρεύ-ουν» (παροιμ.).

6. Τον κατεσπάραξεν ή Σφίγξ, διότι δεν ήδυ-νήθη να λύση το αίνι-γμα της — Προτά-σσονται τίτλων έπιση-μον προσώπου — Γράμματα πόνου...

7. Κτητικών — 'Η κατοί-κος μεγάλου νησιού μας — Πρόθεσις προ-φωνηντος φιλομηνου.

8. 'Η διόρυξ του ένώνει την Βό-ρειον θάλασσαν μετά της Βαλτι-κής — Οργανωτής του γερμανι-κού στρατού μετά τόν Α' παγκό-σμιον πόλεμον, τού οποίου τό ό-νομα θυμίζει... γερμανική σκεπά-νια, αντίστροφος (ένανθως).

9. Πολλοί τού τείου υπάρχουν εις την Κιούανην.

10. Πρατεύουσα τού γαλλικού νομού Μαιν-ε-Λουάρ (αντιστρ.) — 'Η μετά την Καρχηδόνα μεγαλύτερη φοινική πόλις της Β. Άφρικής, όπου άπέθανεν ο Κάτων.

11. 'Οδηγώ επί εμψύχων — Ρήμα με-γάλης έξθρας (αντιστρ.).

12. Δύο λέξεις διά μιαν νύκτα... ά-γρυπνίας — Αντίθετικός σύνδε-σμος.

13. Γαλλική άποικία εις τόν 'Ινδικόν Ωκεανόν.

14. Είναι άναριθμητοί εις τούς μεγα-λους πολέμους (θλη.).

15. Έκεί ήκουσθη μία φωνή...διελική.

16. Άνεπίστονον καλόν συνδελ εις αυτόν... έάν τό «τού» προσθέσετε (φρασολογ.).

17. Άντί του άντι μπαίνει στη δη-μοτική — Νομός με πρωτεύουσαν την Άβινιόν.

18. Άγτιστροφή άσθρου — Άρχι-στράτηγος των Ιταλικών στρα-τεμάτων κατά τόν Α' παγκ. πό-λεμον ήτιθέσι εις τό Καπο-ρέττο (αντιστρ.).

19. Χαρή της κρήςλαας — Όμοι μετά τού Λαμπραντόρ άποτελει από τού 1949, την έκάτην έπαρ-χίαν τού Καναδά (έναρ.).

20. Ευρωπαϊκόν κράτος (γεν.)—Με-τοχή δοηθη. ρήματος.

21. Τά τελευταία λόγ α τού Χριστού στο Σαυρόν.

22. Σύντασα (αντιστρ.) — Παντός είδους δαιμόνια, αντίστροφος (δημ.).

23. Την μεταχειρίζονται οι Άγγλοι συχνά στα ποτά των — Ένα ζώον άρχαίο.

24. Άρχικά... ένός μόνου ανθρώπου. — Είχε πολλούς ο Νάε — 'Η-ρώς τού Κίπριον.

25. Άντος τού Τρωικού πολέμου — Φοριεται και πωλείται σε κατα-στήματα που φέρουν τό όνομά του.

26. Άντος τού Τρωικού πολέμου — Φοριεται και πωλείται σε κατα-στήματα που φέρουν τό όνομά του.

27. Άντος τού Τρωικού πολέμου — Φοριεται και πωλείται σε κατα-στήματα που φέρουν τό όνομά του.

28. Άντος τού Τρωικού πολέμου — Φοριεται και πωλείται σε κατα-στήματα που φέρουν τό όνομά του.

Τὸ Τρομερὸ Μυστικὸ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 43)

‘Απ’ τὴν πρώτη στιγμή πού πάτησα τὸ πόδι μου στὸ πλοῖο, παντοῦ, κάθε λεπτό, αἰσθανόμουν νὰ μὲ παρακολουθοῦν. Φοδόμουν, δὲ μπορεῖς νὰ φανταστῇς πόσο φοδόμουν. Στὸ καράβι, στὰ ξενοδοχεῖα, στὰ τραῖνα ἔτρεμα ἀπ’ τὸ φόβο μου. Τὶς νύχτες δὲν ἔκλεινα μάτι. ‘Ήμουνα τρομαγμένη καὶ κουρασμένη καὶ ἴσως γι’ αὐτὸ νὰ ἔκανα ἐκείνη τὴν κουταμάρα στὸ ξενοδοχεῖο. Γιατί, στὸ κάτω-κάτω, ποὺς μοῦ λέει πὼς ἡ ‘Ελλεν δὲν ἤθελε νὰ μὲ παρακολουθοῦν; Ἰσως αὐτὸς νὰ εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ ταξιδιοῦ μου. Κεῖνη ὅμως τὴ στιγμή δὲν μπορούσα νὰ σκεφτῶ λογικά. Καὶ τὴν ἔπαθα. Λίγο ἀκόμη καὶ ἡ σφαῖρα θὰ μ’ εὗρισκε στὴν καρδιά, εἶπε ὁ γιατρός. Νὰ πὼς ἔγιναν τὰ πράγματα: Στεκόμουν ἀπὸ πρὸς τὸ γραφεῖο, στὸ ὅλῳ τοῦ ξενοδοχείου. ‘Ήμουνα βεβαία πὼς οἱ ἄνθρωποι πού μὲ παρακολουθοῦσαν βρίσκονταν λίγα ἥματα μακριὰ ἀπὸ μένα, στὴν εἴσοδο τοῦ σαλονιοῦ. Δὲν ξέρω πὼς τὸ κατάλαβα. Δὲν εἶχα δὴ κανέναν ἀπ’ αὐτοὺς. Πάντως ἤμουνα βεβαία πὼς ἦταν ἐκεῖ. Τὴν ἴδια στιγμή τὸ μάτι μου πῆρε ἕναν ἀστυνομικὸ πού στεκόταν ἀπὸ πρὸς τὸ θυρωρεῖο. Φοροῦσε πολιτικά, ἀλλὰ, ξέρεῖς τώρα, τοὺς ἀστυνομικοὺς τοὺς καταλαβαίνει κανεὶς ἀμέσως, ἀκόμη κι’ ὅταν δὲ φοροῦν τὴ στολή τους. Πρῶτα-πρῶτα, δὲν εἶχε κανένα λόγο νὰ στέκεται ἐκεῖ κι’ ἔπειτα εἶχε ἐκεῖνο τὸ τάχα ἀδιόφορο ὕψος πού ἔχουν ὅλοι οἱ ἀστυνομικοί. Τὸν πλησίασα καὶ τοῦ εἶπα χωρίς περιστροφές: «Μπορεῖτε νὰ μὲ βοηθήσετε; Κάποιοι μὲ παρακολουθεῖτε». Μὲ κύτταξε σὰν ἄνθρωπος πού κοιμόταν καὶ τὸν ξύπνησαν ἀξάφνα. «Ποιός;», ρώτησε. ‘Ερριξα μιὰ ματιά ὀλόγυρα καὶ καθὼς σήκωνα τὸ χέρι μου νὰ δείξω πρὸς τὸ μέρος ὅπου στέκονταν τρεῖς-τέσσαρες ἄντρες —ἤμουνα βεβαία πὼς αὐτοὺς πού μὲ παρακολουθοῦσε ἦταν ἀναμεσὰ τους— κάποιος μὲ πυροβόλησε...

‘Εκείνη τὴ στιγμή ἕνας θόρυβος ἀκούστηκε ἔξω στὸ διάδρομο. Σηκώθηκα γρήγορα κι’ ἀνοίξα τὴν πόρτα. ‘Ο διάδρομος ἦταν ἔρημος, ἀλλὰ φωνὲς ἀκούγονταν ἀπὸ τὴ σκάλα. Πλησίασα ξανά τὴ Νατάσα.

—Κι’ ἐγὼ προσπαθῶ νὰ βρῶ τὴν ‘Ελλεν, εἶπα. ‘Αλλὰ γιὰ νὰ τὸ πετύχω αὐτὸ πρέπει νὰ εἶμαι ἐλευθέρως. Εἶναι ἀνάγκη, λοιπόν, νὰ δῶ ἀπ’ ἐδῶ μὲσα τὸ ταχύτερο. Δὲ μοῦ λές; Φυροῦσε πρὶν ἀπὸ λίγο τὴν πόρτα σου ἕνας ἀστυνομικός;

‘Η Νατάσα κούνησε καταφατικά τὸ κεφάλι. —‘Οπου νᾶναι, λοιπόν, θὰ ξανάρθω, συνέχισα. Πρέπει νὰ φύγω.

—Μιὰ στιγμή, εἶπε ἡ Νατάσα. Πῆς μου μόνον τι πρέπει νὰ κάνω μὲς δῶ ἀπ’ τὸ νοσοκομεῖο;

‘Ήταν δύσκολο ν’ ἀπαντήσω σ’ αὐτὴ τὴν ἐρώτηση.

—Νὰ γυρίσης κοντὰ στὸν ἄντρα σου, εἶπα τέλος. Νὰ γυρίσης στὴ Γαλλία.

‘Ενα ἀχνὸ χαμόγελο φάνηκε στὰ χεῖλῃ της.

—Νομίζεις, ἀλήθεια, πὼς ἔκανα ὅτι ἔπρεπε;

—Ναί, εἶμαι βέβαιος πὼς ἔκανες ὅτι ἔπρεπε, ὅτι νόμισες πὼς σοῦ ζήτησε ἡ ‘Ελλεν νὰ κάνει. Πῆγαινε τώρα πίσω στὸ σπίτι σου, Νατάσα. Εὐχομαι νὰ εἶσαι πάντα εὐτυχισμένη. Καὶ νὰ παρακαλῇς τὸ Θεὸ νὰ βρῶ τὴν ‘Ελλεν.

‘Εκλεισε τὰ μάτια της καὶ δάκρυα κύλησαν ἀργὰ πάνω στὰ μάγουλά της. ‘Ανοῖξα σιγὰ τὴν πόρτα γιὰ νὰ δῶ ἀπ’ τὸ δωμάτιο, ἀξάφνα ὅμως ἄλλαξα γνώμη καὶ γύρισα πάλι κοντὰ στὴ Νατάσα.

—Νατάσα, Νατάσα, ψιθύρισα, σκύβοντας πάνω ἀπ’ τὸ κεφάλι της.

Μισοάνοιξε τὰ μάτια της.

—Πῆς μου ἀκόμη κάτι, Νατάσα. Εἶπες πὼς ἔπρεπε νὰ χορῆψης σὲ τέσσαρες πόλεις, ἔτσι δὲν εἶναι; Ποιὰ ἦταν ἡ τέταρτὴ πόλη;

‘Η Νατάσα ἀναστέναξε.

—Μπὶν-γκαν-τον, εἶπε μὲ σθημένη φωνή κι’ ἔκλεισε βαρεῖα τὰ μάτια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 14ον

Καθὼς τὰ συλλογίζομαι ὅλα αὐτὰ σήμερα, λέω πὼς ἀσφαλῶς θὰ εἶχα φτάσει τότε, χωρίς νὰ τὸ καταλαβαίνω, στὰ πρόθυρα μιᾶς νευρικής κρίσεως. ‘Εκτὸς ἀπ’ τὴ λίγη ὥρα

πού εἶχα ψευτοκοιμηθῇ στὸ ‘Αλμπαν, μερόνυχτα ὀλόκληρα δὲν εἶχα κλείσει μάτι οὔτε εἰς ἑκουραστῇ. Νευρικός καὶ ἀνήσυχος περνοῦσα τὶς ὥρες μου μέσα στὰ τραῖνα, στὰ λεωφορεῖα, στοὺς δρόμους. ‘Ήμουν ἐρείπιο, ἀλλὰ ἡ ἀπόφασί μου νὰ ξαναβρῶ τὴν ‘Ελλεν ἦταν τῶρα ἀκλόνητὴ ὅσο ποτέ.

‘Εφυγα ἀπ’ τὸ νοσοκομεῖο κείνη τὴ μέρα βέβαιος πὼς ἀστυνομικοὶ θὰ παραφύλαγαν στοὺς σιδηροδρομικοὺς σταθμούς καὶ στὶς στάσεις τῶν λεωφορείων γιὰ νὰ μὲ βροῦν. Πῆρα, λοιπόν, τὴ βαλίτσα μου ἀπ’ ἐκεῖ πού τὴν εἶχα κρύψει κι’ ἄρχισα νὰ περπατῶ.

Δὲν ἔχω διόλου τὸ αἶσθημα τοῦ προσανατολισμοῦ. Περπάτησα ὥρα πολλή. Πέρασα ἀπὸ φτωχογειτονιές, ἀπὸ δρόμους ἐμπορικοὺς μὲ γραφεῖα καὶ καταστήματα κι’ ἀπὸ συνοικίες μὲ σπιτία ἀρχοντικά. Τέλος κατὰ τὴ μία μετὰ τὰ μεσάνυχτα διέκρινα στὸ βάθος τοῦ δρόμου μιὰ σειρὰ ἀπὸ φῶτα καὶ πινακίδες καὶ κατάλαβα πὼς πλησίαζα στὸ δημόσιο δρόμο. Καὶ τότε ἦταν πού ἐκείνο τὸ ἀόριστο συναίσθημα πὼς κάποιος μὲ παρακολουθοῦσε —ἕνα συναίσθημα πού ἦταν ὅλη τὴν ὥρα στὸ ὑποσυνείδητό μου, ἀλλὰ πού προσπαθοῦσα νὰ τὸ ἀγνοήσω γιατί ἤμουν πολὺ κουρασμένος— πῆρε μονομιάς συγκεκριμένη μορφή.

‘Ήμουν βέβαιος πὼς κάτι παράξενο γίνονταν πίσω μου. ‘Ενα κυνηγητὸ πού εἶχε ἀρχίσει ἀθόρυβα, προσεκτικά, καὶ πού γίνονταν ὀλοένα πρὸς φανερό. Αὐτοὶ πού εἶχαν πάρει τὸ κατόπι μου —λέω αὐτοὶ γιατί ἤμουν βέβαιος πὼς δὲν ἦταν μόνον ἕνας— ἔκαναν τώρα πολλὰ φασαρία. Τοὺς ἄκουσα πού μὲ πλησίαζαν γοργὰ καὶ δὲν ἔκανα τὴν παραμικρὴ προσπάθεια νὰ τρέξω.

‘Επείτα ὁ ἕνας τους ἀρξισε νὰ τρέχει. Κάτι φώναζε, δὲν κατάλαβα τί, ἀλλὰ μοῦ φάνηκε πὼς μοῦ ἔλεγε νὰ σταματήσω. Στάθηκα πειθνῆνια στὴ μέση τοῦ δρόμου καὶ τὸν περίμενα. Τὸ μυαλό μου δὲ δούλευε καθόλου.

Εἶδα ἕναν ἄντρα κοντόχοντρο νὰ τρέχει πρὸς τὸ μέρος μου λαχανιασμένος. Κάτι μοῦ φώναζε, ἀλλὰ τὴν ἀρχὴ δὲν ἔβγαζα νόημα ἀπ’ τὰ λόγια του. Σὰν ἔφτασε κοντὰ μου, τὸν ἄκουσα καθαρά: —Κύριε...δὲ μοῦ πέφτει βέβαια λόγος... δὲν εἶναι δικὴ μου δουλειὰ ν’ ἀνακατεῦμαι, ἀλλά... τὸ ξέρετε πὼς σὰς παρακολουθοῦν;

‘Αποκρίθηκα κουρασμένα: —Ναί, τὸ ξέρω. ‘Εσεῖς μὲ παρακολουθεῖτε.

—‘Οχι, ὄχι! Κάνετε λάθος. ‘Ο φίλος μου κι’ ἐγὼ κάνομε μόνον ἀπερίπατο. ‘Εκεῖ πού περνούσαμε εἶδαμε ἀξάφνα δυὸ ἄντρες νὰ σὰς παῖρουν ἀπὸ πίσω. Στὴν ἀρχὴ εἶπαμε στάσου νὰ δοῦμε τί θὰ γίνη. ‘Υστερα ὅμως σκεφθήκαμε πὼς δὲν εἶναι σωστὸ νὰ σὰς ἀφήσουμε ἔτσι μόνο, στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. ‘Αν θέλετε νά...

‘Ενας ἄλλος ἄντρας πρόβαλε κείνη τὴ στιγμή ἀπὸ πίσω του. «Αὐτὸς θὰ εἶναι ὁ φίλος του», σκέφτηκα. Πίσω του, ἔρχονταν ἄλλοι δύο.

Οἱ πέντε μαζί σχηματίσαμε ἕνα μικρὸ κύκλο στὴ μέση τοῦ δρόμου.

Βρισκόμασταν ἔξω ἀπ’ τὴν πόλη. ‘Ολόγυρα, ἀπόλυτὴ ἡσυχία κι’ ἔρημια. ‘Απὸ πέρα μακριὰ οἱ φανοστάτες τοῦ δημόσιου δρόμου ἔστελναν ἕνα ἀχνὸ φῶς, ὅχι ὅμως ἀρκετὸ γιὰ νὰ διακρίνω τὰ πρόσωπα τῶν τεσσάρων ἀγνώστων πού μὲ περιτοίχιζαν.

Τὴν πρώτη κίνηση τὴν ἔκανε ἐκεῖνος πού μὲ εἶχε πάρει αὐθαίρετα ὑπὸ τὴν προστασία του. Τὸ ἴδιο δευτερόλεπτο σὰν ἀστραπὴ πέρασε ἀπ’ τὸ νοῦ μου ἡ σκέψη πὼς ἡ ἐνέργειά του ἦταν πρόωρη, ἀπερίσκεπτη. ‘Αλλὰ ἦταν κιόλας ἀργά. ‘Ο αὐτόκλητος προστάτης μου πλησίασε τὸν ἕνα ἀπ’ τοὺς δυὸ ἄντρες πού εἶχαν ἔρθει τελευταῖοι, τὸν ἔσπρωξε καὶ τοῦ εἶπε:

—Ε, ἐσύ, γιατί παρακολουθεῖς τὸν κύριο;

‘Εκείνος, χωρίς νὰ πῇ λέξη, ἤρθε κοντὰ μου καὶ μ’ ἔπιασε μὲ τὰ δυὸ του χεῖρα μ’ ἕνα τρόπο περιέργου, σὰ νᾶθελε νὰ μὲ συλλάβῃ. Ξέφυγα ἀπ’ τὸ σφίξιμό του, ἔσκυφα ἀργὰ—ἀργὰ γιὰ ν’ ἀκουμπήσω χάμω τὴ βαλίτσα μου καί, καθὼς ἔκανα νὰ σηκώσω, τοῦ ἔδωσα ἀξάφνα μιὰ γερὴ γροθιά στὸ σαγόνι. ‘Αν σκεφθῇ κανεὶς τὰ χάλια πού εἶχα ἐκείνη τὴν ὥρα, ἡ γροθιά μου ἦταν, ἀλήθεια, ἔξοχη. ‘Ο ἀντίπαλός μου δρεῖθηκε δυὸ μέτρα παραπέρα καὶ κυλίστηκε καταγής. Τὴν ἴδια στιγμή, ὁ ὑπ’ ἀριθ. 2 προστάτης μου ἔδινε μιὰ

γροθιά στὸν δεύτερο ἄντρα τῆς ἀντίθετης ὁμάδος, χωρίς ὅμως νὰ τὸν πετύχῃ. Αὐτὸς, μὲ τὴ σειρὰ του, ἀντὶ νὰ τὰ βάλλῃ μ’ ἐκείνον πού τοῦ εἶχε ἐπιτεθῇ, προχώρησε πρὸς ἐμένα.

‘Ετσι ἀρξισε ἕνα γρονθοκόπημα πού κράτησε πέντε λεπτά. Παρακολουθοῦσα τὴ σκηνὴ σχεδὸν σὰν θεατῆς. Κάπου—κάπου ἔδινα κι’ ἐγὼ καμμιὰ γροθιά στὸν ἕναν ἀπὸ τοὺς δύο τῆς δεύτερης ὁμάδας, ὅταν τύχαινε νὰ βρεθῇ μπροστά μου. Κανεὶς ὅμως ἀπ’ αὐτοὺς τοὺς δύο δὲ φαινότανε διατεθειμένος ν’ ἀνταποδώσῃ τὶς γροθιές μου. Καὶ οἱ δύο, κάθε φορὰ πού ξέμπλεκαν ἀπ’ τοὺς προστάτες μου, ἔκαναν νὰ μὲ πλησιάσουν σὰ νὰ θέλανε νὰ μὲ πιάσουν καί, κάθε φορὰ, οἱ ἄλλοι δύο ὄρμουσαν ἐπάνω τους καὶ μ’ ἐλευθέρωναν.

Κάποια στιγμή εἶδα πολὺ κοντὰ μου ἕνα σαγόνι καί, χωρίς νὰ χάσω καιρὸ, τοῦ κατάφερα μιὰ γερὴ γροθιά. ‘Αμέσως ὅμως κατάλαβα πὼς ἦταν τὸ σαγόνι τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 1 προστάτη μου. Τότε πῆρα τὴν ἀπόφασί μου. ‘Ολη αὐτὴ ἡ ἱστορία ἦταν τρομερὰ μπερδεμένη. ‘Ήμουν ἐξουθενωμένος, τὸ σκοτισμένο μυαλό μου δὲ μπορούσε νὰ κάνῃ τὴν παραμικρὴ προσπάθεια γιὰ νὰ ξεδιαλύνῃ τὴν κατάσταση καὶ νὰ καταλάβῃ τὴ ἐσήμαιναν ὅλα τούτα τὰ περίεργα.

‘Αρπάξα τὴ βαλίτσα μου καί, ἀργὰ—ἀργὰ, τράβηξα κατὰ τὸ μεγάλο δρόμο. Στὴν πρώτη γωνία στάθηκα κι’ ἔρριξα μιὰ ματιά ὀλόγυρα. ‘Η βαλίτσα ἦταν βαρεῖα σὰ μολύβι, στὸ χέρι μου. Τὴν ἀκούμπησα κάτω καὶ κύτταξα πίσω μου. ‘Ο θόρυβος τοῦ καυγὰ πού συνεχιζόταν ἔφτανε ὡς τ’ αὐτιά μου, ἀλλὰ δὲν μπορούσα νὰ διακρίνω τὶς σκιὲς τῶν τεσσάρων ἀνθρώπων πού πάλαιαν μέσ’ στὸ σκοτάδι. Σίγουρα δὲν τὸ εἶχαν πάρει μυρωδιά πὼς δὲν ἔπαιρνα πιά μέρος στὸ γρονθοκόπημα.

‘Ο θόρυβος μιᾶς μηχανῆς καὶ μιὰ θροντερή φωνὴ πού κάτι ξεφώνιζε μ’ ἔκαναν νὰ ξαναγυρίσω τὸ κεφάλι πρὸς τὸ δρόμο. ‘Ακριβῶς μπροστά μου, εἶχε σταματήσει ἕνα πελῶριο καμιόνι. Δυὸ ἄντρες κάθονταν στὸ μπροστινὸ μέρος. ‘Ο ἕνας ἔσκυψε ἀπ’ τὸ παράθυρο καί, ξεφωνίζοντας γιὰ νὰ μὲ πωρῶς νὰ τὸν ἀκούσω πάνω ἀπ’ τὸ θόρυβο τῆς μηχανῆς, μοῦ εἶπε:

—Πῆγαίνομε γιὰ τὴν πόλη. Θέλεις νὰ σὲ πάρωμε μαζί;

‘Εγνεψα ναί. Μοῦ ἀνοίξαν τὴν πόρτα καὶ σκαρφάλασα τὸ ψηλὸ σκαλοπάτι. Κάθησα ἀνάμεσα στοὺς δυὸ ἄντρες καὶ τὸ καμιόνι ἐκίνησε πάνω στὸν ἴσιο, φωτισμένο δρόμο.

Μ’ ὅλο πού ὁ κρότος τοῦ μοτέρ ἦτανε τρομερὸς καὶ μὰς ἑκούφαινε, ὁ σωφὲρ φαινότανε νάχη δρεξὴ γιὰ κουβέντα.

‘Απαγορεύεται, ξέρεῖς, νὰ παίρνομε ἀνθρώπους ἀπ’ τὸ δρόμο, ξεφώνισε μέσα σ’ αὐτὴ μου. ‘Αλλὰ δὲ θαρρῶσαι, λέω τὸ πὺ Φράνκ, ὅταν εἴμαστε οἱ δυὸ μας δὲν ἔχομε τίποτα νὰ φοβηθοῦμε. ‘Οποιοῦ τοῦ βασταίει ἂς ἔρῃ νὰ τὰ βάλῃ μαζί μας.

Γέλασε θροντερὰ. Γύρισα τὸ κεφάλι μου καὶ τὸν κύτταξα. Κατάλαβα τί ἐννοοῦσε. ‘Ήταν κι’ οἱ δυὸ τους λεβέντες, γεροδεμένοι καὶ πελῶριοι. ‘Αὐτὰ τὰ λόγια ἦταν μιὰ προειδοποίηση καὶ γιὰ μένα, σκέφτηκα, πιάνοντας μηχανικά τὸ πονεμένο ἀπ’ τὴ γροθοπατινίδα σαγόνι μου. ‘Αμέσως ὁ σωφὲρ μὲ ρώτησε μ’ ἐνδιαφέρον:

—Τί ἔχεις; Σοῦ πονεῖ τὸ δόντι;

—Ναί. Μὲ τρελλαίνει, ἀποκρίθηκα.

—‘Α, μὰ κάτι πρέπει νὰ κάνουμε.

Πρὶν ἀκόμη τελείωσῃ τὴ φράση του, ἔβαλε μπρὸς τὴ μηχανὴ καὶ τὸ καμιόνι σταμάτησε ἀγκομαχώντας μπροστὰ σ’ ἕνα φαρμακεῖο μὲ μιὰ πελῶρια φωτεινὴ ἐπιγραφὴ πού πληροφοροῦσε τὸ κοινὸ πὼς ἦταν ἀνοικτὸ τὴ νύχτα.

—Φράνκ, εἶπε ὁ ὁδηγὸς στὸ συνοδὸ του. Πῆγαινε ν’ ἀγοράσῃς μερικὲς ἀσπιρίνες.

‘Εκανα νὰ διαμαρτυρηθῶ, ἀλλὰ ἄδικος ὁ κόπος μου. Κατεβήκαμε ὅλοι ἀπ’ τ’ αὐτοκίνητο κι’ ὁ Φράνκ, μὲ κατεβασμένα μούτρα, μπῆκε στὸ φαρμακεῖο, ἐνῶ ὁ σωφὲρ μοῦ ἔγνεφε νὰ τὸν ἀκολουθῶ στὸ πίσω μέρος τοῦ φορτηγοῦ.

‘Αν μπορῶς, μάντεψε τί μεταφέρομε, εἶπε. Βάζω στοιχήμα πὼς δὲ θὰ τὸ βρῇς ποτέ. Στρώματα, ὅλο τ’ ἀμάξι εἶναι φορτωμένο στρώματα. Γέλασε καλὸκαρδὰ.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΟΥΜΑΣΤΕ ΠΟΤΕ:



...ἢ ξέρετε σὲ ποῖο κτίριο καὶ σὲ ποιά πόλι ἦσαν ἀνηρτημένες αὐτές οἱ δύο σημαίες, ἢ μία διπλά στὴν ἄλλη;

...ἢ ξέρετε σὲ ποῖο κτίριο καὶ σὲ ποιά πόλι ἦσαν ἀνηρτημένες αὐτές οἱ δύο σημαίες, ἢ μία διπλά στὴν ἄλλη;

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ἀρ. 5

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ. 2. ΑΠΑΙΤΗΤΕΣ — ΧΙ. 3. ΔΩΜΑ — ΓΑΤΑΣ. 4. ΑΛΛΑ — ΑΛΕΠΟΥΣ. 5. ΓΕ — ΒΑΣΙΛΑΔΙ. 6. ΑΙΜΩΝ — Α.Ε. — ΑΟΥ. 7. ΣΑ — ΚΡΗΣΣΑ — ΥΠ’. 8. ΚΙΕΛΟΝ — Ο ‘ΣΕΚΤ’. 9. ΦΥΤΕΙΑΙ. 10. ΑΝΖΕ — ΙΤΥΚΗ. 11. ΑΓΩ — ΜΙΣΩ. 12. ΛΕΥΚΗ — ΝΥΣ — ΜΑ.

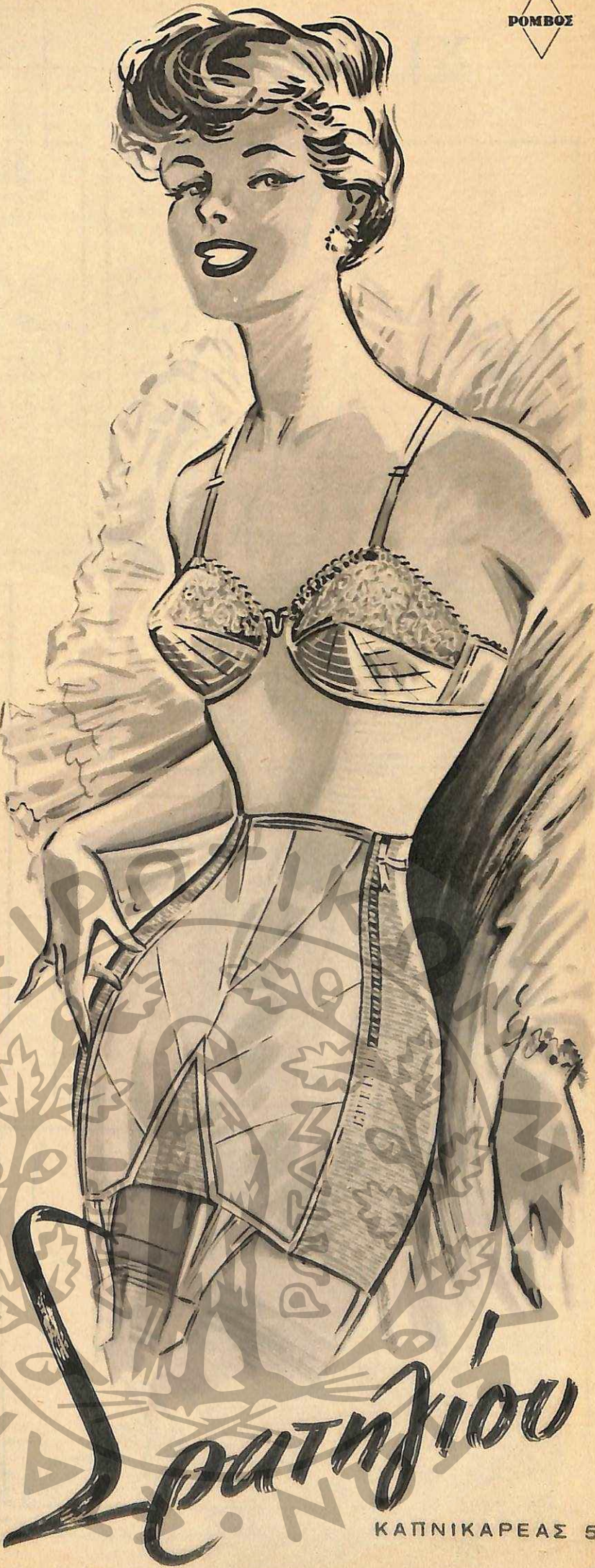
ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗ. 2. ΑΠΩΛΕΙΑΙ. 3. ΡΑΜΑ — ΕΦΕΞΕ. 4. ΓΙΑ — ΒΩΚΛΥΖ. 5. ΤΑ — ΚΑΝΤΟΡΝΑ. 6. ΡΗΓΑΣ — Η «ΝΕΑ - ΓΗ». 7. ΙΤΑΛΙΑΣ — ΩΝ. 8. ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ. 9. ΑΠΑΞΑ — ΞΟΤΙΚΑ. 10. ΣΟΔΑ — ΥΣ. 11. Ι.Χ. — ΥΙΟΥΣ — ΚΙΜ. 12. ΑΙΑΣ — ΥΠΟΔΗΜΑ.

ΖΙΓΚ — ΖΑΓΚ ἀρ. 5

‘Ο ειδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχεν μὲ τὰς λέξεις: ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΜΟΣ — ΕΞΑΝΑΓΚΑΣΜΟΣ — ΚΑΤΑΝΥΞΕΩΣ καὶ ΑΝ = 60 βαθμούς.

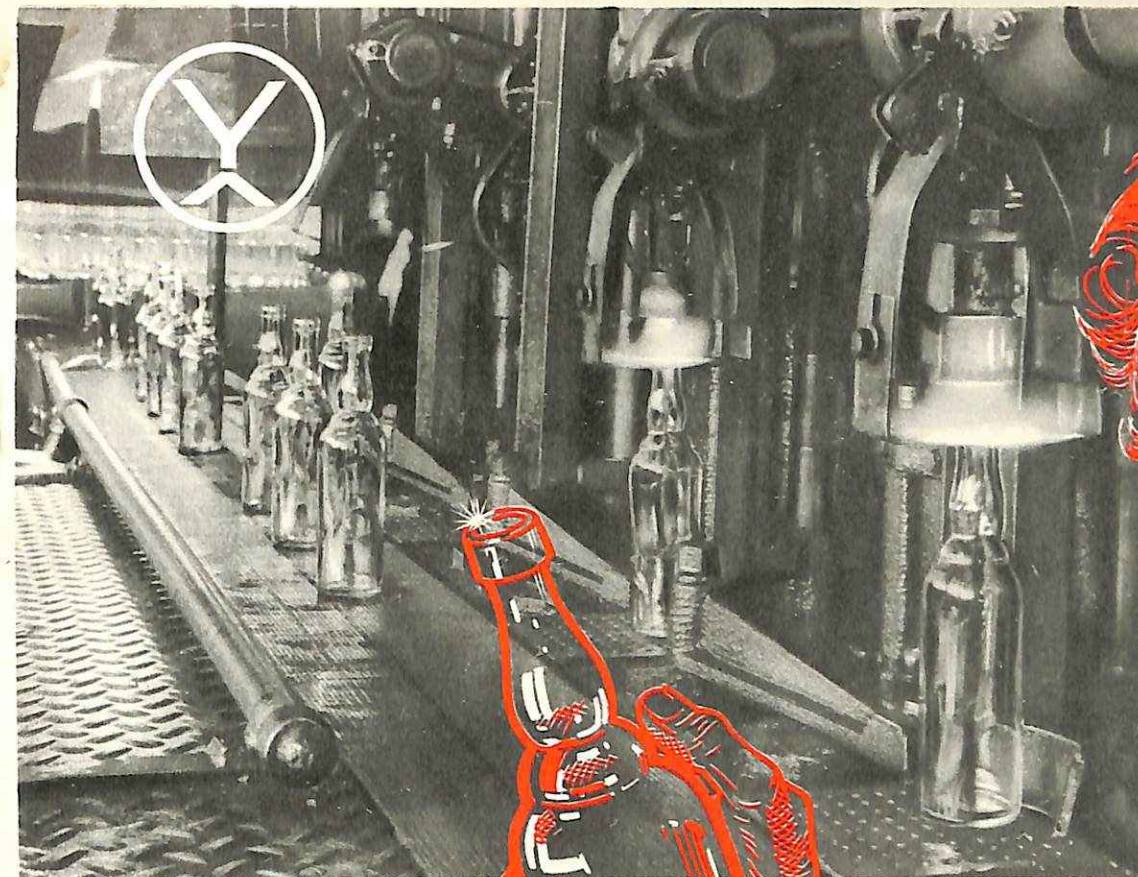
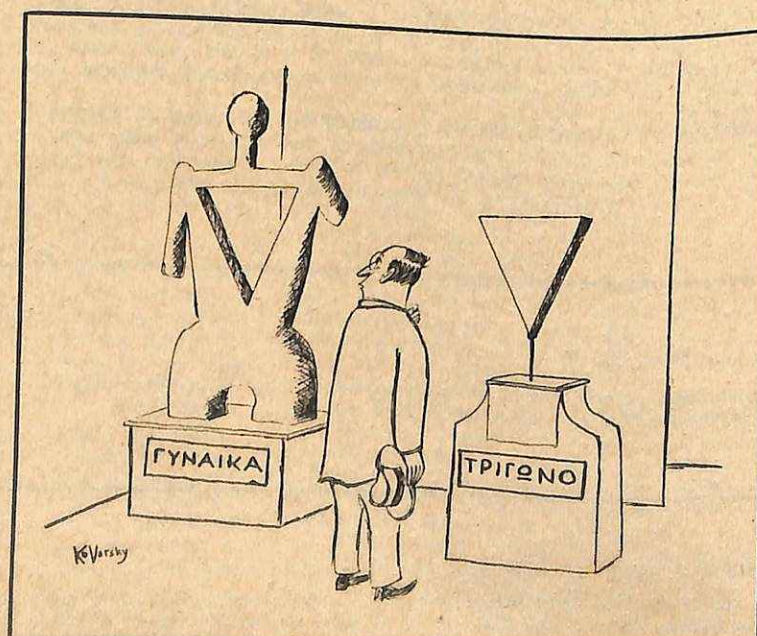
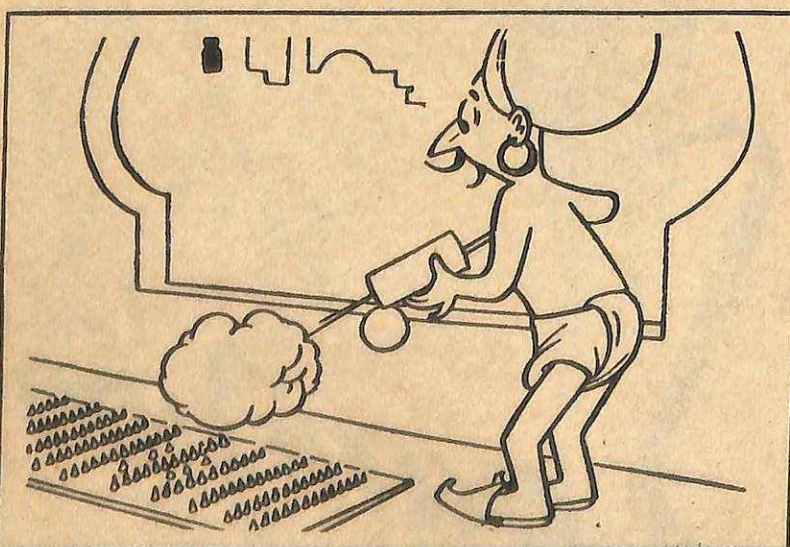
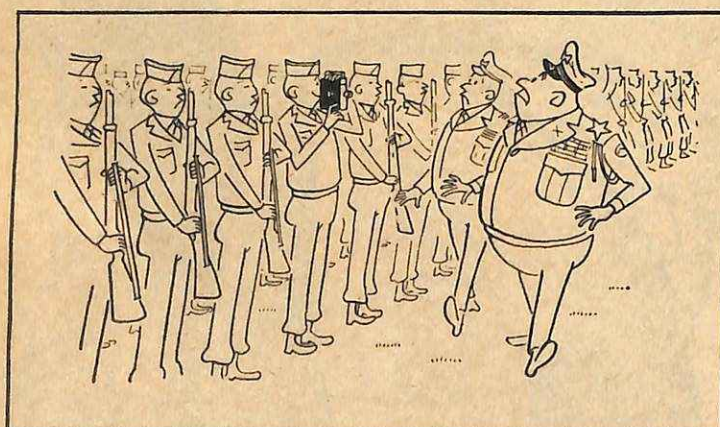
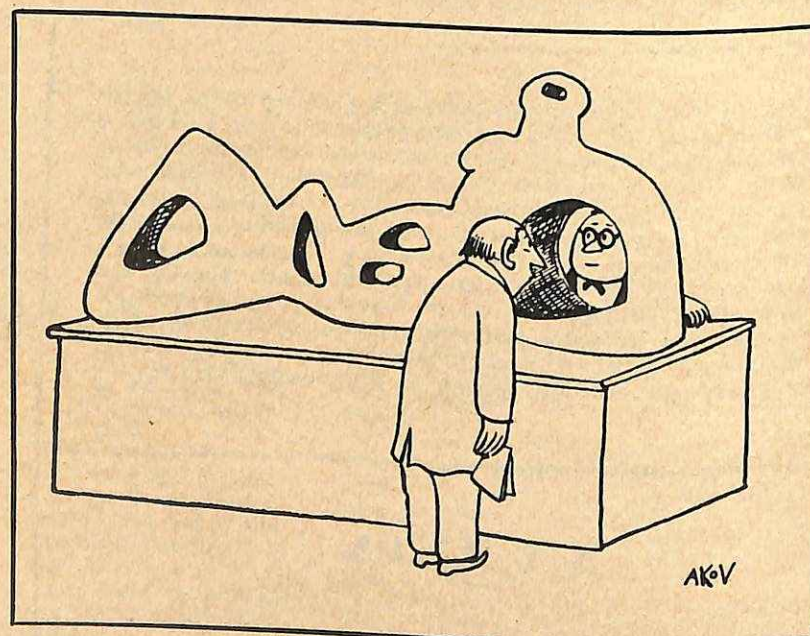
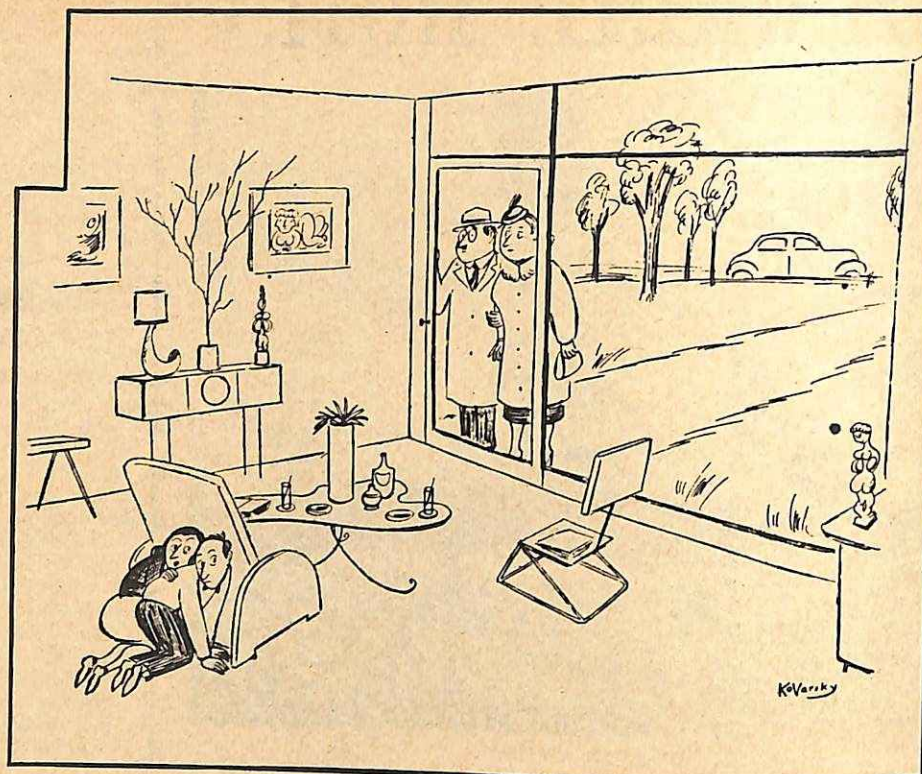
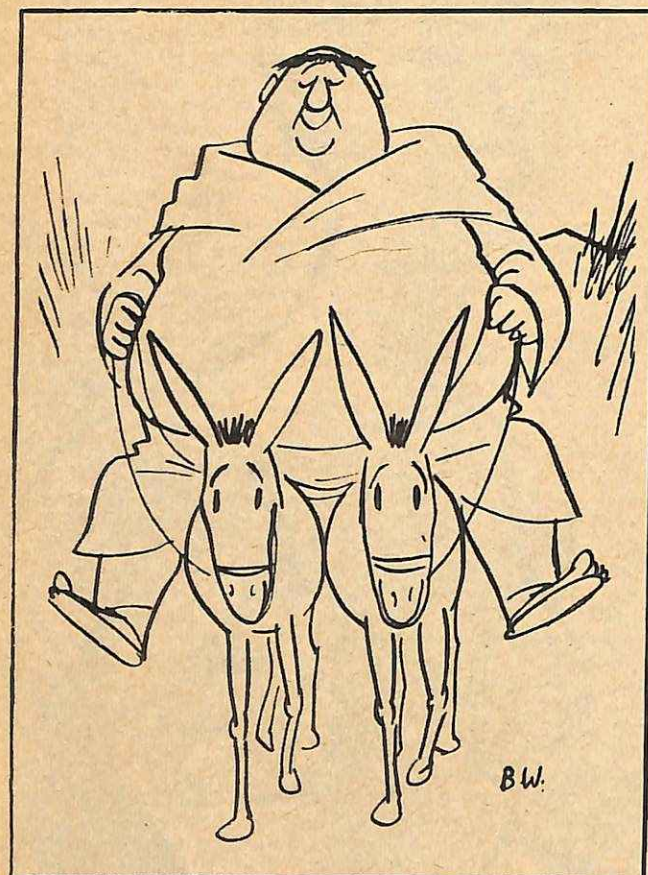
ΔΙΑΦΟΡΕΣ ἀρ. 5

1. ‘Αψίδα ἀριστερὰ στὸ βάθος ἡμιτελής. 2. Κεντρικὴ κολώνα ἀριστερά, ἐντελὴς ἐπάνω, παρουσιάζει διαφορά. 3. Κουμπὶ μανικετιοῦ λείπει. 4. Μαντῆλι ἐπίσης. 5. Γλάστρα. 6. Πανταλόνι καθαρὸ. 7. Κουμπὶ λείπει στὸ ὑποκάμισο. 8. Περιθώριον τοῦ χαλιοῦ. 9. Μανικέτι φορέματος δεσποινίδος. 10. Περιθώριον τοῦ χαλιοῦ μεταξὺ μανικετιοῦ καὶ σμόκιν.

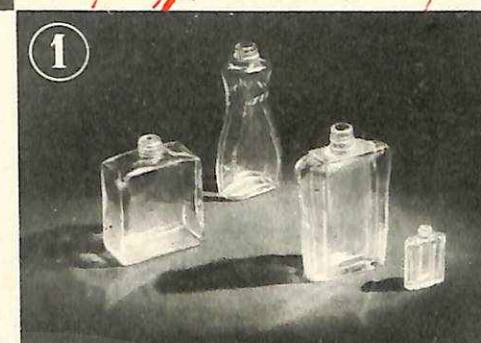


ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ 5

ΧΙΟΥΜΟΡ



Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΦΙΑΛΩΝ. (Απόδοσις μέχρι
60.000 τεμάχια ημερησίως).



Ἡ πολύτιμος πείρα 41 ἐτῶν δημιουργικῆς ἐργασίας εἰς τὴν
ύαλουργία καὶ τὰ πλέον σύγχρονα ἐπιστημονικὰ καὶ τε-
χνικὰ μέσα πού διαθέτομεν σὰς δίδουν σήμερα τὴν δυνα-
τότητα νὰ ἐμπιστευθῇτε τὰς παραγγελίας σας εἰς τὸ με-
γαλύτερο βιομηχανικὸ ὄργανισμὸ τῆς χώρας.
Ἀσύγκριτος εἰς δυνατότητα παραγωγῆς καὶ ἀσυναγώνι-
στος εἰς ποιότητα.

ΠΑΡΑΓΟΜΕΝΑ ΕΙΔΗ ΦΙΑΛΩΝ

1 ΑΡΩΜΑΤΟΠΟΙΙΑΣ 3 ΠΟΤΟΠΟΙΙΑΣ
2 ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ 4 ΓΑΛΑΚΤΟΣ & ΑΕΡ. ΠΟΤΩΝ

Ἐπίσης εἰς τὸ ὑαλουργεῖον τῆς Ἑταιρίας παράγονται

- ΥΑΛΟΠΙΝΑΚΕΣ ΚΟΙΝΟΙ - ΟΠΛΙΣΜΕΝΟΙ - ΛΕΙΑΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
- ΕΙΔΗ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ • ΣΩΛΗΝΕΣ • ΥΑΛΟΒΑΜΒΑΞ
- ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΚΟΙΝΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ & ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
- ΒΑΖΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ.



ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ





Συνδραστήτης του Αὐτοκίνητου

Σκοῦτερ τοῦ Συνεργείου Τουριστικῶν καὶ Ὁδικῶν Περιπολιῶν (ΣΤΟΠ) βοηθεῖ ἓνα αὐτοκίνητο στὴν Κακιά Σκάλα.
Ἡ ὑπηρεσία ΣΤΟΠ ἐδημιουργήθη ἀπὸ τὴν BP ΕΛΛΑΔΟΣ ΛΤΔ μετὰ τὴν συνεργασία τῆς ΕΤΑΛΛΑΣ Α.Ε.



BP ΕΛΛΑΔΟΣ ΛΙΜΙΤΕΔ